

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 1 (28), януари 2011 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Промени в Закона за защита на личните данни	3
Заседания на Съвместни надзорни органи и Работни групи	4
Участие на КЗЛД в процедурите за гласуване на документи на Работна група по чл. 29	7
Присъединяване на КЗЛД към глобалната мрежа за прилагане правото на неприкосновеност на личния живот	13
Обучение по защита на личните данни - Бургас, ноември 2010	15
Съобщение на Европейската комисия за цялостна стратегия за защита на личните данни в Европейския съюз	16
Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните	20
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	23
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	24
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	27
ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ	101

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ПРОМЕНИ В ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ.

На 30 ноември 2010 г. в бр.94 на Държавен вестник беше публикуван Законът за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни. Изменени са направени в чл.6, чл.10 и чл. 28 на ЗЗЛД.

Глава втора от Закона за защита на личните данни урежда статута, правомощията, устройството на Комисията за защита на личните данни. В тази глава е създадена една нова алинея в чл. 6 и три нови точки към чл. 10, алинея 1.

В чл.6 се създава нова алинея (2), която гласи: „Комисията съдейства за провеждането на държавната политика в областта на защита на личните данни.” Досегашната алинея (2) става алинея (3).

В чл. 10, ал. 1 от същата глава се създават 3 нови точки, касаещи правомощията на комисията:

Чл. 10. (1) Комисията:

10. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г.) участва в дейностите, осъществявани от международните организации по въпросите в областта на защита на личните данни;

11. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г.) участва в преговорите и сключването на двустранни или многостранни споразумения по въпроси от своята компетентност;

12. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г.) организира и координира обучението в областта на защитата на личните данни на администраторите на лични данни.

Глава V от ЗЗЛД третира въпросите, отнасящи се до правата на физическите лица. В чл.28 ал.1 се урежда правото на физическите лица по всяко време да поискат от администратора на лични данни следната информация:

1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б.

В предишната редакция на закона в чл. 28, ал. 2 бе разписано, че физическото лице може безплатно да упражни това свое право веднъж на 12 месеца. С новото изменение на тази алинея отпада ограничението за периода от 12 месеца и услугата е безплатна във всеки един момент.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ПО ШЕНГЕН, ЕВРОПОЛ И МИТНИЦИ, КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ПО НАДЗОР НА ЕВРОДАК И РАБОТНАТА ГРУПА ПО ПОЛИЦИЯ И ПРАВОСЪДИЕ

В периода от 6 до 8 декември 2010 г. се състояха заседания на Съвместните надзорни органи по Шенген, Европол и Митници, Координационната група по надзор на Евродак и Работната група по полиция и правосъдие. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Веселин Целков – член на КЗЛД.

Заседанието на **Съвместния надзорен орган по Европол** се проведе на 6 декември 2010 г. Прие се окончателен доклад за проведената през март 2010 г. проверка на Европол. Следващата инспекция ще бъде през март 2011 г. Представи се доклад, съдържащ първоначални заключения за извършената на 11 ноември 2010 г. инспекция на дейностите на Европол по Програмата за проследяване на финансирането на терористична дейност (TFTP). В доклада са поставени редица въпроси, някои от които са:

- Как и какви лични данни се обменят при изпълнението на програмата?
- Възможен ли е контролът при провеждането на устни брифинги?
- Необходимост от изясняване на правомощията на Европол и как да се предават данни на Министерството на финансите на САЩ?
- Каква е компетентността на Общия надзорен орган по Европол при искане от САЩ?
- Ако Европол получава допълнителни задачи и правомощия, следва и Общия надзорен орган по Европол да получава адекватни пълномощия за контрол и проверка.
- Дали Европол не се опитва да избегне надзора?
- Как се определя нивото на класификация?
- В случай на устно допълване на информацията – и кой контролира това? Надзорните органи трябва да имат правото и възможността за контрол, а такъв при устните комуникации невъзможен.

В заключението към доклада се посочва, че Общият надзорен орган по Европол има правомощия за надзор на действията на Европол по отношение на личните данни. Специално внимание трябва да се обърне на класифицираната информация. За всяко действие и основанията за неговото извършване трябва да остава следа (архив), който подлежи на проверка.

Постави се въпросът за работата на Общия надзорен орган на Европол и правилата за работа с класифицирана информация. При последната инспекция е било необходимо наличието на сертификат с ниво EU SECRET за проверяващия екип. Това не е тривиален казус, тъй като от една страна в решението за Съвместния надзорен орган по Европол няма изискване за ограничаване на достъпа, а от друга са регламентите за опазване на класифицираната информация на ЕС. Българският представител Веселин Целков направи изказване, с което подкрепи предложението на Словения за допълнителен правен анализ и консултации със заинтересованите органи и структури, свързани с класифицираната информация. Той посочи, че дадения за предходните 10 години пример за предоставяне на информация при извършване на проверки не е адекватен, тъй като в тези случаи данните са били класифицирани „за служебно ползване”, за което не се иска сертификат за достъп. За другите нива обаче се изисква сертификат, издаван от Националните органи по сигурността на информацията.

Други проблеми, свързани с работата с класифицирана информация, се отнасят до разпростра-

няването и обработването на докладите от проверките и разглеждането им на пленарни заседания.

Представи се доклад за конференцията между Европол и Руската федерация. Представена се и новата концепция за аналитичните работни досиета. Обсъдиха се и някои аспекти на достъпа на Европол до данните в Шенгенската информационна система.

На 6 декември се състоя и заседание на комисията по жалбите към Съвместния надзорен орган по Европол.

Заседанието на **Съвместния надзорен орган по Шенген** се състоя на 7 декември 2010 г. Прие се отчетът за работа през изминалите 2 месеца. Направи се преглед на възможни проблеми с капацитета на националните органи по защита на данните – както по отношение на необходимо оборудване, така и по отношение на капацитета на личния състав. Представи се окончателният вариант на доклада за извършената работа по изпълнението на чл. 96 от Конвенцията (данните за чужденци, за които е подаден сигнал с цел на отказ за влизане). Докладът ще бъде изпратен на компетентните служби в съответните страни. През юни 2011 ще стартира провеждането на анкета за нарушенията по чл. 95 - извършено престъпление с издирвани лица, за които е издадена европейска заповед за арест и екстрадиция. Резултатите от анкетата ще бъдат готови през март 2012 г. В момента е изготвен проект на въпросник, който ще бъде изпратен на компетентните органи, чиято дейност има отношение към изпълнението на чл. 95. По изпълнението на чл. 99 (данни за лица или превозни средства за извършване на скрито наблюдение и специален контрол; сигнал от такъв вид може да бъде подаден за целите на наказателно преследване и предотвратяване на заплахата за обществената безопасност) ще бъде разпратен проектосписък, по който работата трябва да започне през януари и да приключи до края на юни.

Швейцария представи доклад по изпълнението на чл. 45 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген. Според чл. 45:

„1. Договарящите страни се задължават да предприемат необходимите мерки за да гарантират, че:

а) управителите на заведения за настаняване или техни служители действат в посока на това настаняването на чужденци включително и граждани на други договарящи страни, както и на други държави-членки на Европейската общност, с изключение на съпрузи или малолетни, които ги придружават, или членовете на туристически групи, да попълват и подписват лично регистрационните си бланки и да установяват самоличността им чрез представяне на валиден документ за самоличност;

б) така попълнените регистрационни бланки се съхраняват от компетентните органи или им се предоставят, доколкото тези органи считат това за необходимо за предотвратяване на опасности, наказателно преследване или изясняване обстоятелствата при безследно изчезнали лица или жертви на произшествие освен в случаите, когато националното законодателство предвижда друго.

2. Разпоредбите на параграф 1 се прилагат *mutatis mutandis* за лица, които отседат на места, които са предоставени от професионални наемодатели, и по-специално в палатки, каравани или кораби.”

В Швейцария данните от хотелите се предават в полицията и се сравняват с данните в ШИС. Използването на техниката трябва да съответства на принципа на пропорционалността. При конкретна причина може да се извърши проверка за това съответствие.

Представи се план за проверки на Шенгенската информационна система – **SIS I и SIS 4All**. Екипът за проверките е уточнен и срокът им за провеждане е ноември 2011 г. Финансирането на проверките ще се извършва от държавите членки. Обсъди се въпросът за достъпа на Европол до Шенгенската информационна система. Разгледа се проектодоклад на Съвета до Парламента на

Европейския съюз по приложението на чл. 102 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген, отнасящ се до защитата и сигурността на личните данни в Шенгенската информационна система.

Работната среща на **Надзорния орган за митниците** се състоя на 7 декември. Предостави се информация за подготовката на инспекция на митническата информационна система и базата данни за идентифициране на файлове. Изготвена е таблица на отговорностите и компетенциите. Представено беше ръководство за използване на база данни за идентифициране на файлове.

На 7 декември се проведе Втора среща на **Координационната група за надзор на митническата информационна система**. Присъстваха представители на Европейската комисия. Подчерта се важната роля на сътрудничество на институциите. Представи се актуална информация за извършена работа след първата среща на 8 март 2010. Разгледа се състоянието на новата техническа платформа „Посредник за взаимопомощ“ (въведена в експлоатация от 15 юни 2010). Представиха се перспективите за промяна на правната рамка. Предостави се списък на органите и организациите, имащи достъп до информацията в Митническата информационна система. Въпросът за управлението на информацията в МИС е част от общия преглед на управлението на информацията в ЕС. Подчерта се необходимостта внимателно да се следи работата и да се провежда съответното обучение за стартиралата на 1 септември 2010 г. нова Митническа информационна система.

Европейският надзорен орган по защита на данните информира за три нотификации, получени от Европейската служба за борба с измамите (ОЛАФ). Подготвя се списък с въпроси към нотифициращата организация. Едната от нотификациите се отнася до Митническата информационна система.

Проведоха се дискусии за възможните действия, които да се предприемат през 2011 г., включително взаимодействието със Съвместния надзорен орган за митниците. Въз основа на резултата от дискусиите ще бъде изготвен план за работа, който ще бъде предложен за приемане на следващото заседание на Координационна група.

13-та среща на **Координационната група по надзор на Евродак** се проведе на 8 декември 2010 г. Представи се информация за разработването в съответствие с Лисабонския договор на нови нормативни документи на Евродак. Обработваните от Евродак лични данни попадат в три категории:

- кандидати за убежище на възраст над 14 години („категория 1“),
- чужденци, задържани във връзка с нелегално преминаване на външна граница („категория 2“),
- нелегално пребиваващи в страна-членка чужденци („категория 3“).

Всяка категория има различна продължителност на запазване на информацията. Понастоящем констатациите на Комисията са, че всички искащи подкрепа и убежище са наясно с правата си за достъп до техните данни в системата. Съдебните органи и полицията имат достъп до информацията на Евродак, но не за съдебни цели.

Предстои координирана проверка по предварителното заличаване. Секретариатът е подготвил въпросник по предварителното заличаване, като се е съобразил с направените до момента забележки. До края на юни 2011 въпросникът трябва да се попълни. Въпросите касаят работата на системата за предварително заличаване в съответната страна – колко са случаите, какво знае органът по защита на личните данни за тях, отговорностите и действията по заличаване.

Състоя се среща с представители на Върховния комисар на ООН за бежанците, международната неправителствена и независима организация за защита на човешките права „Амнести Интернешънъл“ и Европейския съвет за бежанците и изгнаниците. Те представиха своите дейности, които имат отношение към работата на Евродак, различни аспекти на споделянето на информацията, съвместни действия и добри практики.

Срещата на **Работната група по полиция и правосъдие** се състоя също на 8 декември 2010 г. Представи се информация за бъдещото споразумение между ЕС и САЩ по защита на личните

данни. Разгледа се глобалния подход при обработка на данни за пътниците (PNR). Направи се преглед на Съобщението на Европейската комисия за цялостна стратегия за защита на личните данни и връзките с Работна група по чл. 29 с оглед на бъдещата всеобхватна правна рамка. По отношение на политиката за надзор се представиха отговори на въпросника и първоначален анализ на съвместното проучване на практиката за обработка и по-нататъшно използване на ДНК профили от правоприлагащите органи (включително обмен на ДНК данни чрез Интерпол Gateway). Представи се каталог за оценката на риска, който съдържа преглед на получените приноси, както и график и срокове за разработване на надзорна политика, които трябва да бъдат приети през април 2011 година.

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В ПРОЦЕДУРИТЕ ЗА ГЛАСУВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ НА РАБОТНА ГРУПА ПО ЧЛ. 29

През ноември 2010 г. КЗЛД участва в писмената процедура за гласуване на проекта на писмо на Работната група по член 29 относно общото споразумение между ЕС и САЩ по въпросите на правоприлагането. Групата е изготвила своите коментари въз основа на публично достъпни документи, тъй като информацията във връзка с мандата е конфиденциална. Споразумението ще представлява общ правен акт, в който ще бъдат разпоредби, уреждащи подробно защитата на личните данни. Поради общия си характер обаче споразумението не може да бъде считано за правно основание за обмен на данни. В тази връзка ще възникне нужда от сключването на специални секторни споразумения, в които да бъде включена клауза, която да препраща към общото споразумение.

Работната група подкрепя идеята за широко приложение на споразумението, което да осигурява адекватно и високо ниво на защита на данните, като същевременно да се спазва принципа за целесъобразност на събираните данни. Това означава прилагането да се отнася за всички трансфери на лични данни за целите на предотвратяване, засичане, разследване и преследване на тежки транснационални престъпления и терористични актове. Целта трябва да е ясно определена, като за предпочитане е да се разясни определението “цели на правоприлагането”.

Работната група се колебае относно включването на данни, свързани с имиграцията, издаването на визи и искането на убежище, тъй като тяхното събиране противоречи на принципа за целесъобразност. Ако обаче за в бъдеще данните ще бъдат обменяни посредством специални споразумения, принципите за защита на данните, заложи в общото споразумение трябва да са напълно приложими. В този случай, обмяната ще се извършва за данни, съхранявани в полицейските бази данни и използвани за целите на правоприлагането. Данни по граждански дела не бива да бъдат включвани, тъй като са от съвсем различен характер.

Комисията възнамерява да включи изключение в споразумението за трансфер на данни, свързано със “съществени интереси на националната сигурност и специфичните дейности по разузнаване в сферата на националната сигурност”, което се оспорва от Работната група, тъй като въпросите на националната сигурност могат да се договарят в двустранните споразумения. Данните, използвани при борбата срещу тероризма, не бива веднага да бъдат определени като съществен интерес на националната сигурност. В случай на включване на подобна разпоредба, тя трябва да бъде формулирана много и конкретно, за да се осигури позоваването на това изключение само при много специални обстоятелства.

Работната група счита, че и информацията, произтичаща от частни компании, която е изисквана от компетентните американски органи за целите на предотвратяване, засичане, разследване и преследване на транснационални престъпления и терористични актове при всички случаи трябва да бъде заложи в бъдещото общо споразумение.

Работната група подканва Комисията като упълномощен преговарящ от името на ЕС да осигури прилагането със задна дата на бъдещото споразумение, което да обхване всички съществуващи многостранни и двустранни споразумения между ЕС и/или нейни страни-членки и САЩ, освен ако нивото на защита на данните в тях е по-високо от нивото, което се предлага в общото споразумение. Там, където има нужда от изменение на споразуменията за постигане на съответствие с общото, да бъде заложен преходен период от не повече от три години. В тази връзка, страните-членки трябва да предоставят копия или списък със съществуващите дву- и многостранни споразумения, които те са подписали със САЩ, ако попадат в обхвата на споразумението.

Споразумението трябва да бъде съобразено с цялото европейско законодателство, свързано със защитата на лични данни, включително с това в бившия първи и трети стълб. Един от въпросите, който буди притеснение в европейските органи за защита на данните е, че данните могат да бъдат трансферирани по начин, който противоречи на фундаменталното право, като например да доведе до налагане на смъртно наказание, поради което групата иска въвеждането на разпоредба, съгласно която да има отказ за трансфер на данни, ако тяхната обработка ще противоречи на фундаменталните права, заложи в Европейската харта.

По отношение на принципите за защита на данните Работната група като цяло признава, че принципите, заложи в споразумението, до някаква степен отговарят на изискванията за защита на данните. Някои от принципите обаче се нуждаят от допълнително внимание, като групата желае да обърне внимание на осигуряването на сигурността на всички трансфери и съхранението на данните, включително информацията за достъп. Обръща се внимание на следното:

- Необходимо е да има ефективни и приложими права - националността и местопребиването на лицето не трябва да е от значение при упражняване на правата му. Освен това, органите, получаващи и обработващи данни, в ЕС и САЩ, трябва да са възможно най-прозрачни. Информацията трябва да бъде лесно достъпна за лицата, за предпочитане директно. Трябва да се въведе ясна процедура в случай на непряк достъп и да се покаже до кои държавни органи могат да бъдат подавани молби за достъп или промяна на данните, като работната група предлага органите за защита на данните да бъдат определени като точки за контакт за получаване и разглеждане на молбите съгласно правомощията и процедурите, заложи в тяхното национално законодателство. Освен това в общото споразумение, трябва да се въведе механизъм за ефективно сътрудничество с институциите за защита на данните в САЩ.

- Необходимо е ефективното прилагане на право на обжалване и обезщетение. Настоящият американски Закон за неприкосновеността на личния живот от 1974 г. не позволява на лица, които не са американски граждани или пребиваващи да се обръщат към съда при нарушения на този акт и поради тази причина е от особена важност да се предостави правото на обжалване чрез друг обвързващ инструмент. Необходимо е включването на ясни и точни процедури, които да направят възможно лицата да потърсят ефективно административно или съдебно обезщетение пред компетентните органи, като отново не трябва да се прави разлика в националността и местопребиването.

- В споразумението трябва да е заложи забраната за трансфериране на данни на куп. Всички трансфери на данни трябва да подлежат на преценка на базата на всеки отделен случай, след проверка на необходимостта, целесъобразността и пропорционалността на определения трансфер.

- Работната група е загрижена за начина, по който САЩ ще разглежда получените лични данни, тъй като не е предвиден независим американски орган, който да следи за обработката на данните. Поради тази причина групата настоява за много стриктни правила за извършване на последващи трансфери на данни, произхождащи от ЕС. Трябва да се прави разлика между последващи трансфери до други органи на територията на САЩ и към трети страни. По отношение на трансферите в САЩ групата настоява за ограничен списък с ясно определени компетентни органи, на които е разрешено да получават данни. Този списък трябва да бъде включен в анекса на споразумението. Трансфер на данни, произхождащи от ЕС към други трети страни по принцип трябва да е забранен. Може да се

осъществи само след преценка на всеки случай при предварително дадено писмено одобрение от страната по произхода и при пълно зачитане на целта за трансфер на данните. Освен това, третата страна, която получава данните, трябва да отговаря на стандартите за адекватно ниво на защита на данните. Държавата, която получава данните е администратор, който ще бъде отговорен за тях, дори при последващ трансфер към трети страни. В случай на съмнение, заинтересованата страна трябва да е задължена да оттегли съгласието си за разкриване на данни на трета страна. Също така при злоупотреба с данните от трета страна, лицето трябва да може да упражни правата си пред получателя на данни.

- Периодите за задържане на данни трябва да са кратки или поне не по-дълги от необходимото, в зависимост от условията на обработка на данните, като те трябва да бъдат дефинирани и в секторните (многострани или двустрани споразумения), които се покриват от общото. В тях трябва да се включи и разпореда за редовен преглед на необходимостта от съхраняване на получените данни.

- В споразумението трябва да бъде включена клауза за извършване на съвместен преглед. Работната група държи този преглед да се извършва всяка година, като първия да бъде извършен 18 месеца след влизането в сила на бъдещото споразумение. Подобни съвместни прегледи трябва също така да включват представители на европейските органи за защита на данните.

- В споразумението трябва да бъде включена клауза за прекратяване - необходимо е периодично да се преценява необходимостта от събиране на данни. Подобен подробен анализ не може да бъде извършван по време на съвместния преглед. Поради тази причина в споразумението трябва да бъде включена клауза, която да дава мандат за извършване на подробна и независима оценка на разпоредбите на всяка система за обмен на данни. След определения в споразумението срок на действие, не трябва да бъдат обменяни данни, освен ако страните не решат да удължат срока.

Работната група приветства инициативата на Комисията за изготвяне на общо споразумение със САЩ за осигуряване на високо ниво на защита на данните при обмена на информация в рамките на сътрудничеството по полицейски и наказателноправни въпроси. Групата обаче се притеснява относно възможния резултат от преговорите. Поради тази причина, насърчава Комисията, Съвета и Европейския парламент да осигурят ясен и точен мандат за преговорите, за постигане на високо ниво на защита на данните.

КЗЛД участва в писмена процедура за гласуване на проекта на становище на Работната група по член 29 относно Комуникация на Европейската комисия по глобалния подход за трансфери на данни за пътниците по авиолиниите (PNR данни) към трети страни.

Работната група по чл. 29 подкрепя решението на Европейската комисия да определи рамка, която да се прилага за всички бъдещи PNR споразумения, за да се избегнат проблемите, които съществуват, както за авиокомпаниите, така и за страните-членки и също така излишния административен товар, причинен от нуждата за съобразяване с различните правила, съществуващи в трети страни.

Основната цел е осигуряването на високи стандарти за защита на данните при пълно зачитане на основните права. Поради тази причина, Работната група счита, че глобалният подход трябва да обхваща всички искания, свързани с данни на пътниците, включително за предварителна информация (API данни), за сверяване на списъците с лица под наблюдение и други дейности по предварителна преценка на данните. Комисията ще трябва да прецени при получаване на съответното искане, дали и какъв вид данни, ще бъдат необходими при сключване на споразуменията.

Използването на PNR данни за други цели, освен борба с тероризма и сериозните престъпления изисква намирането на балансиран подход между необходимостта от защита на обществената сигурност и други публични интереси. Комисията не прави разлика между увеличената употреба на PNR данни и увеличеното приемане на употребата им. Например, правоприлагащите органи са свикнали да имат на разположение PNR данни, но този факт не осигурява база за политическо или обществено приемане на събирането и използването на данните, нито оправдава тяхната необходимост. Комисията не е заложила възможността за извършване на по-нататъшен преглед на ефек-

тивността при употребата на данните, която е основен елемент при преценка на необходимостта. Няма представена обективна статистическа информация или доказателства, които ясно да показват важността на PNR данните при борбата с тероризма и сериозните международни престъпления. Това прави невъзможна точната преценка на необходимостта или пропорционалността при използването на данните за целите на правоприлагането. Работната група държи да се вземат предвид изискванията към PNR системата, заложили в нейното Съвместно решение по предложението за Рамково решение на Съвета относно използването на досиета на пътниците за целите на правоприлагането, представено от Комисията на 06 ноември 2007 г., както следва:

- да се докаже необходимостта от използване на системата за разрешаване на проблема;
- да се покаже, че използването на системата най-вероятно ще доведе до разрешаване на проблема;
- да се покаже, че създаването на системата е пропорционално на ползите от нея за сферата на сигурността;
- да се докаже, че въвеждането на системата в по-малка степен ще окаже неудобство в сравнение с други алтернативни мерки;
- да се предостави възможността за редовен преглед на пропорционалното прилагане на мерките.

В тази връзка необходимостта за извършване на анализ на моделите на пътуване на пътниците трябва да бъде установена, като се има предвид заложената конкретна и специфична цел. Трябва да се извършва подробен анализ на ефективността на съществуващите бази данни и обмяна на информация, който вече се осъществява, преди да се разгледат нови PNR споразумения и да се разработват нови системи. Преценката на адекватността и пропорционалността на обработваните данни може да се извърши по-лесно, когато се базира на точна идентификационна информация, а не на намерения за пътуване. Освен това, групата настоява за ясно определени цели на употреба на API и PNR системите от правораздавателните органи, за да може наистина да се премери ефективността на тези системи. Пропорционалността на системата трябва да се преценява като се има предвид влиянието на използваните мерки (например анализ на моделите или оценка на риска) върху основните човешки права. Алтернативните варианти трябва внимателно да бъдат преценени преди създаването на подобна система заради характера на вземаните решения, които навлизат в сферата на неприкосновеност на засегнатите лица. В тази връзка е желателно правилното извършване на преценка на основните права на лицата, която да се прилага за всички бъдещи законодателни предложения на Европейската комисия, свързани с PNR. Необходимостта от профилиране в голям мащаб на базата на данни на пътниците трябва да бъде разгледана в детайли чрез научни анализи и скорошни изследвания. До сега групата не се е запознала с каквато и да е информация, която да потвърждава необходимостта от подобно профилиране. Напротив, проучванията показват непродуктивния характер на подобен преглед, особено по отношение на борбата с тероризма.

По отношение на техническата мрежа на авиолиниите или на компютърните системи за резервации, адаптирането на инфраструктурата с цел по-пълно съобразяване с исканията на правоприлагащите органи повдига сериозни въпроси, свързани с неприкосновеността. Не трябва да се пренастройва системата на предварителната фаза за цели, които по принцип нямат връзка с основните търговски дейности. Напротив, тези системи трябва да са създадени за индустриални нужди, а не за целите на правоприлагането. Трябва да бъдат включени технологии за подобряване на неприкосновеността на информацията, особено по отношение на неототоризиран достъп и за запазване целостта на личните данни.

Работната група подкрепя въвеждането на основни стандарти, които обаче трябва да бъдат възприемани като изисквания, които да залегнат във всяко бъдещо PNR споразумение, а не като пожелателен списък, който може да бъде договорен, тъй като много от стандартите и критериите са разработени в резултат от опасенията в миналото, изложени от Работната група и Европейския

парламент. Тяхното прилагане чрез обвързващи споразумения трябва по принцип да доведе до много по-добро ниво на защита на данните за европейските граждани и да осигури правна яснота.

Работната група счита, че с оглед възможността за по-нататъшно усъвършенстване на общата рамка на стандартите и критериите, трябва да се вземат предвид следните въпроси:

1. Осигуряване на съответствие с правната рамка за защитата на данните и неприкосновеността на личния живот на ЕС, което да се отнася и за обработката на лични данни в бившия първи и трети стълб. Работната група подчертава нуждата от осигуряване на необходимото законодателство в трети страни, получатели на данните, което да позволява събирането и обработката на PNR данни от компетентни органи за целите на правоприлагането. Освен това, при двустранните споразумения не може едностранно условията да бъдат въвеждани, променяни или тълкувани по определен начин.

2. PNR данните са непроменяема информация, която най-вече се предоставя от пасажерите или техните туроператори или туристически агенции и се събира за бизнес цели, а не за правоприлагачи. Тъй като няма лесен начин за обективно отсяване на данните, те не могат да се считат за точна информация. Тяхното събиране за целите на правоприлагането и имиграцията повдига въпроси относно адекватността и точността. В случай на доказване на необходимостта от обмен на такива данни, той трябва да бъде преценен на базата на всеки отделен случай, включително чрез провеждане на тест за оценка на необходимостта и пропорционалността.

3. Периодите на задържане на данни от правоприлагащите органи в трети страни, получатели на информацията не трябва да са по-дълги от необходимото за извършване на определената цел. Задържането на данни на незаподозрени лица повдига въпросът за тяхната необходимост и може да противоречи на конституционните принципи в някои страни-членки. Досега не са предоставени доказателства, че определени периоди за задържане са адекватни и пропорционални. Данните трябва да бъдат изтрити незабавно след анализ, освен в специални случаи, когато по тях е започнато разследване на определен пътник. Желателно е залагането на един и същ период на задържане в PNR споразуменията.

4. Работната група одобрява заложеното използване на push метод на трансфер, при който данните се избират и трансферират директно от авиокомпаниите към органите. Предлага за бъдещи споразумения да се разглеждат и други системи за трансфер, които да осигуряват неприкосновеността на информацията. Работната група също така счита, че е за предпочитане авиопревозвачите, като администратори на данни, да филтрират чувствителната информация преди PNR данните да бъдат предадени на правоприлагащите органи. Ако това не е възможно поради технически причини, трябва да бъде инсталиран механизъм за филтриране, който да осигурява достъпа само до филтрирана информация. Групата напомня за своите възражения срещу т.нар. трансфери на куп на PNR данни. От гледна точка на пропорционалността, трансфери на данни ще бъдат допустими, само ако информацията е строго определена и на базата на всеки отделен случай, като необходимостта трябва да се докаже.

5. Достъп и съхранение на данните да се осъществяват на основата на преценка на всеки отделен случай. Критериите, използвани за преглед на списъка с пътниците трябва да функционират на базата "попадение/ без попадение" като достъп трябва да се осъществява само в случай на "попадение". Трябва да има контрол на достъпа, така че личните данни да бъдат достъпни само от оторизираните служители в компетентните органи. Личните данни трябва да бъдат съхранявани само ако са свързани с конкретно разследване.

6. По отношение на външните трансфери Работната група е съгласна с цитираните критерии, но би желала да има още по-голямо ограничаване на възможностите за външен трансфер при спазване на принципа за пропорционалност. Трябва да бъде посочено, че органът, който първоначално е изискал данните, се счита за администратор на данни, който носи отговорност дори след трансфера на данните към трета страна. В случай на съмнение, заинтересованата институция трябва да бъде задължена да оттегли своето съгласие за разкриване на данните на трета страна. В случай на злоу-

потреба от страна на трети страни, субектът на данни трябва да има възможност да държи отговорен първоначалния получател (да има определен списък с ясно уточнени органи, за получаване на PNR данни, който да бъде включен като анекс към споразуменията). Трябва да се вземат предвид и съществуващите двустранни споразумения за обмен на PNR данни с трети страни. Работната група предпочита Европейското споразумение да превъзхожда като правно действие двустранните споразумения при всички случаи на трансфер.

7. Работната група е съгласна с важността за извършване на наблюдение и преглед на споразуменията. Подобни съвместни прегледи трябва също така да включват представители на европейските органи за защита на данните. Въпроси, които могат да бъдат включени са възможността за оценка на функционирането на споразумението, включително резултатите от упражняването на правата за достъп и другите права на лицето и сътрудничеството между надзорните органи. В споразуменията трябва да бъдат предвидени наказания за ненавременен изпълнение или неизпълнение на планиран съвместен преглед.

8. Необходимостта от съществуването на PNR системата трябва периодично да се преценява наново. Поради тази причина трябва да се въведе клауза за прекратяване със заложена подробна и независима оценка на разпоредбите на системата. След достигане на датата на прекратяване не трябва да се обменят данни, освен ако страните по споразумението специално не решат да го удължат.

Работната група насърчава Комисията, Европейския парламент и Съвета да вземат предвид това становище при провеждането на преговорите и изготвянето на проекта на бъдещите споразумения и да бъде информирана за последващите действия.

КЗЛД участва в писмена **процедура за гласуване на проекти на писма до доставчиците на браузери и рекламни мрежи във връзка с извършване на рекламни дейности** въз основа на преценка на поведението на потребителите. Становището на Работната група по чл. 29, прието на 22 юни 2010 г., осигурява ръководство по приетата европейската правна рамка, която се прилага за поведенческата реклама, извършвана въз основа на събирането на информация от “бисквитки”. По-важните моменти в основните насоки за прилагането на заложените в становището изисквания са:

1. По отношение на доставчиците на мрежи за рекламиране - получаване на информирано съгласие преди инсталирането на “бисквитки” на компютърния терминал чрез спазването на разпоредбите на Директива 95/46/ЕО, получаване на съгласие относно получаването на “бисквитки” и тяхното разчитане, осигуряване на необходимата ясна информация относно условията и начина на оттегляне на информираното съгласие, предоставяне на ясни визуални символи, които да показват, че се извършва профилиране на базата на поведението на потребителите; - доставчиците трябва да инсталират “бисквитки” за определен период от време на терминала на потребителя и не трябва да превишават дата на изтичане на срока. Препоръчва се да не се събира чувствителна информация и такава, свързана с децата. Трябва да се въведе определен обоснован период на задържане на информацията, като при оттегляне на съгласието или искане за изтриване на информация от страна на потребителя, доставчиците трябва незабавно да предприемат съответните действия. В анекса се съдържа и изискване за предприемане на действия по спазването на правата на лицата по отношение на данните, които се събират за тях (достъп, промяна и изтриване).

2. По отношение на доставчиците на браузери - да се предприемат необходимите мерки по получаване на съгласие от потребителите за събиране на информация, свързана с тях. Да се заложат настройки за отхвърляне по подразбиране на “бисквитки” с информация за трети страни. На потребителите да бъде предоставена информация относно имената на доставчиците на мрежи за рекламиране, администраторите на лични данни, целта за инсталиране на “бисквитки”, обема на събираните данни и целите на допълнителната обработка на данните, в случай, че се извършва такава. Да се предостави възможност на лицето да приеме или откаже инсталирането и прехвърлянето на информация чрез “бисквитки”. Работната група обръща внимание на голямото значение на създаването на автоматични настройки за защита на правото на неприкосновеност на личния живот.

Към писмата е изпратена таблица с молба за попълване на информацията относно националните доставчици на браузери и рекламни мрежи (първо и трето име на лицето, наименование на организацията, адрес за контакт, вид на доставчика и допълнителни коментари) с цел изпращане на одобрените писма до тези доставчици. Максималният брой на доставчиците трябва да не надвишава 10. В съответствие с молбата, КЗЛД е предоставила информацията относно доставчиците в България, които са членове на Интерактив Асоциейшън България.

КЗЛД участва в писмена процедура за гласуване на проект на писмо на Работна група по чл. 29 относно ЕСТА - електронната система за оторизация на пътуванията на Департамента по вътрешна сигурност на САЩ. Писмото е адресирано до г-н Стефано Мансервиси- Генерален директор на Генерална дирекция "Вътрешни работи" към Европейската комисия.

Работна група по чл. 29 смята, че има причина да повдигне въпроса в настоящия момент, особено, след като наскоро беше обявено, че САЩ ще въведе такса в размер на 14 долара за подаване на всички ЕСТА формуляри, която ще може да бъде платена само чрез електронни средства. Основното притеснение се състои във факта, че други чувствителни лични данни могат да бъдат допълнени към вече съществуващата голяма база данни с информацията относно всички граждани, които пътуват до САЩ по програмата Visa Waiver. От публикувана от Департамента информация не става ясно дали данните за картата за плащане ще бъдат съхранявани в ЕСТА файл и ако това е така, дали е установена необходимостта от запазване на тези данни. Поставя се въпросът с каква цел ще се използват съхранените данни. Освен това в писмото се отбелязва, че не всички европейски граждани имат на разположение карта за плащане за международна употреба. В този случай, задължени ли са тези граждани когато пътуват до САЩ да кандидатстват за обикновена виза, която е много по-скъпа, или има друга алтернатива, която не е обявена публично. От Работната група изказват желание тези бележки да бъдат включени в обсъждането между Европейската комисия и Департамента по вътрешна сигурност на САЩ.

ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ НА КЗЛД КЪМ ГЛОБАЛНАТА МРЕЖА ЗА ПРИЛАГАНЕ ПРАВОТО НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ

Секретариатът по защита на данните към Европейската комисия изпрати в Комисията за защита на личните данни документи, предоставящи информация за състава, целите, задачите и възможностите за членуване в новосъздадената Глобална мрежа по прилагането на правото на неприкосновеност на личния живот (ГМПН).

В мрежата членуват Федералната комисия по търговия на САЩ, Комисарят по неприкосновеността на Канада, Френската национална комисия за информация и свободи, Комисарят по неприкосновеността на Нова Зеландия, Израелската служба по право, информация и технологии, Комисарят по неприкосновеността на Австралия, Комисарят за защита на данните на Ирландия, Испанската агенция за защита на данните, Информационният комисар на Великобритания, Италианският орган за защита на данните, Холандският орган за защита на данните и Федералният представител за защита на данните и свобода на информацията на Германия.

Основните цели на глобалната мрежа по прилагането на правото на неприкосновеност на личния живот са:

- обмяна на информация, тенденции и опит по прилагането на правото на неприкосновеност на личния живот;
- участие в провеждането на обучение;

- сътрудничество по външни дейности;
- провеждане на обсъждания със съответните организации в частния сектор по отношение на прилагането на неприкосновеността и други подобни въпроси;
- постигане на по-голяма ефективност на трансграничното прилагане чрез създаването на списък с информация за контакт с органите, които се интересуват от осъществяване на двустранно сътрудничество при прилагане на правото на неприкосновеност и трансграничните разследвания.

Деятелностите на мрежата са:

- участие в периодични конференции и срещи с други органи за обсъждане на въпроси, тенденции и опит по прилагане на правото на неприкосновеност;
- обмяна на информация относно техниките и режимите за провеждане на разследване и стратегиите за прилагане на правото и относно режимите си;
- обмяна на информация относно приликите и разликите в процедурните, веществени и доказателствени правила, с оглед преценка на възможните проблеми при сътрудничеството;
- координиране и коопериране с други организации и мрежи в тази сфера;
- преценка на обучителни проекти за лицата и фирмите, свързани с неприкосновеността и сигурността на данните;
- изготвяне на съдържанието на сайта, който ще се поддържа от Секретариата;
- организиране и участие в обучителни сесии, заедно с консултанти от неправителствени организации, като представители на индустрията, академичната общност, международните организации или професионални асоциации.

Създаден е сайт (<https://www.privacyenforcement.net>), като частта, в която може да се обменя информация, материали и документи е с ограничен достъп само за членовете. Документи, които са служебни материали, свързани с двустранни трансгранични разследвания или въпроси по прилагането няма да се обменят или публикуват като информация на сайта. Той ще се поддържа от Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР), която ще извършва контрол и одобрение. Сайтът може да бъде свързан с други организации, свързани с правото на неприкосновеност на личния живот като Работната група по информационна сигурност и неприкосновеност към ОИСР, Международната конференция на комисарите за защита на данните и неприкосновеността и Групата за икономическо сътрудничество в района на Азия Пасифик.

Секретариатът ще се занимава със събирането и разпространението на информацията, осигурена съгласно Плана за действие, включително лицата за контакт, формулярите за кандидатстване, организиране на срещи, конференции и други мероприятия

Заложени са следните принципи за сътрудничество:

- не се създават нови обвързващи задължения от или сред участниците и не се изисква непрекъснато участие;
- сътрудничеството се извършва в съответствие с националното законодателство и международните задължения и не се задължават страните да предоставят конфиденциална или чувствителна информация или да сътрудничат по определен случай;
- не се създава правно задължаващ механизъм за обмен на информация относно специфични разследвания и случаи, които са обект на приложимото право при съответната юрисдикция;
- въпреки зададените конкретни стъпки за по-нататъшно международно сътрудничество, Планът за действие е създаден, за да бъде гъвкав и може да бъде подобрен или променен с консенсус;
- набляга се на практическите аспекти на сътрудничеството и не се издават публични

становища, позиции или препоръки относно политиката по неприкосновеността на личния живот;

- целта на мрежата е улесняването на сътрудничеството при прилагането на неприкосновеността в частния сектор, като същевременно се отчита, че участниците могат да искат да си сътрудничат по въпросите, свързани с обработката на лични данни в държавния сектор. Мрежата не може да се намесва в държавните дейности, свързани с националния суверенитет, прилагане на гражданско и криминално право, национална сигурност или публичен ред;

- членството в мрежата не възпрепятства участието в друг вид трансгранично сътрудничество по прилагане на правото на неприкосновеност на личния живот, сключването на споразумения и т.н. между участниците в мрежата или между тях и други организации.

Органите, занимаващи се с прилагане на правото на неприкосновеност на личния живот, които желаят да участват, трябва да кандидатстват пред чрез секретариата и да одобрят Плана за действие на мрежата и да определят лице за контакт. Трябва да предоставят информация относно статута си на публичен орган и възможността да провеждат и извършват разследвания и/или да провежда процедури по прилагането на закони или разпоредби, свързани със защитата на личните данни. От една държава може да участва повече от един представител. За лице за контакт на КЗЛД е определена Дима Христова – експерт в дирекция „Правна и международна дейност”.

ОБУЧЕНИЕ ПО ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ БУРГАС, НОЕМВРИ 2010

На 30 ноември 2010 г. в Бургас се проведе обучение на кметовете и секретарите на общините от областта по въпросите, свързани със защитата на личните данни. Намеренията на Комисията за защита на личните данни е такива семинари да станат практика и да бъдат организирани и в останалите областни градове. В условията на растящата глобализация и бързото развитие на информационните технологии нарастват предизвикателствата, свързани със защитата на личните данни и необходимостта от повишаване на информираността както на гражданите, така и на длъжностните лица, работещи с тези данни.

Обучението се откри от Константин Гребенаров, областен управител на град Бургас. Професор Веселин Целков, член на Комисията за защита на личните данни и ръководител на обучаващия екип на комисията, връчи на областния управител удостоверение за администратор на лични данни и подчерта, че при извършената през юли-август 2010 г. проверка по защита на личните данни в Областна администрация Бургас не са констатирани нарушения и резултатите от проверката са изцяло положителни.

На присъстващите се предоставиха материали, съдържащи основните документи от българската и международната правна рамка в сферата на защитата на личните данни, докладите на КЗЛД пред Народното събрание, бюлетините на комисията и най-често задаваните въпроси и техните отговори. Изнесоха се презентации по трите основни направления от дейността на комисията – „Правна и международна дейност”, „Правни производства и надзор” и „Администратори на лични данни”. Подчерта се необходимостта обществото като цяло да бъде информирано както за заплахите,

така и за начините на противодействие и за действието на цялата система за защита на личните данни. Обърна се внимание на факта, че личната неприкосновеност е в един от фокусите на новата стратегия за национална сигурност. Злоупотребата с личните данни на гражданите може да доведе до сериозни последици не само за отделния човек, но и за цялото общество.

На 29 ноември професор Веселин Целков изнесе лекция, последвана от дискусия пред Ротари клуб Бургас. Присъстващите представители на бизнеса очертаха много точно проблемни области от дейностите по защитата на личните данни, с които са се сблъскали в своята практика. Техните въпроси целяха не само получаването на информация, а сигнали за проблеми и подсказването на някои идеи за решения. Зададоха се и много въпроси, касаещи бъдещите намерения на комисията за решаването на настоящите и постоянно възникващите задачи по работата с лични данни и изискванията за тяхната защита. Като един от основните проблеми бе изтъкната липсата на съгласуваност на някои закони със Закона за защита на личните данни. Срещата с представители бизнеса от региона беше изключително плодотворна, тъй като по думите на професор Целков „Бургас е един от центровете на бизнеса в страната и е много важно бизнесът да знае, че има комисия, към която може да се обърне, има механизъм за взаимодействие, трябва да вървим напред и българските граждани да се чувстват защитени”.

СЪОБЩЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЗА ЦЯЛОСТНА СТРАТЕГИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

На 4 ноември 2010 г. Европейската комисия прие стратегическо **Съобщение за цялостна стратегия за защита на личните данни в Европейския съюз**, в което се подчертават основните идеи и ключови цели за това как да се преразгледат действащите към момента правила. Комисията ще направи законодателни предложения през 2011 г., които ще имат за цел да се преразгледа правната рамка за защита на личните данни. Комисията ще оцени необходимостта от адаптиране на различните правни инструменти към новата обща рамка. Целта съобщението е да представи подхода на Комисията за модернизиране на правната система на ЕС за защита на личните данни във всички области на дейност на Съюза, като се отчетат по-специално предизвикателствата, произтичащи от глобализацията и новите технологии, за да се гарантира и в бъдеще високо равнище на защита на физическите лица при обработката на личните им данни.

Днес технологиите позволяват на хората лесно да споделят информация за своето поведение и предпочитания, като тази информация е публично достъпна в невиджан досега световен мащаб. Сайтовете за социални контакти със стотици милиони членове по целия свят са може би най-очевидният пример за това явление. Начините за събиране на лични данни стават все по-усъвършенствани и по-трудно откриваеми. Нарастващото използване на процедури, позволяващи автоматичното събиране на данни, като например електронни транспортни билети, събиране на пътна такса или устройства за гео-локализиране, улесняват определянето

на местоположението на лицата само поради факта, че те използват мобилни устройства. Държавните органи също използват все повече лични данни за различни цели, като например проследяването на лица при епидемия от заразна болест, за по-ефективното предотвратяване и борба срещу тероризма и престъпността, при управлението на схеми за социално осигуряване или за целите на данъчното облагане, като част от своите приложения за електронно правителство и т.н.

Всичко това неминуемо поставя въпроса дали действащото законодателство на ЕС за защита на данните все още е в състояние да даде пълноценен и ефективен отговор на тези предизвикателства. За да отговори на този въпрос, Комисията започна преразглеждане на сега действащата правна рамка — този процес бе открит с конференция на високо ниво през май 2009 г., последвана от обществена консултация, проведена до края на 2009 г. Бе даден ход на редица проучвания. Резултатите от този процес потвърдиха, че основните принципи на директивата са все още валидни, а нейният технологично неутрален характер следва да се запази. Бяха идентифицирани обаче следните няколко въпроса:

1. *Разглеждане на въздействието на новите технологии.* Необходимо е поясняване и уточняване на прилагането спрямо новите технологии на принципите за защита на данните, за да се гарантира, че личните данни на физическите лица действително са ефективно защитени, независимо от използваната технология за обработка на тези данни, и че администраторите на лични данни напълно съзнават последиците от новите технологии за защитата на данните.

2. *Засилване на измерението, свързано с вътрешния пазар, на защитата на данните.* Към момента липсва достатъчно хармонизиране между законодателствата на държавите-членки в областта на защитата на данните, въпреки наличието на обща правна рамка на ЕС. Необходима е по-голяма правна сигурност, по-малка административна тежест и гарантиране на равни условия за икономическите оператори и за другите администратори на лични данни.

3. *Разглеждане на въпросите, свързани с глобализацията, и подобряване на международния трансфер на данни.* Нарастващото възлагане на обработката на данни на външни изпълнители, много често извън ЕС, поставя редица проблеми по отношение на правото, приложимо към обработката, както и по отношение на разпределението на свързаната с това отговорност. Що се отнася до международните трансфери на данни, става ясно, че настоящите схеми не са напълно задоволителни и трябва да бъдат преразгледани и рационализирани за постигането на по-опростени и по-лесни трансфери.

4. *Осигуряване на по-засилена институционална организация за ефективно прилагане на правилата за защита на личните данни*

5. *Подобряване на съгласуваността на правната рамка за защита на личните данни.* Необходим е всеобхватен инструмент, приложим към обработката на данни във всички сектори и политики на Съюза, който да осигурява интегриран подход и непрекъсната, последователна и ефективна защита.

Тези предизвикателства изискват ЕС да разработи всеобхватен и съгласуван подход, който гарантира пълното съблюдаване на основното право на защита на личните данни на физическите лица във и извън рамките на ЕС.

Основните цели на всеобхватния подход за защита на личните данни са:

1. Засилване на правата на физическите лица, което от своя страна включва:

1.1. *Осигуряване на подходяща защита на физическите лица при всички обстоятелства.* Целта на правилата в понастоящем действащите инструменти на ЕС за защита на данните е опазването на основните права на физическите лица, и по-специално на правото им на защита на личните данни. Понятието за „лични данни“ е едно от основните понятия в защитата на физическите лица, осигурена от действащите инструменти на ЕС за защита на данните, и води до прилагане на задълженията, наложени на администраторите на лични данни и лицата, обработващи данни. Комисията ще обмисли как да се осигури съгласувано прилагане на правилата за защита на данните

предвид въздействието на новите технологии върху правата и свободите на физическите лица и целта да се осигури свободното движение на лични данни в рамките на вътрешния пазар.

1.2. Повишаване на прозрачността за субектите на данни. От изключителна важност е администраторите на данни да информират хората по ясен, пълен и прозрачен начин за това как и от кого се събират и обработват техните данни, поради какви причини, за колко време и какви са техните права, ако те желаят достъп, коригиране или заличаване на тези данни. Необходима е специална защита за децата, тъй като те не съзнават добре рисковете, последиците, защитните мерки и правата, свързани с обработката на лични данни.

1.3. Засилване на контрола върху собствените лични данни. Две важни предпоставки за гарантиране на висока степен на защита на данните са ограничаването на обработката на данни от администратора единствено до необходимото за целите на обработката (принцип за свеждане до минимум на данните) и запазването от страна на субектите на данни на ефективен контрол върху техните собствени данни. Лицата винаги трябва да разполагат с възможност за достъп, поправка, заличаване или блокиране на своите данни, освен ако няма основателни причини, предвидени в закона, които не позволяват това.

1.4. Повишаване на осведомеността. Въпреки че прозрачността е от съществено значение, необходимо е широката общественост, и особено младите хора, да са запознати по-добре с рисковете, свързани с обработката на лични данни, и със своите права. Дейностите за повишаване на осведомеността следва да включват незаконодателни мерки като кампании за повишаване на осведомеността в печатните и електронните медии и предоставяне на ясна информация на уебсайтове, като по разбираем начин се излагат правата на субектите на данни и отговорностите на администраторите на данни.

1.5. Осигуряване на информирано и доброволно съгласие. Необходимо е поясняване на условията за получаване на съгласие от субекта на данните, така че винаги да се гарантира информирано съгласие и да се осигури, че лицето напълно осъзнава, че дава своето съгласие и напълно разбира за каква обработка на данни го дава.

1.6. Защита на чувствителни данни. Необходимо е, с оглед на технологичното развитие и другите промени в обществото, съществуващите разпоредби относно чувствителните данни да бъдат преразгледани, да се обмисли евентуалното добавяне на други категории данни и да се изяснят допълнително условията за тяхната обработка. Това се отнася, например, за генетичните данни, които понастоящем не са изрично посочени като категория чувствителни данни.

1.7. По-ефективни средства за правна защита и санкции. Комисията ще разгледа възможността за разширяване на правомощието за предявяване на иск пред националните съдилища, като такова право бъде дадено на органите за защита на данните и на сдруженията на гражданското общество, както и да други сдружения, които представляват интересите на субектите на данни. Ще бъде оценена необходимостта от засилване на съществуващите разпоредби за санкции, например чрез изрично включване на наказателни санкции в случай на сериозни нарушения на защитата на данните, с цел да засили тяхната ефективност.

2. Засилване на измерението, свързано с вътрешния пазар.

2.1. Повишаване на правната сигурност и осигуряване на равни условия за администраторите на лични данни. Защитата на данните в ЕС има ясно изразено измерение, свързано с вътрешния пазар, т.е. необходимостта да се гарантира свободното движение на лични данни между държавите-членки в рамките на вътрешния пазар. Факт са обаче различия между националните закони за прилагане на директивата, което е в противоречие с една от нейните основни цели, а именно гарантирането на свободното движение на лични данни в рамките на вътрешния пазар. Различията в прилагането на директивата от държавите-членки създават правна несигурност не само за администраторите на лични данни, но и за субектите на данни, създавайки риск от нарушаване на еднаквото ниво на защита, което директивата би трябвало да постигне и да гарантира.

2.2. Намаляване на административната тежест. Осигуряването на равни условия ще намали необходимостта от съобразяване с различаващи се национални изисквания и по този начин значително ще намали административната тежест за администраторите на данни. Една хармонизирана и опростена система ще намали разходите и административната тежест, особено за многонационалните компании, установени в няколко държави-членки.

2.3. Изясняване на правилата относно приложимото право и отговорността на държавите-членки. Не винаги е ясно за администраторите на лични данни и за надзорните органи за защита на данните коя държава-членка носи отговорност и чий закон се прилага в случаите, когато са засегнати няколко държави-членки. Това важи особено за случаите, когато даден администратор на лични данни трябва да спазва различни изисквания от различни държави-членки, когато многонационално предприятие е установено в повече от една държава-членка или когато администраторът на данните не е установен в ЕС, но предлага своите услуги на пребиваващи в ЕС лица.

2.4. Засилване на отговорността на администраторите на лични данни. Административното опростяване не трябва да води до общо намаляване на отговорността на администраторите на лични данни за осигуряване на ефективна защита на личните данни. Напротив, Комисията счита, че техните задължения трябва да бъдат по-ясно разписани в правната рамка, включително по отношение на механизмите за вътрешен контрол и сътрудничеството с надзорните органи за защита на данните. С цел засилване на отговорността на администраторите на лични данни Комисията ще разгледа възможността за въвеждане на задължението за назначаване на независим служител за защита на данните и хармонизиране на правилата, свързани с неговите задачи и компетентност, като същевременно се обмисли подходящ праг, за да се избегне ненужната административна тежест, особено за малките предприятия и микропредприятията.

2.5. Насърчаване на инициативи за саморегулиране и проучване на схеми на ЕС за сертифициране.

3. Преразглеждане на правилата за защита на данните в областта на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. С Договора от Лисабон беше въведена ново и широкообхватно правно основание за защитата на личните данни във всички политики на Европейския съюз. Комисията подчертава необходимостта да се въведе „широкообхватна схема за защита“ и да „се укрепи позицията на ЕС относно защитата на личните данни на отделния човек в контекста на всички политики на ЕС, включително правоприлагането и предотвратяването на престъпления“.

4. Глобално измерение на защитата на данните

4.1. Разясняване и опростяване на правилата относно международния трансфер на лични данни. Необходимо е като цяло да се усъвършенстват действащите механизми за международни трансфери на лични данни, като същевременно се осигури адекватна защита на личните данни, когато те се прехвърлят и обработват извън Европейския съюз и Европейското икономическо пространство.

4.2. Насърчаване на универсални принципи. Обработката на лични данни е глобализиран процес и изисква разработването на универсални принципи за защитата на физическите лица по отношение на обработката на техните лични данни. По отношение на международните технически стандарти, разработени от организации за стандартизация, Комисията счита, че съгласуваността между бъдещата правна рамка и тези стандарти е от особена важност за осигуряването на последователно и практическо прилагане на правилата за защита на данните от администраторите на данни.

5. По-засилена институционална организация за по-добро прилагане на правилата за защита на личните данни. Изпълнението и прилагането на принципите и правилата за защита на данните е ключов елемент за гарантиране на зачитането на правата на личността. В този контекст ролята на органите за защита на данните е от съществено значение за прилагането на правилата за защита на данните. Те са независими гаранتي на основните права и свободи по отношение на защитата на личните данни, като физическите лица разчитат на тях за защитата на своите лични данни и законосъобразността на операциите по обработката им. Поради тази причина Комисията

счита, че ролята на органите за защита на данните следва да бъде укрепена и те следва да разполагат с необходимите правомощия и ресурси за правилното изпълнение на своите задачи както на национално равнище, така и при взаимното си сътрудничество. В същото време Комисията счита, че органите за защита на данните следва да засилят сътрудничеството помежду си и да координират своите действия по-добре, особено когато са изправени пред въпроси, които по своя характер имат трансгранично измерение.

След приключването на процеса на реформи, европейските правила за защита на личните данни следва да продължат да гарантират високо равнище на защита и да осигуряват правна сигурност за физическите лица, държавните администрации и стопанските субекти в продължение на няколко поколения. Това ще позволи на ЕС да запази водещата си роля в насърчаването на високи стандарти за защита на данните в световен план.

СТАНОВИЩЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТНОСНО ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТНОСНО ГРАЖДАНСКАТА ИНИЦИАТИВА

Гражданската инициатива е едно от нововъведенията в правото на ЕС, въведено с Лисабонския договор, с което се дава възможност на по-малко от един милион граждани на значителен брой държави-членки да приканят Комисията да представи законодателно предложение. На 31 март 2010 г. Комисията прие предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно гражданската инициатива. Предложението е предшествано от обществена консултация по темата, проведена между 11 ноември 2009 г. и 31 януари 2010 г. Като цяло ЕНОЗД е удовлетворен от начина, по който е разгледан въпросът за защитата на данните в предложениия регламент и прави няколко предложения за адаптиране.

В предложението се определят процедурите и условията за гражданската инициатива. В предложениия регламент се определя минималния брой държави-членки, минималния брой граждани от държава-членка и минималната възраст на гражданите, които имат право да участват в дадена инициатива. Освен това се определят материалните и процесуалните условия за разглеждане на гражданска инициатива от Европейската комисия.

Становището на ЕНОЗД е насочено единствено към разпоредбите, които се отнасят до защитата на личните данни. Това са правилата за регистрация на гражданска инициатива, процедурите за събирането на изявления за подкрепа и изискванията по отношение на проверката и удостоверяването на изявления за подкрепа.

Преди събирането на изявления за подкрепа от поддръжници, организаторът трябва да регистрира инициативата в Комисията посредством онлайн регистър и да предостави информация, която включва лична информация за организатора - пълното му име, пощенски адрес и адрес на електронна поща. Една предложена гражданска инициатива се прави обществено достояние чрез регистъра. Въпреки че това не е напълно ясно от текста, ЕНОЗД приема, че пощенският адрес и адресът на електронната поща на организатора по принцип няма да бъдат обществено достъпни в регистъра. В противен случай ЕНОЗД ще отправи покана към законодателя да оцени и обясни нуждата от публикуването им

Организаторът е отговорен за събирането на необходимите изявления за подкрепа от поддръжниците на предложената гражданска инициатива. Формулярите за изявления за подкрепа трябва да са в съответствие с указан образец, в който се изисква поддръжникът да предостави

определена лична информация, като собствено име и фамилно име, както и, в случай че формулярът е на хартиен носител, съответния подпис. За целите на проверката и удостоверяването на изявлението за подкрепа от компетентния орган, предоставянето на определена друга информация също е задължително: град и държава, в които живее поддръжникът, дата и място на неговото раждане, гражданство, личен идентификационен номер, вида на идентификационния номер/ документа за самоличност и държавата-членка, която е издала този номер/документ. Други, незадължителни полета, обозначени в образеца на формуляра, са улицата, на която поддръжникът живее, и неговият адрес на електронна поща. ЕНОЗД е на мнение, че цялата задължителна информация в образеца на формуляра е необходима за целите на организиране на гражданска инициатива, както и за обезпечаване на достоверността на изявленията за подкрепа, с изключение на личния идентификационен номер. Съществуват различия между държавите-членки по отношение на това как е уредено използването на такива уникални идентификационни номера, ако те съществуват. Останалата изисквана информация вече може да се счита за достатъчна за постигането на тази цел. Поради това ЕНОЗД препоръчва заличаването на това поле за информация от образеца на формуляра. ЕНОЗД също така поставя под въпрос и необходимостта от включването на незадължителните полета за информация в стандартния формуляр и препоръчва заличаването на тези полета от образеца на формуляра, в случай че тази необходимост не е доказана. Освен това препоръчва да се добави стандартна декларация за защита на личните данни в долната част на образеца, в която се посочва самоличността на администратора, целите на събирането, другите получатели на данните и срокът на запазване на данните. Предоставянето на тази информация на съответното физическо лице се изисква от член 10 от Директива 95/46/ЕО.

При системите за събиране на изявления за подкрепа онлайн от организатора се изисква преди събирането на изявленията да гарантира, че системата за събиране на изявления за подкрепа онлайн има адекватни характеристики за сигурност и технически характеристики, с които се гарантира, че предоставените онлайн данни са сигурно съхранявани, така че да не могат да бъдат променени или използвани за други цели освен заявената подкрепа за дадената гражданска инициатива, както и за да се защитят личните данни от неволно или незаконно унищожаване или неволна загуба, промяна или неразрешено разкриване или достъп. Организаторът може по всяко време да поиска от съответния компетентен орган да удостовери, че системата за събиране на изявления за подкрепа онлайн е в съответствие с тези изисквания. Във всички случаи организаторът изисква такова удостоверение, преди да представи изявленията за подкрепа за проверка. Комисията се задължава да приеме технически спецификации за изпълнението на тези правила за сигурност в съответствие с процедурата по комитология.

ЕНОЗД изразява притеснения, свързани с момента на удостоверяването от съответните компетентни органи. Организаторът е задължен единствено да поиска удостоверяване най-късно преди да предаде на този орган събраните изявления за подкрепа за проверка. Той *може* да направи това на по-ранен етап. Като предполага, че удостоверяването на системата онлайн има добавена стойност, ЕНОЗД е на мнение, че удостоверяването следва да бъде извършено *преди* изявленията да бъдат събрани, за да се предотврати събирането на лични данни от поне един милион граждани чрез система, която впоследствие ще се окаже недостатъчно сигурна. Поради това ЕНОЗД приканва законодателя да включи това задължение в съответния текст.

ЕНОЗД обръща внимание на член 18 от Директива 95/46/ЕО, в който администраторите се задължават да уведомяват за дадена операция по обработване националния орган за защита на данните преди да проведат операцията по обработване, освен ако не се прилага определено освобождаване. Не е ясно как това задължение за уведомяване, предмет на освобождаване, е свързано с удостоверяването от компетентния национален орган съгласно предложения регламент. С оглед предотвратяване във възможно най-голяма степен на административната тежест, ЕНОЗД приканва законодателя да разясни връзката между процедурата за уведомяване в член 18 от Директива 95/46/ЕО и процедурата по удостоверяване от предложения регламент.

За извършване на проверка и удостоверяване на изявленията за подкрепа от държавите-членки, след като е събрал необходимите изявления за подкрепа от поддръжниците, организаторът трябва да предаде тези изявления на съответния компетентен орган за проверка и удостоверяване. Организаторът прехвърля личната информация на поддръжниците на компетентния орган на държавата-членка, който е издал идентификационен документ на поддръжника, както е посочено в изявлението за подкрепа. В рамките на три месеца компетентният орган трябва да провери изявленията за подкрепа въз основа на „подходящи за целта методи“ и да издаде удостоверение на организатора. Удостоверението се използва, когато инициативата действително се внася в Комисията. ЕНЗОД приветства тази децентрализирана система, съгласно която Комисията няма да притежава личната информация на поддръжниците, а само удостоверенията, издадени от националните компетентни органи. Такава система намалява рисковете от неподходящо управление на лични данни, тъй като свежда до минимум получателите на тези данни. От текста не става ясно какво трябва да се разбира под „подходящи за целта методи“, използвани от компетентния орган. ЕНЗОД задава въпроса как удостоверяването на изявленията за подкрепа ще бъде проверявано от компетентните органи. Той е особено заинтересован да разбере дали компетентните органи ще могат да сравняват изявленията с информация за самоличността на гражданите, достъпна от други източници, като национални или регионални регистри. ЕНЗОД приканва законодателя да уточни този въпрос.

Член 12 от предложения регламент се отнася единствено до защитата на личните данни. В разпоредбата се подчертава, че организаторът, както и компетентният орган, трябва да спазват Директива 95/46/ЕО, както и националните разпоредби, приети въз основа на нея. Освен това в разпоредбата изрично се твърди, че организаторът и компетентните органи трябва да бъдат считани за администратори на данните за целите на съответното обработване. Администраторът носи основната отговорност за спазването на правилата за защита на данните. С член 12 от предложението се избягват всякакви съмнения във връзка с това кой трябва да бъде считан за администратор. Предоставят се и максималните срокове за запазване на събраните лични данни. За организатора срокът е определен на един месец след внасянето на инициативата в Комисията или поне 18 месеца след датата на регистрацията на предложената инициатива. Компетентните органи трябва да унищожат данните един месец след като са издали удостоверението. Изяснява се, че изискванията относно сигурността на обработването на данни не се прилагат единствено, когато се използва система за събиране на изявления за подкрепа онлайн, а също и при всички случаи, обхванати от предложения регламент. ЕНЗОД препоръчва законодателят да добави към член 12 друг параграф, с който да се гарантира, че събраните от организатора лични данни (както чрез система за събиране онлайн, така и чрез всякакви други средства) не се използват за никакви други цели освен посочената подкрепа за дадена гражданска инициатива, както и че получените от компетентните органи данни се използват единствено за целите на проверката на достоверността на изявленията за подкрепа за дадена гражданска инициатива.

В член 13 се посочва, че държавите-членки трябва да гарантират, че организаторите, живущи или установени на тяхна територия, носят гражданска или наказателна отговорност съгласно националното законодателство за нарушения на настоящия регламент, и по-специално за неспазване на изискванията за системите за събиране онлайн или злоупотребата с данни.

Като цяло ЕНЗОД е удовлетворен от начина, по който е разгледан въпросът за защитата на данните в предложения регламент за гражданската инициатива. ЕНЗОД счита, че е възможно да се внесат и някои допълнителни подобрения. Защитата на данните очевидно е взета предвид, а предложението е изготвено по начин, който гарантира съответствие с правилата за защита на данните. ЕНЗОД отбелязва особено задоволство от член 12, който се отнася единствено до защитата на данните и в който се разясняват отговорностите и сроковете за запазване на данните. ЕНЗОД подчертава, че пълното спазване на правилата за защита на данните значително допринася за надеждността, силата и успеха на този важен нов инструмент.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА ПРОВЕРКИТЕ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2010 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) през месеците ноември и декември са извършени общо 220 проверки.

Най-голям е дялът на предварителните проверки, извършвани на основание чл.17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За ноември и декември извършените предварителните проверки са 190 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД са вписани 187 администратори, а за 3 процедурата е прекратена на различни основания.

Изпълнението на утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2010 г.” приключи с проверките на Изпълнителна агенция по лекарствата, „Техем Сървисис” ЕООД гр.София, „Еър Скорпио” ЕООД, „Топлофикация София” ЕАД, Народно събрание на Република България, „Ентертаймант” АД, гр.Пловдив „Български пощи” ЕАД и „Мобилтел” ЕАД. В резултат на проверките в Изпълнителна агенция по лекарствата и „Мобилтел” ЕАД комисията издаде Задължителни предписания, които са в процес на изпълнение от администраторите.

През ноември и декември 2010 г. са съставени 9 акта за установяване на административни нарушения и издадени 5 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД са неспазване разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД (не е подадено заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни) и чл. 23, ал. 4 (не са определени с инструкция техническите и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване). За отбелязване е своевременното реагиране на КЗЛД по повод нарушение на ЗЗЛД в дейността на „Алфа банка- клон България”, като административнонаказателното производство е приключило с налагане на имуществена санкция в размер на 8 000 лв. и същата е изплатена от дружеството.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И АРХИВ”

През месеците ноември и декември 2010 г. отдел „Регистър и архив” е извършвал своите обичайни дейности по поддръжката и обработката на информацията в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри. Основните дейности на отдела са следните:

- Обработка на въведената информация и изготвяне на списъците с предложения до комисията за вписване, за проверка по чл. 17б и за освобождаване от регистрация;
- Подпомагане на администраторите на лични данни, посетили приемната на КЗЛД да извършат своята регистрация/актуализация;
- Въвеждане на информация за регистрация, освобождаване от регистрация и актуализация на администраторите на лични данни, постъпила на хартиен носител.
- Справочно аналитични дейности и информационно осигуряване на КЗЛД и нейната администрация, във връзка с постъпили жалби и извършвани проверки на АЛД.

На графиката е илюстриран броят въведени в автоматизираната информационна система (от началото на нейното функциониране) заявления на администратори на лични данни:

През месеците ноември и декември 2010 г. в информационните масиви на КЗЛД са въведени 1184 заявления за регистрация на администратори на лични данни.

След въвеждането се извършва проверка за коректност и съответствие на данните и одобрение от проверяващ служител. Тези администратори, които извършват първоначална регистрация след одобрение от проверяващия служител биват включен в един от двата списъка:

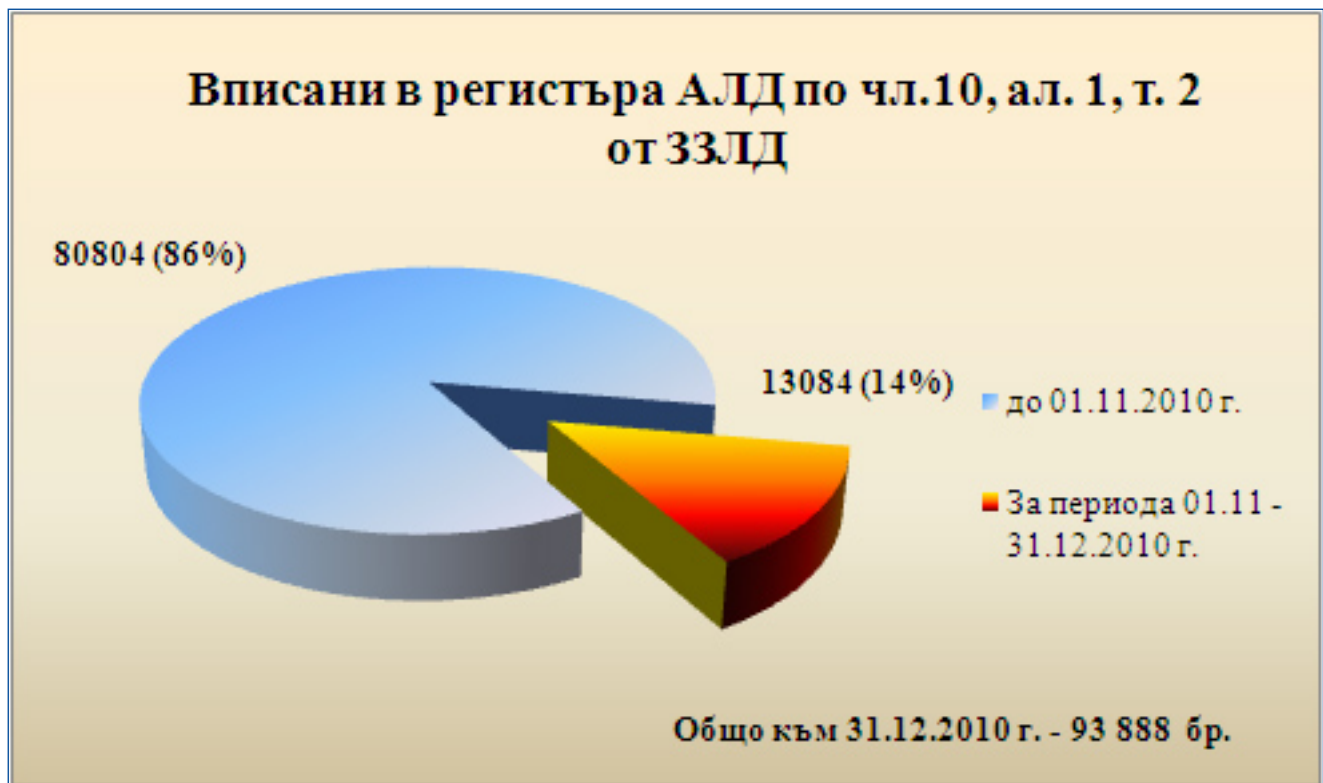
- предложение към комисията за вписване в регистъра по чл.10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – когато не обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД;
- предложение към комисията за проверка по 17б - когато обработва данни по смисъла на чл.5 от ЗЗЛД.

Големият брой обработени заявления, съответно доведе до необходимостта от извършване на значителен брой предварителни проверки по чл. 17б. Сравнението на броя необходими проверки по 17б само за периода 01.01 - 31.12.2010 г. с предходните две години е илюстрирано на графиката:

Тези администратори, които са включени в списъка на предложените за вписване, се предлагат на заседание на комисията и след решение им се издава на уникален идентификационен номер. Веднага след вземане на решението администраторът бива вписан в „Регистъра на АЛД и на водените от тях регистри с лични данни“. Към настоящия момент в регистъра са вписани над 93888 АЛД, като само за последните два месеца техният брой е 13084.

Освободените от регистрация с решение на комисията администратори на лични данни към момента са 8041, като само за последните два месеца техният брой е 1666. На графиката е илюстрирано съотношението на освободените от регистрация АЛД за периода 01.11 – 31.12.2010 г. спрямо целият период до 01.11.2010 г.

Регистърът на вписаните администратори на лични данни и Списъкът на освободените от регистрация с решение на КЗЛД са публични и са достъпни от интернет страницата на комисията.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ № 8911/2010 г. София, 05.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 06.10.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество Жалба с рег. №8911/ 01.07.2010 г., подадена от Д.М.Р. срещу „Б.М.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 28.07.2010 г., жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана „Б.М.” АД.

Димитър Д.М.Р. сезира Комисията, че на последната страница на брой ***** на издвания от „Б.М.” АД вестник „Деветнадесет минути” е публикуван материал, рекламиращ вестник „Супер деветнадесет минути”. В рекламния материал с надпис „*****” е поместена снимка на господин Д.М.Р. в едър план, който посочва вестник „Супер деветнадесет минути”.

Жалбоподателят уведомява Комисията, че между него и „Г.В.” ООД има сключен на 22.07.2009 г. импресарски договор. По силата на договора, в качеството на импресарио и продуцент, „Г.В.” ООД притежава изключителното право да урежда участията му под всякаква форма на рекламни изяви. Публикуването на снимката му във вестник „Деветнадесет минути” под формата на рекламен материал е извършено без уведомяването и без изричното му съгласие, както на него, така и на продуцента „Г.В.” ООД. Образът на жалбоподателят е свързан с рекламирането на вестника и е направено посредством фотомонтаж.

С неоторизираното използване и публикуване на образа му, господин Д.М.Р. счита, че е осъществено грубо нарушаване на правата му по ЗЗЛД. Д.М.Р., твърди, че фотографската снимка, която изобразява лика му, представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Снимката му съдържа информация, която се отнася до него и чрез нея е идентифициран чрез специфичния си признак – образа му.

Жалбоподателят желае от Комисията да санкционира „Б.М.” АД за неправомерното обработване на свързаните с него лични данни. Иска да се установи, дали дружеството е регистрирано пред Комисията като администратор на лични данни и в случай, че администратора не е изпълнил задължението си за регистрация, да бъде санкциониран и за това нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено копие от вестник „Деветнадесет минути”, бр. ***** .

В условията на служебното начало и на основание чл. 36, ал.2 от Административно -процесуалния кодекс от „Б.М.” АД е изискано да изразят становище по жалбата.

В депозираното на 21.07.2010 г. от „Б.М.” АД становище е уточнено, че твърденията, съдържащи се в жалбата за нарушаване на ЗЗЛД са неоснователни. Изразява се твърдение, че в жалбата не е посочено конкретно, в какво се състои извършеното нарушение на закона от дружеството, което списва вестник „Деветнадесет минути”. Изразява се мнение, че външният вид на човек не може да се третира като информация, касаеща личната му и интимна сфера, достъпът до която би могъл да бъде регулиран с оглед факта, че социалният живот и контакти предполагат сами по себе си предоставяне на достъп до тази информация на неограничен кръг от лица. Лицата, занимаващи се с артистична дейност и използвайки лика си във връзка с дейността си, го превръщат в публична личност. В ста-

новицето е посочено, че продуцентът на жалбоподателя е изразил мнението си в национален ефир, като е заявил, че според него публичните личности няма защо да се оплакват от интереса към тях, а ако трябва нечий лица да бъдат закривани, с оглед правото им на личен живот, това са лицата на децата им.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу дружеството „Б.М.” АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Касабов, надлежно упълномощен. Ответната страна не се представлява.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице, Д.М.Р. е сезирал КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с него лични данни от „Б.М.” АД, администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД. Твърдяното неправомерно обработване на данните се изразява в публикуване на колаж, в който се съдържа снимка на жалбоподателя.

В §1 от допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е дадена легална дефиниция на “Обработване на лични данни”. Съгласно това определение, обработване е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

От приложените към административната преписка доказателства се установи по безспорен начин, че „Б.М.” АД е обработила, свързаните с господин Д.М.Р. лични данни. Обработването е извършено посредством разпространяването им до неограничен кръг от лица с публикуване на колаж, в който се съдържа снимково изображение на жалбоподателя.

При преценката на основателността на жалбата, в изпълнение на дадените й правомощия по прилагане на ЗЗЛД, КЗЛД потърси разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата, т.е. баланса между обществен интерес и правото на личен живот на физическите лица, чиито лични данни се обработват.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и

идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по-висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по-висш обществен интерес, който го е наложил.

В конкретния случай, Комисията счита, че публикацията във вестник „Деветнадесет минути“ притежава характеристиките на рекламен материал.

Приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или не автоматични средства. При обработване на данните с неавтоматичните средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. Съгласно установената практика на КЗЛД, печатните издания представляват регистър по смисъла на закона.

В становището си „Б.М.“ АД е посочила начина и мястото, по който е направена снимката на жалбоподателя, използвана за направата на колажа, публикуван в бр.***** на вестник „Деветнадесет минути“. Снимката на Д.М.Р. е направена на обществено събитие – откриване на спа хотел в гр. Д. Снимката отразява специфичните признаци, свързани с физическата и физиологическата му идентичност. Информацията, която се съдържа в снимката, представлява възпроизводство на образа на жалбоподателя. По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД „лични данни“ са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез един или повече специфични признаци. При взимане на решението си, Комисията се съобрази с обстоятелството, че Д.М.Р. е обществена личност, изявяваща се в театъра и медиите. Чрез възпроизводството на образа със снимката на жалбоподателят, той може да бъде идентифициран еднозначно от неограничен кръг лица. От обстоятелството, че е обществена личност следва, че не е необходима допълнителна информация, за идентификацията на лицето. На основание изложеното, Комисията приема, че снимката представлява лични данни.

На следващо място, личните данни съдържащи се във фотографския образ на Д.М.Р. са обработени по допълнителен начин, несъвместим с целта, за която са събрани, а именно заснемане и отразяване на обществено събитие, откриване на спа хотела в гр. Д. Във брой ***** на вестник „Деветнадесет минути“ на последната страница, със снимката на Д.М.Р. е направен колаж и към нея е добавено изображение на вестник „Супер деветнадесет минути“ и изписване на текста „За всеки по нещо. Всеки петък.“ Личните данни не са в първоначалния вид, в който са събрани. При разпространяването на личните данни на жалбоподателя чрез публикуването им във вестника, администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си по чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, да защити данните от неправомерно разпространение.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че „Б.М.“ АД на 23.04.2010г. в гр. София е извършило административно нарушение, изразяващо се в неизпълнение на разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗЗЛД, с която на администраторите на лични данни е вменено задължението да предприемат необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните от неправомерно разпространение. Неправомерно са разпространени свързаните

с Д.М.Р. лични данни, което представлява неправомерно обработване. С неизпълнение на цитираната разпоредба е извършено административно нарушение от страна на „Б.М.” АД, което подлежи на санкциониране съгласно ЗЗЛД. При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег.№8911/01.07.2010г. от Д.М.Р. срещу „Б.М. ” АД.

2. На основание чл. 42, ал. 9 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на „Б.М.” АД, ЕИК 200286361, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район Оборище, ул. Искър № 8, ет. 5, представлявано от А.Д.А., административно наказание– имуществена санкция в размер на 2 500 (две хиляди и петстотин) лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8156/2010 г.

София,12.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 13.10.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № 8156/03.06.2010 г., подадена от С.Р.С. срещу разследващ полицаи К.К. – инспектор в сектор “ИП” при ОД на МВР – Р.

В жалбата на С.Р.С. е описано, че е сезирал ОД на МВР-Р. с молба рег.№13519/02.06.2009г. по повод отказ да бъде регистриран лек автомобил Форд Ескорд. По повод молбата му е разпоредена проверка и в процеса на разследването, жалбоподателят е призован да даде обяснения като преупълномощено лице пред разследващ полицаи К. Полицая К. е изискал от господин С.Р.С. да представи оригинал на договора за покупко-продажба на моторното превозно средство. Към онзи момент документа не се намирал в господин С. и той не е могъл да изпълни разпореждането на полицая.

За неизпълнение на разпореждането, на господин С.Р.С. му бил съставен акт №041385/19.06.2009г. Във връзка с процедурата по акта, жалбоподателят е предоставил на полицай К. свои лични данни.

След приключване на случая с акта, жалбоподателят разбира, че полицай К. е подал искова молба до Районен съд гр. Р. срещу него. Правното основание на иска е за обида и клевета. Жалбоподателят твърди, че не е давал изричното си съгласие свързаните с него лични данни, съдържащи се в документите, предоставени на полицай К. да бъдат прилагани към исковата молба.

В жалбата се твърди, че полицай К. е използвал за лични цели и нужди документи, които са му предоставени и се съдържат в полицейската преписка.

Жалбоподателят иска от Комисията да извърши проверка дали полицай К. при използването на личните му данни, съдържащи се в полицейската преписка за лични нужди е нарушил ЗЗЛД.

Жалбата е адресирана чрез ОД на МВР Р. до Министерство на вътрешните работи с копие до КЗЛД.

Към жалбата като доказателства са представени: 2 броя пълномощни, удостоверение за актуално състояние на фирма "Ф.П." ООД, справка за фирма "Ф.П." ООД, удостоверение за техническо състояние, обяснения от 25.06.2009г., ведно с превода, експертна справка, писмо от 12.06.2009г., постановление на РП Р. по преписка вх.№1147/2009г. и заявление от 14.05.2010г. до Административен съд гр. Р. вх.№408/14.05.2010г.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх.№8156/22.06.2010г. на Председателя на КЗЛД от директора на ОД на МВР-К. е изискано становище по жалбата, както и да се представят обяснения на разследващ полицай К. по изнесените в жалбата твърдения.

С писмо изх. №8156/22.06.2010г. на Председателя на КЗЛД е изискано от жалбоподателят да представи копие от жалбата на разследващ полицай К., депозирана пред Районен съд гр. Р.

На 05.07.2010 г. С.Р.С., в изпълнение на дадените му указания, е представил следните документи: препис от тъжбата на К.К., препис от възражение от С.Р.С., препис от УАС на "Ф.П." ООД, препис от пълномощно от 04.06.2007г., препис от Акт №1/19.06.2009г., препис от молба вх.№13519/02.06.2009г., препис от пълномощно №1719/02.06.2009г. на нотариус Б. К., препис от възражение от 19.06.2009г., препис от резолюция рег.№18553/10.07.2009г. на зам. директора на ОД на МВР-Р., препис от докладна записка и др.

На 23.07.2010г. в КЗЛД е постъпило писмено становище от ОД на МВР-Р. с приложени документи.

Със становището се уведомява КЗЛД, че в ОДМВР-Р. е получена идентична жалба, с която е сезирана КЗЛД, която е заведена с вх.№Ж-10/22.06.2010г. и след проверка по изнесените в нея твърдения е установено следното:

На 14.08.2009г. от призовка на Административен съд гр. Р., служителят К.К.е получил на домашния си адрес срещу подпис жалба, адресирана до Върховния административен съд от С.Р.С. срещу Решение №50/29.07.2009г. по адм.д. №88/2009г. на Административен съд гр. Р. В жалбата, изготвена от господин С.Р.С. са изнесени личните му данни, а именно: име, адрес и единен граждански номер. На 27.08.2009г. К.К.е депозирал тъжба в Районен съд гр. Р. срещу С.Р.С. за клевета, в която е предявил и граждански иск за сумата от 2050 лв. При изготвяне на тъжбата си, К.К. е използвал личните данни на жалбоподателя, които ги е получил посредством жалбата му до ВАС. Изразява се становище за необоснованост на твърденията на жалбоподателят, че К.К.е използвал служебното си положение, за да се снабди с личните му данни.

Към становището е приложена справка с рег.№20529/28.06.2010г. от К.К. В справката е описана подробно фактическата обстановка по възложената проверка за регистрация на лек автомобил. К.К. е посочил, че срещу него има извършено престъпление, в качеството му на длъжностно лице – полицейски служител от ОД на МВР гр. Р., извършено по повод изпълнение на служебните му задължения.

Търсенето на наказателна отговорност след измененията на НК от 2002г. за този вид престъпления не се преследва от прокурор, а от частен тъжител, което е наложило подаването на тъжбата до Районен съд гр. Р. срещу жалбоподателя.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което Комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предпоставките за недопустимост на жалбата са, че липсва пасивно легитимирана страна в административното производство, което е пречка за развиването му и за този вид обработване на лични данни не се прилага ЗЗЛД. Жалбата е насочена срещу използване на лични данни при подаване на тъжба до Районен съд гр. Р. от К.К. Жалбоподателят не е сезирал КЗЛД с оплакване срещу обработване на свързаните с него лични данни от страна на ОД на МВР гр. Р., за да се приеме, че съгласно разпоредбата на чл.163 от ЗМВР администратор на лични данни е министъра на вътрешните работи, който да бъде конституиран като ответна страна в административното производство.

На следващо място приложимостта на ЗЗЛД е при обработването на лични данни с автоматични или неавтоматични средства. При обработване на данните с неавтоматичните средства, данните трябва да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В конкретния случай личните данни на жалбоподателя, които са обработени от К.К. – инспектор в сектор “ИП” при ОД на МВР гр. Р. при подаването на тъжбата до Районен съд гр. Р. не съставляват част от регистър.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК и във връзка с чл.1, ал.7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ :

Обявява жалба, рег. №8156/03.06.2010 г., подадена от С.Р.С. срещу разследващ полицай К.К. – инспектор в сектор “ИП” при ОД на МВР – Р., за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 8824/2010 г.
София, 12.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.09.2010г. г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №8824/24.06.2010 г. от Е.Й.С. срещу Регионална библиотека „Д.Г.”, гр. Д.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическо лице сезира Комисията за нарушение на предвидените в ЗЗЛД негови права. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 21.07.2010г., жалбата е обявена за допустима и като ответна страна в административното производство е конституирана Регионална библиотека „Д.Г.”, гр. Д.

В жалбата, подадена от Е.Й.С. се излагат твърдения за това, че на 22.06.2010г., дъщеря й Д.С. на 11 години е посетила регионалната библиотека „Д.Г.”, за да поднови читателската си карта и да заеме книги. Дъщерята на жалбоподателката се свързала с нея по телефона, за да изиска информация, относно единия ѝ граждански номер, номера и датата на издаване на личната ѝ карта. Информацията била изискана от служител в библиотеката, във връзка с процедурата за подновяване на читателската карта. Първоначално жалбоподателката е отказала да предостави личните си данни, но след проведен разговор със служителя на библиотеката ги е дала, за да не възпрепятства достъпа на детето си до библиотеката. Личните данни на госпожа Е.Й.С. са попълнени лично от дъщеря ѝ на бележка. След въвеждането на данните в компютъра на библиотеката, бележката била върната на дъщерята на госпожа Е.Й.С. При проверка в регистъра на КЗЛД, жалбоподателката установила, че Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д. не е регистрирана като администратор на лични данни и в тази връзка счита, че свързаните с нея лични данни не са защитени.

Към жалбата е приложена бележка от Д.С., в която са попълнени личните данни на жалбоподателката, и квитанция №002922 от 22.06.2010 г.

В условията на служебното начало е изискано на основание чл.36, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс становище от Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д.

На 09.07.2010г. е депозирано становище от Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д., в което е посочено, че библиотеката е администратор на лични данни и е регистрирана в регистъра с удостоверение №248841/30.09.2009г. Посочено е още, че личните данни на читателите на библиотеката се обработват в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора, а именно: опазване на фондовете на библиотеката, регламентирано в Закона за обществените библиотеки и типовите правила за обслужване на читателите на Министерството на културата. Данните се обработват и в изпълнение на задължение по договор за заем за послужване, какъвто договор се сключва с всеки читател, желаещ да заеме от библиотеката библиотечни документи. Ответната страна твърди, че обработването на данните се извършва и при наличието на условието на т.5 от чл.4 от ЗЗЛД – обществен интерес. Администраторът на лични данни заявява, че не е постъпвало пред него писмено заявление от жалбоподателката, с искане за предоставяне на информация по чл.19 от ЗЗЛД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д., която е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

За датата на откритото заседание страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице Е.Й.С. е сезирала КЗЛД срещу неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни от Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д., администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

Във връзка с изяснените в административното производство факти и обстоятелства Комисията приема, че личните данни на жалбоподателката са обработени, в изпълнение на нормативно задължение от администратор на лични данни. Обществените библиотеки осигуряват правото на гражданите на равнопоставен и свободен достъп до библиотечно информационното обслужване. Обществените библиотеки предоставят основни и специализирани библиотечни услуги. Една от предоставяните услуги е ползването на библиотечните колекции в библиотеката и извън нея. Редът за предоставянето на библиотечните услуги е определен с Правилника за дейността на съответната библиотека.

В Наредбата за запазване на библиотечните фондове (Наредбата) е предвиден реда и начина за предоставяне на библиотечни фондове на желаещите. В разпоредбата на чл.31 от Наредбата е регламентирано, че отношенията между читателите и библиотеката са уреждат съгласно Закона за задълженията и договорите. При предоставяне на читателя, библиотечен документ със задължение да го върне, между двете страни възниква договор за заем за послужване, съгласно чл.243 и сл. от ЗЗД. Сключването на договор се установява с писмен документ – читателска карта, заемна бележка или друг документ. В договора се съдържат следните данни на читателя: три имена, адрес, номер и дата на издаване на личната карта, единият граждански номер, автора на заетата книга, заглавието ѝ и инвентарния ѝ номер, дата на връщане на библиотечния документ, подпис на читателя при получаването на книгата и подпис на библиотекаря при връщаните ѝ. От изложеното може да се приеме, че е налице още едно от условията, визирани в чл.4 от ЗЗЛД – наличието на договор между физическото лице и администратора на лични данни. В разглеждания случай, заемателят на библиотечния документ е дъщерята на жалбоподателката, която е малолетна. В типовите правила за обслужването на читатели е регламентирано, че децата и юношите от 6 до 15 (ненавършени) години заемат книги от библиотеката и записването става с представяне на паспорт (личната карта) на родителите или настойниците. Малолетните не могат да сключват договори, затова законните им представители сключват договорите от тяхно име, което е наложило Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д. да обработи личните

данни на жалбоподателката.

На следващо място, свързаните с госпожа Е.Й.С. лични данни са обработени в изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес. Дейността на библиотеките се извършва в обществен интерес. Те предоставят за обществено ползване печатни и други произведения на читателите. Обществените библиотеки осигуряват правото на гражданите за равнопоставен и свободен достъп до библиотечно информационно обслужване и съдействат за изграждане на гражданско и информационно общество.

По административната преписка липсват доказателства, че личните данни на жалбоподателката са обработени в разрез на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. Личните данни са събрани за точно определена законово установена цел и са обработени съобразно нея. Личните данни са съотнесими, съразмерни и ненадхвърлящи целта, за която са събрани.

Налице са две от предпоставките, при наличието на които законодателят е възприел, че обработването на личните данни на физическите лица е допустимо - чл.4, ал.1, т.3 и т.5 от ЗЗЛД.

На основание изложеното Комисията приема, че обработването на личните данни на жалбоподателката е законосъобразно и добросъвестно, извършено е от администратор на лични данни, в заявения обем, в които ще се обработват, извършено е на правно основание в изпълнение на договорни взаимоотношения.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№8824/24.06.2010г. от Е.Й.С. срещу Регионална библиотека „Д.Г.” гр. Д.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9861/10

София, 15.11.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 20.10.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с рег. № 9861/ 28.09.2010 г. от „И.И.” ЕООД срещу „С.К.Е.” ООД.

И.И. в качеството си на собственик и управител на „И.И.” ЕООД сезира Комисията с жалба, в която твърди че „С.К.Е.” ООД обработва лични данни с престъпна цел в разрез с разпоредбите на ЗЗЛД, като съгласно изложените твърдения и приложени писмени доказателства, фактическата

обстановка по случая е следната:

На 20.03.2009 г. между „И.И.” ЕООД и „С.К.Е.” ООД е сключен договор за отдаване под наем на офис, собственост на първото дружество.

На 23.04.2009 г. между двете дружества се сключва договор, с който „С.К.Е.” ООД се задължава да извършва пълно счетоводно обслужване на „И.И.” ЕООД.

На 10.11.2009 г. жалбоподателката узнава от СГС, че управителите на „С.К.Е.” ООД претендират за собственост на офиса ѝ, като прилага копие от предварителен договор за покупко-продажба на въпросния имот, сключен между нея в качеството \ на собственик на „И.И.” ЕООД и „С.К.Е.” ООД. Г-жа И.И. твърди, че управителите на счетоводната компания са откраднали документите за собственост на офиса ѝ и притежанието на оригиналите на редица съпътстващи сделката документи е спомогнало за извършване на редица деяния с престъпна цел. Посочва, че предоставените от нея оригинали на документи на счетоводната компания е извършено с оглед счетоводното обслужване на притежаваната от нея фирма.

Г-жа И.И. моли Комисията да вземе отношение към нарушителите като наложи наказателна отговорност за самоуправните действия на счетоводителите, както и да прецени дали последните биха могли да упражняват счетоводна дейност занапред.

В жалбата се сочи, че по случая има образувано производство № 2522/2010 г. по описа на СРП, както и пред СГС- т.д. 1211/2009 г.- Търговско отделение- 3 с-в.

Към жалбата се прилагат копия на договор за наем между страните, договор за счетоводно обслужване между тях, анекси към тези договори и предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот, собственост на „И.И.” ЕООД.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателката са обработвани с престъпна цел са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК.

От друга страна, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията има компетентност да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, идеята на който е защита на физическите лица при обработването на личните им данни. В конкретния случай, видно от жалбата и приложените към нея доказателства, комисията е сезирана от физическо лице в качеството му на управител на юридическо лице, чийто данни са обработвани неправомерно, поради което не следва да се счита че е налице легитимна страна, чийто правен интерес е нарушен.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 1, т. 6 от АПК и във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 308 и 311 от НК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. 9861/28.09.2010 г. от „И.И.” ЕООД срещу „С.К.Е.” ООД поради нейната недопустимост.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9514/10

София, 16.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 03.10.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 9514/19.08.2010г., подадена от С.Н.С. срещу „У.К.Б.” АД.

В Комисията за защита на потребителите (КЗП) е постъпила жалба с рег. № Ц-03-6049/06.07.2010г. 9514/19.08.2010г., подадена от С.Н.С. до Директора на „У.К.Б.” АД, с която КЗП сезира Комисията за регулиране на съобщенията (КРС).

КРС препраща жалбата, по компетентност, за разглеждане от Комисията за защита на личните данни.

В жалбата си, адресирана до Директора на „У.К.Б.” АД, с копие до КЗП, госпожа С.Н.С. твърди, че личните й данни се обработват неправомерно от банката и се използват за търговски цели.

Жалбоподателката уведомява, че получава непрестанни „изгодни оферти” от „У.К.Б.” АД и че без съгласието й е включена в списък с лоялни клиенти и й е издадена кредитна карта с № ***** валидна до месец май 2014г., за активирането на която е поканена да се яви във филиал „С.Н.” на банка „У.К.Б.” АД.

В телефонен разговор и по имейл жалбоподателката декларира отказа си да ползва кредитната карта, която й е предложена, но се налага и личното й присъствие в клон на банката, за да го потвърди, което ангажира времето й.

Госпожа С.Н.С. сочи, че номера на мобилния й телефон и адреса й са използвани от банката без нейно съгласие и преди, за предлагане на нетърсени от нея и ненужни й продукти и услуги.

В жалбата си тя изрично декларира, пред администратора на лични данни-„У.К.Б.” АД, желанието си за премахване на личните й координати по отношение на оферти, които могат да й бъдат отправяни от банката, в бъдеще.

С писмо изх. № 9514/10/26.08.2010г. на Председателя на КЗЛД е изискано писмено становище от „У.К.Б.” АД относно фактите и обстоятелствата, изложени в жалбата на госпожа С.Н.С.

С писмото е изискана и информация дали, декларираното желание на жалбоподателката за премахване на личните ѝ данни, по отношение получаването на оферти от банката, е удовлетворено.

У.К.Б."АД депозира пред КЗЛД становище, в което уведомява, че госпожа С.Н.С. е клиент на банка"Б.", във връзка с издадена през 2003г. банкова карта и на „Б."АД, по силата на договор за срочен депозит, сключен през месец септември 2005г.

Във връзка с горното жалбоподателката е предоставила личните си данни на посочените банки, чийто универсален правоприемник е „У.К.Б."АД.

В становището се сочи, че като дългогодишен лоялен клиент госпожа С.Н.С. е избрана за клиент, който да получи специално предложение за издаване на кредитна карта и по тази причина на нейно име е издадена единствено пластика на банкова карта.

Пластиката е връчена на госпожа С.Н.С., но за възникване на договорно правоотношение между нея и банката, за ползване на кредитната карта, е било нужно заявяване на изричното ѝ съгласие, последвано от предоставяне на ПИН-кода и активирането на картата.

От банката изразяват съжаление за причиненото ѝ неудобство и декларира, че

„У.К.Б." АД ще се съобрази с желанието на жалбоподателката да не ѝ предлага други услуги и продукти.

На закрито заседание на КЗЛД, проведено на 20.10.2010г. е разгледано и прието за сведение, становище по допустимостта на жалба № 9514/19.08.2010г.

Комисията взема решение за уведомяване на госпожа С.Н.С. за становището на „У.К.Б.", депозирано по жалбата ѝ, както и за отправяне на запитване дали, с оглед предприетите мерки от страна на администратора, жалбоподателката поддържа жалбата си и към момента.

В изпълнение на решението на КЗЛД, на 25.10.2010г. в 17.00 часа, в присъствието на Катя Станимирова, директор на дирекция „Правни производства и надзор" към КЗЛД и Дафинка Гладникова, експерт към КЗЛД е проведен разговор с госпожа С.Н.С., на предоставения телефон за контакти - 0887 431 978 (Протокол № 9514(10)/26.10.2010г.).

Жалбоподателката е уведомена, за становището на „У.К.Б."АД, и за това, че банката, като администратор на лични данни, ще се съобрази с изразеното от нея желание да не ѝ предлага услуги и продукти за напред.

В проведения разговор, госпожа С.Н.С. заявява, че е удовлетворена от поетия спрямо нея ангажимент от „У.К.Б."АД и декларира, че не поддържа жалбата си, депозирана в КЗЛД под рег.№ 9514/19.08.2010г.

Комисията е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Жалбоподателката, в качеството си на клиент на „У.К.Б."АД, е предоставила доброволно личните си данни на администратора, при сключване на договорите си за издаване на банкова карта и за срочен депозит.

Предвид разпоредбата на чл.2, ал.2, т.1-3 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни, в случая „У.К.Б.", следва да обработва личните данни на клиентите си законосъобразно и добросъвестно, да ги събира за точно определени и законни цели, като те бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Съгласно нормата на чл.34а, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗЗЛД, администраторът има задължението да уведоми физическото лице, за което се отнасят данните, че има право да възрази срещу обработването им за целите на директния маркетинг – предлагане на стоки и услуги по пощата, по телефон или друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги (§ 1, т.15 от ДР на ЗЗЛД).

От материалите, събрани по жалбата на госпожа С.Н.С. се изяснява, че „У.К.Б.” АД издава на нейно име единствено пластика на кредитна карта, за активирането на която е било нужно заявяване на изричното ѝ съгласие, в съответствие с чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД..

Същевременно, жалбоподателката изрично декларира, в телефонен разговор, по имейл и в жалба до директора на банката, отказа си да ползва предлаганата ѝ кредитна карта и възразява срещу обработването, в бъдеще, на личните ѝ данни за целите на директния маркетинг, с което упражнява правото, предоставено ѝ от чл.34а, ал.1, т.2 от ЗЗЛД..

В представеното пред КЗЛД становище по жалбата, администраторът на лични данни-„У.К.Б.” АД декларира, че ще се съобрази с изразената от госпожа С.Н.С. воля и не ще ѝ отправя, в бъдеще оферти за услуги и продукти на банката.

В изпълнение на решение на КЗЛД, в телефонен разговор, удостоверен с Протокол № 9514(10)/26.10.2010г., жалбоподателката е уведомена за становището на администратора на лични данни по жалбата ѝ и заявява, че към момента не поддържа жалбата си срещу „У.К.Б.”.

Предвид гореизложеното и на основание чл.27, ал.2, т.5 от АПК, във връзка с чл. 34а, ал.1, т.2 от ЗЗЛД и чл.38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, във връзка с чл.56, ал.1 от АПК, Комисията за защита на личните данни.

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 9514/19.08.2010г., подадена от С.Н.С. срещу „У.К.Б.” АД за недопустима и прекратява, образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9652/10

София, 16.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 04.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9652/07.09.2010г., подадена от Р.А.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД („Г.”).

Жалбоподателката уведомява, че личните ѝ данни са използвани неправомерно за сключване на договор с „К.Б.М.” ЕАД.

Госпожа Р.А.Т. сочи, че на 11.07.2010г. е получила писмо от „С.Г.Г.” ООД, информиращо я, че има задължение към „К.Б.М.” ЕАД, което трябва да плати в тридневен срок.

Свързвайки се с оператор на „К.Б.М.“ЕАД, жалбоподателката установява, че има задължение в размер на 70.37 лева от номер, който се е водил на нейно име в периода април 2003г.-май 2004г.

Жалбоподателката твърди, че никога не е била абонат на „К.Б.М.“ЕАД, като същевременно, за период от 6-7 години не е получила дори и едно съобщение за задължението си към дружеството.

Жалбоподателката отправя имейл и депозира две жалби до „К.Б.М.“ЕАД с молба да получи копие от договора, водещ се на нейно име през периода април 2003г.-май 2004г. и да ѝ бъде посочен адреса, на който са изпращани фактурите за задълженията ѝ.

Операторът ѝ предоставя копие от договора, водещ се на нейно име, но не сочи адреса, на който са пристигали фактурите през периода април 2003г.-май 2004г.

Според госпожа Р.А.Т. подписа, под предоставеното ѝ копие от Договор за мобилни услуги № 0435198 от 02.04.2003г., не е нейния, но въпреки това тя заплаща задължението в размер на 70,37 лева, за да не бъде отново безпокоена от „С.Г.Г.“ООД.

Същевременно, жалбоподателката депозира жалба пред Районна прокуратура-Р. с вх.№ 1460/2010г., а на 23.08.2010г. подава и трета жалба до „К.Б.М.“ЕАД, с молба да се разреши възникналият проблем и да ѝ бъдат възстановени средствата, които е заплатила, без да е ползвала услугите им.

Госпожа Р.А.Т. сезира КЗЛД с молба за съдействие за доказване на измамата с използването на личните ѝ данни, без нейно знание и се опасява, че след време отново може да бъде посочена за длъжник и да ѝ бъдат изискани плащания по задължения, които няма.

Тя счита, че върху нея е бил упражнен натиск, накърнено е достойнството ѝ и моли Комисията да предприеме действия за установяване отговорността за използване на личните ѝ данни, при сключване на договора с „К.Б.М.“ЕАД, без подписа ѝ и без нейното знание.

Към жалбата са приложени копия от извънсъдебна покана от „С.Г.Г.“ООД, от отговор чрез имейл от „К.Б.М.“ЕАД, отговор от „К.Б.М.“ЕАД на първото писмо на г-жа Р.А.Т., от договора, сключен между „К.Б.М.“ЕАД и жалбоподателката, от отговор от „К.Б.М.“ЕАД на второто писмо на г-жа Р.А.Т., от личната карта на жалбоподателката, копие от касова бележка за заплащане на задължение от 70,37 лева, копие от жалба от 23.08.2010г.

В отговор на жалбите, депозирани пред „К.Б.М.“ЕАД, госпожа Р.А.Т. е уведомена, че с оглед твърденията за злоупотреба с личните ѝ документи при сключване на договора за мобилни услуги, тя следва да подаде сигнал до прокуратурата или полицията и че при разследване, необходимата информация би се изисквала от сезирания орган по служебен път, а до изясняване на случая тя остава абонат на Оператора.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Комисията е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

В чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица. В случая жалбоподателката счита, че е налице незаконосъобразна употреба на нейните лични данни от страна на „К.Б.М.”ЕАД.

Жалба рег. № 9652/07.09.2010г. съдържа всички, посочени в чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация реквизити, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срока по чл.38, ал. 1 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличие на правен интерес.

С оглед гореизложеното, на основание чл.38, ал.1 и ал.2 от ПДКЗЛДНА, съблюдавайки принципите на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК и за установяване на истинността по случая, съгласно чл.7 от АПК, на основание чл.54, т.5, във връзка с чл.36, ал.1 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № 9652/ 07.09.2010г., подадена от Р.А.Т. срещу „К.Б.М.”ЕАД („Г.”) за допустима.

2. Спира административното производство по жалба рег. № 9652/ 07.09.2010г. поради наличие на производство, образувано по жалба вх. № 1460/2010г. пред Районна прокуратура-Разлог, преюдициално по отношение на настоящото производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9731/10

София, 16.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 9731/17.09.2010г., подадена от С.В.П. срещу П.А.Н.

Жалбоподателката С.В.П. сезира КЗЛД с жалба, в която излага следните твърдения:

П.А.Н., служител на „Гражданска защита” в град Х., е намерил личните й данни, както и данните на фирмата й, като тя предполага, че за целта е използвал служебното си положение.

Жалбоподателката счита, че господин П.А.Н. е ходил по банки и институции, изисквал е информация за личните й сметки, както и за тези на фирмата й, използвайки нейното име, ЕГН-то й и

БУЛСТАТ-та на фирмата.

Госпожа С.В.П. сочи, че с цел да ѝ навреди господин П.А.Н. е разнасял информация по близки, познати и бизнес партньори и че в резултат от действията му се е стигнало до разруха на семейството ѝ и до застой в бизнеса ѝ.

Жалбоподателката декларира, че нито устно, нито писмено е давала съгласие за ползване на нейните лични данни и сметки и моли КЗЛД да ѝ окаже съдействие при изясняване на въпроса.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Комисията е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

В чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица, във връзка с обработката на техните лични данни, от лица, имащи качеството администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

Жалбата на С.В.П. е насочена срещу разпространяване на личните ѝ данни от господин П.А.Н. - физическо лице, което не притежава качеството администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи каква информация е разпространил, чрез разговорите и осъществявайки контактите си, господин П.А.Н., нито да разреши евентуалния междуличностен конфликт, създаден се между него и жалбоподателката.

Комисията за защита на личните данни не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, а са от компетентността на прокуратурата.

В този смисъл, Комисията указва на жалбоподателката С.В.П., че разполага с правната възможност да сезира компетентните органи с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата ѝ до КЗЛД.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 38, ал. 1 и ал.2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 9731/17.09.2010г., подадена от С.В.П. срещу П.А.Н. за недопустима и прекратява, образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 8490/10
София, 23.11.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 06.10.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 8490/15.06.2010г., подадена от С.К.Й. срещу „Б.П.Б.” АД.

Жалбоподателят уведомява, че е получил писмо от „Б.П.Б.” АД, което съдържа оферта на депозитна програма „П.К.М.”, а също така името и точния му адрес.

Жалбоподателят твърди, че никога не е имал отношения с посочената банка, не е неясно как е получила информация за личните му данни и декларира, че не е давал съгласие за обработката им от страна на „Б.П.Б.” АД, в качеството ѝ на администратор на лични данни.

Жалбоподателят счита, че е налице нарушение на ЗЗЛД, тъй като липсват предпоставките, установени в чл.4 от ЗЗЛД, за обработване на личните му данни.

Жалбоподателят моли Комисията да извърши нужната проверка и да предприеме действията по налагане на административни наказания, за предотвратяване на бъдещи нарушения.

Към жалбата е приложено заверено копие от писмото, изпратено на господин С.К.Й., от „Б.П.Б.” АД, съдържащо офертата на банката, името и постоянния адрес на жалбоподателя.

С писмо изх. № 8490/29.06.2010г. на Председателя на КЗЛД, до господин А.К. – главен изпълнителен директор на „Б.П.Б.” АД, е изискано предоставяне на писмено становище по жалбата на господин С.К.Й., на копие от договора, сключен помежду им, ако има такъв и информация за начина и средствата, чрез които са получени личните данни на жалбоподателя, в случай че банката не се намира в договорни отношения с него.

В депозираното в КЗЛД становище от „Б.П.Б.” АД, се навеждат доводи за неоснователност на жалбата, предвид факта, че всички писма за услугата „П.К.М.”, са изпратени до регистрирани в Търговския регистър, към Агенция по вписванията, юридически лица, управители на фирми или лица, упражняващи свободни професии, на официално предоставените адреси за контакт.

От „Б.П.Б.” АД се позовават на публичността на данните от Търговския регистър и сочат, че в случая на господин С.К.Й. че е ползвана селекцията, изготвена от „АПИС България” ООД, като част от услугите, които „АПИС България” ООД предлага.

В становището се подчертава, че трите имена и адреса на жалбоподателя са предоставени от него за публикуване в различни интернет сайтове за правна помощ и контакти с адвокати и се твърди, че фирмите и хората, упражняващи свободни професии посочват адресите си з: а контакти, за да могат да бъдат достъпни за клиентите си и за доставчиците на различни услуги.

„Б.П.Б.” АД се позовава на легалната дефиниция на понятието „търговска практика” (§13, т.23 от ДР към Закона за защита на потребителите) и определя изпращането на писма и оферти до определен кръг, съществуващи и/или потенциални, клиенти като част от обичайните търговски практики, широко разпространен маркетингов инструмент, който позволява на потребителите да се запознаят с нови продукти, оферти или специални предложения.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 06 октомври 2010г., като страните са редовно уведомени и се явяват: С.К.Й. – лично, а за „Б.П.Б.” АД - юрисконсулт Д.Й.К., с надлежно пълномощно.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна.

Основателността на жалбата следва да се прецени с оглед обстоятелствата, при които са обработени личните данни на жалбоподателя от страна на „Б.П.Б.” АД.

Господин С.К.Й. е предоставил имената и адреса си за публикуване в различни интернет сайтове за правна помощ.

Той присъства, с имената и адреса си, в публичния Национален регистър за правна помощ, в списъка на адвокатите, обнародван ежегодно, от Висшия адвокатски съвет, в „Държавен вестник”, на основание чл.148, ал.4 от Закона за адвокатурата, както и в регистър БУЛСТАТ, в качеството си на лице, упражняващо свободна професия по смисъла на § 1, т.29 от Допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Регистрацията на жалбоподателя в посочените публични регистри е направена на собствено правно основание, в съответствие с разпоредбата на чл.4, ал.2, т.1 от Закона за защита на личните данни и едновременно се явява негово право и задължение, с оглед възможността да упражнява адвокатската си професия.

По смисъла на § 1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „съгласие на физическото лице” е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

Материалите, събрани по жалбата на С.К.Й. – копие от изпратената му оферта за Депозитна програма „П.К.М.” и становището на „Б.П.Б.” АД, предпоставят извод за липса на съгласие на жалбоподателя и нарушаване на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, при обработване на личните му данни.

Писмото, съдържащо офертата на Депозитна програма „П.К.М.”, името и точния му адрес, е получено от господин С.К.Й., без да се е намирал в договорни или други отношения с „Б.П.Б.” АД, без да е давал съгласие за обработка на личните му данни, и без банката, в качеството ѝ на администратор на лични данни, да е спазила разпоредбата на чл.34а, ал.2 от ЗЗЛД, а именно: да го уведоми, че има право да възрази срещу обработването на личните му данни за целите на директния маркетинг – предлагането на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефон или по друг директен начин, както и допитване с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги. (§ 1, т.15 от ДР на ЗЗЛД).

Позоваването от страна на „Б.П.Б.” АД, на принадлежността на личните данни на жалбоподателя към регистри, които са публични е несъстоятелно, защото макар и публични те не са предназначени да бъдат ползвани за целите на директния маркетинг.

В становището, депозирано пред КЗЛД се сочи, че извършената обработката на личните данни на жалбоподателя, чрез изпращането на оферта за услугата „П.К.М.”, представлява част от обичайните търговски практики, предвид легалното определение на понятието „търговска практика”, съдържащо се в § 13, т.23 от ДР на ЗЗП.

Според нормата на чл.68г, ал.4 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП), нелоялни са и агресивните търговски практики по чл.68к от Закона, а именно: свързаните с отправянето на настойчиви и непоискани търговски съобщения до потребителя по телефон, факс, електронна поща или всяко друго средство за комуникация от разстояние, освен предвидените в закон случаи за изпълнение на договорно задължение и без да се нарушават разпоредбите на чл.49 от ЗЗП, на Закона за защита на личните данни и на чл.6 от Закона за електронната търговия.

Същевременно, не е в компетентността на Комисията за защита на личните данни да установи дали дадена търговска практика е нелоялна.

Предвид текста на чл.68л от ЗЗЛД, Комисията указва на жалбоподателя С.К.Й., че той разполага с правната възможност да сезира компетентния орган – Комисията за защита на потребителите, с фактите и обстоятелствата, изнесени в жалбата му до КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Според чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица.

Употребата на личните данни на С.К.Й., от страна на „Б.П.Б.” АД, представлява „обработване на лични данни” по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и то е неправомерно, тъй като отправянето на писмо, съдържащо оферта на депозитна програма „П.К.М.” до жалбоподателя, с посочването на трите му имена и точен адрес, не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в чл.4 от ЗЗЛД.

Същевременно личните данни на жалбоподателя са обработени от администратора на лични данни, ”Б.П.Б.”АД, за целите на директния маркетинг, без съобразяване с разпоредбата на чл.34а, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗЗЛД.

Предвид изложеното и на основание чл.34а, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗЗЛД, във връзка с чл.4 от ЗЗЛД и чл.42, ал.9 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег. № 8490/ 15.06.2010г., подадена от С.К.Й. срещу „Б.П.Б.”АД за основателна.

2. Налага на „Б.П.Б.”АД, със седалище и адрес на управление гр. София, 1000, бул.”Витоша” № 3, с ЕИК 831633691, административно наказание- имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на С.К.Й. за целите на директния маркетинг, без да го уведоми за правата му по чл.34а, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, което съставлява нарушение на чл.34а, ал.1, т.2 и ал.2 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9794/10 г.
София, 29.11.2010 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на открито заседание, проведено на 10.11.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. №9794/ 23.09.2010 г. от Г.К. от гр. П. срещу „Б.” АД.

На 23.09.2010 г. по електронната поща на КЗЛД постъпва жалба от Г.К., в която излага следните твърдения относно неправомерно обработване на нейни лични данни и тези на сина ѝ от страна на „Б.” АД:

На 02.09.2010 г. в 14:00 часа жалбоподателката получава обаждане по мобилния си телефон от представител на „Б.”, обръщайки се към нея на лично и фамилно име. На 10.09.2010 г. идентично обаждане получава и сина ѝ. С двете позвънявания служители на „Б.” приканват лицата да се възползват от предлаганите от тях услуги.

Г-жа Г.К. счита, че защитата на личните ѝ данни се нарушава от „Б.” АД, тъй като тя никога не е предоставяла данните си на дружеството.

Жалбата не е подписана.

С писмо изх. № 9794/30.09.2010 г. на жалбоподателката са дадени указания за отстраняване нередовността на жалбата. Видно от обратната разписка, уведомлението е получено от г-жа Г.К. на 11.10.2010 г.

Г.К. не е предприела действия по отстраняване нередовността на жалбата си, съгласно дадените ѝ указания в законоустановения 3-дневен срок.

В чл.29, ал.2 от АПК са определени законовите реквизити, които трябва да съдържа искането /жалбата/, а именно: пълното име на адресата, от който изхожда искането, естеството на искането, дата и подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа искането, с което се сезира Комисията.

Подадената жалба не е подписана.

С цел откриване на производство по разглеждане на жалбата, изразяващо се в извършване на проверка по случая и изискване на становище и доказателства от страна на ответната страна в административното производство, на основание чл.30, ал.1 от АПК е необходимо в тридневен срок от получаване на съобщението, заинтересованата страна да потвърди жалбата си изпратена по електронен път като я подпише с електронен подпис или като депозира жалбата в писмен вид, подписана от нея и я съобрази с изискуемите се от закона реквизити. За изясняването на фактическата и правна обстановка по случая е изискано от жалбоподателката да представи информация относно мобилния оператор, чийто услуги ползва, както и дали е предоставила съгласие за включването на номера ѝ в телефонен указател.

В този смисъл жалбоподателя е длъжен да окаже съдействие на административния орган с оглед защита на интересите си, което се явява негово задължение по силата на разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от АПК.

Видно от приложената към преписката обратна разписка, Г.К. е уведомена на 11.10.2010 г., че в случай на неизпълнение на дадените ѝ указания за отстраняване на нередовностите на жалбата в 3- дневен срок административното производство ще бъде прекратено.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА и чл. 30, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 9794/23.09.2010 г. от Г.К. от гр. П. срещу „Б.” АД поради нейната нередовност.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8359/10

София, 01.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 17.11. 2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 8359/10/09.06.2010г., подадена от С.П.П. срещу „ЧЕЗ Електро България” АД.

В Комисията за защита на потребителите (КЗП) е постъпила жалба с рег. № Ц-03-4656/31.05.2010г., подадена от С.П.П. срещу „ЧЕЗ Електро България” АД.

На основание чл.178, ал.3 от Закона за защита на потребителите КЗП препраща жалбата, по компетентност, за разглеждане от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), където е заведена под рег. № 8359/10/09.06.2010г.

В жалбата си госпожа С.П.П. твърди, че личните й данни се употребяват неправомерно от „ЧЕЗ Електро България” АД.

Тя сочи, че няма неплатени сметки и никога не е забавяла плащанията си за електрическа енергия към дружеството, на което е абонат.

Жалбоподателката информира, че от 2008г. живее в нов блок в град София и без нейно знание и съгласие, без протокол от Общо събрание на блока, по неизвестен за нея начин, името и личните й данни се използват от „ЧЕЗ Електро България” АД.

Госпожа С.П.П. твърди, че служители на дружеството я притесняват и в телефонни разговори изискват от нея заплащане на общите сметки на блока, като дори я заплашват със съд.

В кореспонденцията си с „ЧЕЗ Електро България” АД жалбоподателката се опитва да убеди дружеството, макар и без резултат, че не отговаря за общите сметки на блока и настоява да заличат данните й от своята система.

Госпожа С.П.П. моли КЗЛД да й окаже съдействие за разрешаване на конфликта й с „ЧЕЗ Електро България” АД, свързан с неправомерната употреба на личните й данни.

Към жалбата са приложени копия от:

1. Молба от г-жа С.П.П. до „ЧЕЗ Електро България” АД, с копие до ДКЕВР от 26 март 2010г.

2. Писмо изх.№ 1591970-1/23.04.2010г. на „ЧЕЗ Електро България“ АД до С.П.П.

3.Писмо от г-жа С.П.П. до „ЧЕЗ Електро България“ АД, с копие до ДКЕВР от 26 май 2010г.

С писмо изх. № 8359/21.06.2010г. на Председателя на КЗЛД от „ЧЕЗ Електро България“ АД е изискано становище относно изложените в жалбата факти и обстоятелства, включително и информация за начина и средствата, чрез които са събрани и обработени личните данни на жалбоподателката.

В КЗЛД е депозирано становище от „ЧЕЗ Електро България“ АД, в което се сочи, че при направените проверки в архива им е установено, че дружеството не разполага с документи, даващи основание да се счита, че регистрациите на партидите с ИТН *****-за стълбищно осветление, ИТН-*****-за товарен асансьор и ИТН-*****-за товарен асансьор са извършени по искане на госпожа С.П.П..

В становището се сочи, че е разпоредено незабавно прекратяване на съдебното дело, образувано срещу жалбоподателката и че партидите за общите жилищни части са извадени от договора ѝ с „ЧЕЗ Електро България“ АД, като е освободена от индивидуална отговорност за заплащане на задълженията за ползваната в тях електрическа енергия.

Към становището си „ЧЕЗ Електро България“ АД прилагат и копие от писмо изх.№ 1591970-2/22.06.2010г., адресирано до госпожа С.П.П., с което я информират за действията, предприети по случая и ѝ поднасят извиненията си.

От „ЧЕЗ Електро България“ АД информират Комисията, че извършват проучвания как и защо се е стигнало до вписването на клиента им като титуляр на въпросните партиди и сочат, че ще бъдат предприети съответстващи мерки, с оглед изключване възможността това да се повтори на друг адрес.

Според чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) всяка жалбата, подадена в деловодството на КЗЛД с писмо, по факса или по електронен път трябва да съдържа изрично посочени реквизити, сред които е подписването ѝ със собственоръчен или електронен подпис.

Подадената по имейла жалба от госпожа С.П.П. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

С писмо изх. № 8359/10/02.11.2010г. на Председателя на КЗЛД жалбоподателката е уведомена, че ако към момента поддържа жалбата си срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД, независимо от предприетите от дружеството действия и с оглед обстоятелството, че жалбата ѝ не е подписана, следва в 3-дневен срок, от получаване на настоящето писмо, на основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА да я потвърди със собственоръчен или електронен подпис.

След получаване на горното писмо госпожа С.П.П. установява връзка с КЗЛД и в телефонен разговор, проведен на 11.11.2010г. в 09.50 часа, в присъствието на Катя Станимирова, директор на дирекция „Правни производства и надзор“ към КЗЛД и Дафинка Гладникова, експерт към КЗЛД заявява, че е удовлетворена от направените проверки от страна на „ЧЕЗ Електро България“ АД, от прекратяване на съдебното дело, образувано спрямо нея и от освобождаването ѝ от отговорност за заплащане на задълженията за ползваната, в етажната собственост електрическа енергия (Протокол рег. № 8359/10/11.11.2010г.).

Предвид горното, госпожа С.П.П. декларира, че не поддържа жалбата си срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД, депозирана в КЗЛД под рег.№ 8359/10/09.06.2010г.

Комисията е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери, при постъпване на искането, предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на

индивидуалния административен акт.

При проверки, направени в архива на „ЧЕЗ Електро България“ АД, е установено, че дружеството не разполага с документи, даващи основание да се счита, че регистрациите на партидите с ИТН ***** -за стълбишно осветление, ИТН-*****-за товарен асансьор и ИТН-*****-за товарен асансьор са извършени по искане на жалбоподателката.

Според разпоредбата на чл.2, ал.2, т.1-3 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни, в случая „ЧЕЗ Електро България“ АД, следва да обработва личните данни на клиентите си законосъобразно и добросъвестно, да ги събира за точно определени и законни цели, като те бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид горното от „ЧЕЗ Електро България“ АД премахват партидите за общите жилищни части от договора на жалбоподателката с дружеството, прекратяват съдебното дело, образувано срещу нея и я освобождават от индивидуална отговорност за заплащане на задълженията, за ползваното в етажната собственост електричество.

С оглед предприетите от „ЧЕЗ Електро България“ АД действия и в отговор на поканата, отправена ѝ от КЗЛД да потвърди своята жалба със собственоръчен или електронен подпис, госпожа С.П.П. декларира, че към настоящия момент не поддържа жалбата си срещу електроразпределителното дружество, депозирана в КЗЛД под рег. № 8359/10/09.06.2010г.

Предвид гореизложеното и на основание чл.27, ал.2, т.5 от АПК, във връзка чл. 30 от ПДКЗЛД-НА и чл.38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, във връзка с чл.56, ал.1 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 8359/10/09.06.2010г., подадена от С.П.П. срещу „ЧЕЗ Електро България“ АД за недопустима и прекратява, образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9141/10

София, 01.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 17.11.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9141/15.07.2010г., подадена от Д.П.П. срещу „БТК“ АД („В.”) и финансова агенция „Е.М.”ООД.

Жалбоподателят уведомява, че в края на месец март 2010г. е получил обаждане, от скрит номер, от финансова агенция „Е.М.”ООД, с което е известен, че между него и „БТК“ АД („В.”) има сключен

договор за издаване на сим карта.

Господин Д.П.П. е уведомен, че с тази сим карта е достигнат лимит от близо 200 лева и че той трябва да заплати незабавно, натрупаното задължение към Оператора.

Жалбоподателят твърди, че никога не е ползвал услугите на „БТК” АД и не е сключвал договор с тях, че е злоупотребено с личните му данни и с подписа му.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Господин Д.П.П. моли Комисията да му окаже съдействие за откриване на лицето, злоупотребило с личните му данни и да се извърши проверка за изясняване на обстоятелствата.

С писмо изх. № 9141/30.07.2010 г. на Председателя на КЗЛД жалбоподателят е уведомен, че жалбата му страда от порок и на основание чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), във връзка с чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), следва – в тридневен срок, да я потвърди със собственоръчен или електронен подпис.

Жалбоподателят отправя до КЗЛД писмо вх. № 9141/09.08.2010г., съдържащо множество изображения, квалифицирани като подписи.

С писмо изх. № 9141/10/13.08.2010г. на Председателя на КЗЛД, на господин Д.П.П. е разяснена същността на електронния подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП).

Той е уведомен, че изпратените изображения на подпис нямат качество на електронен подпис, не го идентифицират като техен титуляр и отново му е предоставен тридневен срок, от получаване на съобщението, за да бъде искането потвърдено.

На жалбоподателя изрично е указано, че ако не притежава електронен подпис може да потвърди жалбата си с писмена молба, подписана собственоръчно, която да депозира лично или чрез пълномощник в деловодството на КЗЛД или да изпрати до Комисията с писмо, по пощата.

В отговор господин Д.П.П. депозира пред КЗЛД молба вх.№ 9141/10/26.08.2010г., подписана собственоръчно.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 06 октомври 2010г. Комисията разглежда жалба рег.№ 9141/15.07.2010г., обявява я за допустима и решава в 7-дневен срок да бъдат изискани от „БТК” АД и „Е.М.” ООД становища, ведно с относимите доказателства, информация дали жалбоподателят е бил абонат и длъжник на „БТК” АД, към момента, посочен в жалбата, както и договора, регулиращ отношенията между двете дружества по повод събиране на дължими суми от нередовни абонати - длъжници.

„Е.М.” ООД депозира в КЗЛД становището си по жалбата на господин Д.П.П. с писмо изх. № 20320/20.10.2010г

В него се сочи, че на основание, сключен Рамков договор за събиране на вземания №23532/19.09.2008г. и Договор за извършване на услуги № 3214/09.03.2006г. „Е.М.” ООД организира извънсъдебното събиране на вземания, но без извършване на правни действия, както и събирането по съдебен ред, след изчерпване на възможностите за извънсъдебното им събиране.

Изяснено е, че съгласно Договора за услуги и с оглед ефективното събиране на просрочени вземания, „БТК М.” ЕООД, когато прецени, че е целесъобразно, предоставя информация на „Е.М.” ООД относно длъжниците, неплатили в срок.

В становището се сочи, че предоставянето на лични данни на длъжници на „БТК М.” ЕООД се осъществява въз основа на сключен между „Е.М.” ООД и „БТК М.” ЕООД Договор за услуги, съгласно който „Е.М.”, регистрирано като администратор на лични данни в КЗЛД с Удостоверение № 0017856 от 06.07.2010г., се задължава да третира всяка подадена информация като конфиденциална,

освен когато конфиденциалността противоречи на закона.

„Е.М.”ООД информира, че в изпълнение на тези договорни отношения на 19.04.2010г. на финансовата агенция е възложен случай по неизплатени суми от абонат на „БТК М.” ЕООД – Д.П.П., за съществуващо задължение за мобилни услуги - клонов номер *****, за номер: *****.

Случаят е работен от 24.04.2010г. до 16.07.2010г., изпратена е покана, с която жалбоподателят е уведомен, че към 10.05.2010г., дължи 93.63 към „БТК М.” ЕООД и е приканен да заплати задължението си.

Данните относно жалбоподателя, са предоставени на „Е.М.”ООД съгласно задължителен списък, упоменат в Рамковия договор, съдържащ точно определени реквизити – име на длъжника, абонатен, клиентски номер, мобилен телефон, ЕГН на длъжника, всички адреси на длъжника, телефон за контакт, сума на задължението и всяка друга информация по преценка на „БТК М.” ЕООД.

На 19.07.2010г. случаят на господин Д.П.П. е приключен с указания на мобилния оператор и в съответствие с изискванията на ЗЗЛД и договора помежду им, „Е.М.”ООД унищожава изцяло, не използва по никакъв начин и по никакъв начин не разпространява личните данни на жалбоподателя.

Към становището са приложени:

1. Удостоверение за администратор на лични данни № 0017856 от 06.07.2010г.
2. Договор за извършване на услуги № 3214/09.03.2006г.
3. Рамков договор за събиране на вземания № 23532/19.09.2008г.
4. Пълномощно в полза на ст. юк. А.К.
5. Удостоверение за актуално състояние на „Е.М.”ООД
6. Препис от становището за другата страна

С писмо изх. № 37-00-1741/29.10.2010г. „БТК”АД депозира пред КЗЛД становището си по жалбата на господин Д.П.П. и уведомява, че с него е сключен договор за предоставяне на мобилна услуга Vivasom Unicall XL за номер ***** за срок от 24 месеца на 10.02.2010г.

Жалбоподателят е закупил мобилен телефонен апарат на промоционална цена от 19.90 лева при условията на промоция „Стартова промоция Unicall S, Unicall M, Unicall L, Unicall XL от 01.02.2010г. до 30.04.2010г.”.

Сочи се, че при подписване на договора жалбоподателят е представил документ за самоличност, който не е копиран, но данните са проверени подробно от служителя на „БТК”АД.

Господин Д.П.П. е заплатил стойността на апарата, стойността на пакета със сим карта, в размер на 15 лева и сумата от 30 лева, авансово, за да избегне евентуално спиране на услугите, поради неплащане.

Като адрес за получаване на фактурите жалбоподателя е предпочел, за свое удобство, да посочи адреса на магазина на „БТК”АД, тъй като постоянния му адрес е в село Г.Р.

В становището се твърди, че при сключване на договора с жалбоподателя личните данни, необходими за изготвяне на документите са събрани с негово съгласие, във връзка с реализиране на правата и задълженията на страните по договора.

В становището си „БТК”АД уведомява, че жалбоподателя е ползвал мобилни услуги след датата на активиране на сим картата с номер *****, но не е заплатил своевременно задълженията си към „БТК”АД и на 17.03.2010г. услугите са били ограничени.

Договорът с Д.П.П. е прекратен на 13.07.2010г. със задължения по издадени фактури на обща стойност 162,30лв за мобилни услуги и 994,73лв. неустойки.

В отговор на подадените от господин Д.П.П. жалби - вх.№ 10-08334/22.04.2010г. и № 10-

16767/16.07.2010г., „БТК”АД разяснява условията, при които е сключен договора помежду им с писма изх. № 10-08334/17.05.2010г. и № 10-16767/16.08.2010г.

В становището се подчертава, че с подписване на договора жалбоподателят е декларирал, че е запознат с Общите условия за ползване на мобилни услуги, предоставяни от „БТК”АД по стандарт GSM (т.6 от Договора Заявка Форма 1а и т.11 от Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между GSM и UMTS) и съответно се е съгласил Оператора да събира, предоставя и обработва личните му данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на дължимите към дружеството суми.

Поради неплащане на задълженията, през месец април 2010г. „БТК”АД възлага на „Е.М.”ООД извънсъдебно събиране на просроченото вземане, на основание Договор № 23532/19.09.2008г.

Сочи се, че по силата на този договор „Е.М.”ООД е приело да обработва личните данни на потребителите с неиздължени към „БТК”АД сметки, съобразно с изискванията на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД и определените от „БТК”АД условия, ред и цели, за които те да бъдат обработвани от финансовата агенция, в качеството ѝ на обработващ лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

В становището се подчертава, че „БТК”АД приема жалбата на г-н Д.П.П. като възражение срещу предоставянето на личните му данни на „Е.М.”ООД и оттегля възложената работата по случая му на 19.07.2010г.

Към становището са приложени:

1. Договор № 8004261481/10.02.2010/10047524
2. Фискален бон от 11.02.2010г.
3. Фактура № 0057130782 от 15.02.2010г.
4. Фактура № 0057638802 от 15.03.2010г.
5. Фактура № 0058329187 от 15.04.2010г.
6. Жалба от Д.П.П. вх.№ 10-08334/22.04.2010г.
7. Писмо от „БТК” АД изх.№ 10-08334/17.05.2010г
8. Жалба от Д.П.П. вх.№ 10-16767/16.07.2010г.
9. Писмо от „БТК” АД изх.№ 10-16767/16.08.2010г.
10. Официални правила на „Стартова промоция Unicall S, Unicall M, Unicall L, Unicall XL от 01.02.2010г. до 30.04.2010г.”
11. Извадка от Договор № 23532/19.09.2008г.
12. Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между „БТК”АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт GSM и UMTS.
13. Пълномощно.

С Решение от 06.10.2010г. КЗЛД конституира „БТК”АД („В.”) и финансова агенция “Е.М.” ООД като ответни страни по жалба рег. № 9141/15.07.2010г.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 17 ноември 2010г.

Жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответните страни, редовно уведомени, се явяват както следва: за „БТК”АД - юрисконсулт Й.М.С., с надлежно пълномощно, за „Е.М.”ООД - старши юрисконсулт А.К.К., с надлежно пълномощно.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

КЗЛД е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл.7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Материалите, събрани по жалбата на Д.П.П., предпоставят извода, че „БТК” АД, в качеството си на администратор на лични данни, е събрало и обработило данните на жалбоподателя, необходими за индивидуализирането му като страна по договора помежду им.

С подписването на Договор Заявка Форма 1а от 10.02.2010г. жалбоподателят се е съгласил с Общите условия за ползване на мобилни услуги по стандарт GSM и с текста на т.6 от индивидуалния си договор, според които „БТК” АД има право да събира, предоставя и обработва личните му данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на сумите, които са дължими към дружеството.

На основание Договор № 23532/19.09.2008г., сключен между „БТК” АД и „Е.М.”ООД, „БТК” АД възлага на финансовата агенция извънсъдебно събиране на просроченото задължение на господин Д.П.П.

По силата на горния договор „Е.М.”ООД, в качеството му на обработващ лични данни по смисъла на легалната дефиниция на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД, е приело да обработва личните данни на потребителите с неиздължени към „БТК” АД сметки, съобразно с изискванията на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД и по определени от Оператора условия, ред и цели.

При депозиране на жалба от господин Д.П.П. срещу предоставяне на личните му данни на „Е.М.”ООД, „БТК” АД оттегля от финансовата агенция, възлагането на работата по случая.

Липсват приложени писмени доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателя, че никога не е ползвал услугите на „БТК” АД („В.”) и не е сключвал договор с тях за издаване на сим карта, както и за злоупотреба с личните му данни, личен документ или подпис от страна на дружеството или от финансова агенция „Е.М.”ООД.

Не е в компетентността на КЗЛД да установи фалшифициран ли е подписа на жалбоподателя Д.П.П. и дали с подписа му е сключен Договор Заявка Форма 1а от 10.02.2010г.

КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ.

Установяване достоверността на подпис не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни, а е предмет на евентуален наказателен процес, тъй като използване на неистински подпис може да бъде квалифицирано като престъпление по смисъла на чл. 308 и сл. от Наказателния кодекс и компетентни в тези случаи са органите на прокуратурата.

Предвид изложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 3 от АПК във връзка с чл. 38, ал.2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № 8155/10/03.06.2010г., подадена от Д.П.П. срещу „БТК” АД и „Е.М.” ООД за неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 7909/10

София, 02.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 03.11.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разглежда по същество жалба с рег. № 7909/25.05.2010 г. от П.И.А. срещу „БТК” АД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят- не се явява, не се представлява, не ангажира нови доказателства за целите на административното производство по жалбата.

За „БТК” АД се явява юрисконулт Й.С., представя пълномощно.

П.И.А. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди че „БТК” АД /Виваком/ обработва незаконосъобразно неговите лични данни в разрез с разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, като за целта се излагат следните факти:

На 27.12.2008 г. жалбоподателят сключва договор с „БТК” АД за мобилен интернет за срок от 12 месеца с кредитен лимит от 65 лв. с отчетно число за плащане 8-мо число на календарния месец.

В съответствие с Общите условия на договора на 12.11.2009 г. г-н П.И.А. подава в офиса на Виваком в А. заявление с код за отказ M032, с което отправя едномесечно предизвестие за прекратяване на договора, считано от датата на изтичане на крайния му срок – 28.12.2009 г.

През м. февруари 2010 г. жалбоподателят получава фактура за дължима сума за периода 08.01.2010-25.02.2010 г., последвана от неколкостранни кредитни известия, с които „БТК” АД коригират дължащата на клиента сума. Последната получена фактура е от 05.05.2010 г. с период на отчитане 08.02.2010 г.- 04.05.2010 г. като се указва, че дружеството му дължи 79.02 лв. Междувременно получава анонимни обаждания от лица за събиране на вземания с искане да заплати дължимата сума към „БТК” АД, за което подава жалба, за която твърди, че е останала без отговор.

Жалбата е отправена до „БТК” АД, КРС, КЗЛД, КЗП.

Жалбоподателят настоява да се преустанови обработването на личните му данни от страна на „БТК” АД.

Като писмени доказателства прилага копия от договора си с Вивател, Заявление до Виваком за прекратяване на договорните взаимоотношения от 12.11.2009 г., 3 бр. фактури и 3 бр. кредитни известия.

В условията на служебно начало с оглед проверка и преценка на процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, с писмо изх. № 7909/10/07.06.2010 г. от Виваком е изискано да представи да бъде изрази становище по визираните в жалбата факти.

С писма вх. №№ 7909/10/22.06.2010 г. и 7909/10/05.07.2010 г. от страна на Виваком уведомяват Комисията, че писменото предизвестие за прекратяване на договора с жалбоподателя е получено на 25.01.2010 г., от която дата се брои едномесечния срок за прекратяването му, с оглед на което се счита за прекратен на 24.02.2010 г. Обработването на данните след този период е наложено от необходимостта за сторниране на месечната абонатна цена, начислена за периода от изтичането на минималния срок, посочен в договора на клиента- 27.12.2009 г. до датата на прекратяване на предоставянето на услугата- 24.02.2010 г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна, подадена от изправна страна, при наличие на правен интерес, поради което я обявява за допустима с Решение от 04.10.2010 г. (Протокол № 33).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице П.И.А. сезира КЗД с жалба, в която протестира срещу считаното от него за неправомерно обработване на личните му данни от страна на „БТК” АД в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

От така изложената фактическа обстановка е видно, че данните на П.И.А. се обработват от Виваком в качеството му на клиент на дружеството във връзка с използвани от него услуги. Договорния характер на отношенията между страните предполагат наличието на законоустановени предпоставки за законосъобразното обработване на личните данни на жалбоподателя, свързани с наличието на неговото изрично съгласие като основание за допустимостта на обработване на лични данни- чл. 4, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД, както и с правото на обработването от страна на администратора на лични данни необходимо за изпълнение на задължения по договор- чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД. В този смисъл, предприетите действия от страна на Виваком във връзка с уреждането на финансовите взаимоотношения, произтичащи от договора са законосъобразни. От представените по жалбата доказателства е видно, че претенциите на жалбоподателя по отношение на мобилния оператор във връзка с обработване на личните му данни са удовлетворени.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № 7909/25.05.2010 г. от П.И.А. срещу „БТК” АД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9321/10
София, 02.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 03.11.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9321/30.07.2010г., подадена от Т.Л.Ц. и Е.Д.Г. срещу „Р.Д.“ЕООД.

Жалбоподателите уведомяват, че Т.Л.Ц. е заемал длъжността „мениджър реклама” по силата на трудов договор от 01.03.2006г., а Е.Д.Г. - длъжността „продуктов мениджър” по силата на трудов договор от 30.06.2006г., сключени с издателство „Р.Д.“ЕООД и че със заповеди, връчени им на 25.06.2010г. техните трудови договори са прекратени на основание чл.328, ал.1, т.2, предложение второ от Кодекса на труда (КТ), считано от 28.06.2010г.

Жалбоподателите сезират КЗЛД във връзка с ежегодната томбола, организирана от „Р.Д.“ЕООД, която представлява директен маркетинг за предлагане на продуктите на издателството и е свързана с изпращане на рекламни писма до потенциалните и настоящите му клиенти.

Те твърдят, че след прекратяване на трудовия му договор, името и подписа на Т.Л.Ц., в качеството му на „директор томбола”, са отпечатани и разпространени, чрез „Български пощи”ЕАД, в следните рекламни кампании:

- 1/ код на кампания BKRB64 – 224 000 рекламни материала;
- 2/ код на кампания BKRB65 – 64 000 рекламни материала;
- 3/ код на кампания BKRB66 – 10 000 рекламни материала;
- 4/ код на кампания BKRB67 – 10 000 рекламни материала;
- 5/ код на кампания CBRB63 – 30 000 рекламни материала;
- 6/ код на кампания CARB71 – 65 000 рекламни материала, а снимката му е отпечатана и разпространена чрез „Български пощи”ЕАД, в рекламна кампания с код BKRB67 в 10 000 рекламни материала.

Сочи се, че след прекратяване на трудовия ѝ договор името и подписа на Е.Г., като „маркетингов директор”, са отпечатани и разпространени, чрез „Български пощи”ЕАД, в рекламна кампания с код CBRB63 в 30 000 рекламни материала и фигурират в раздел „томбола” на интернет страницата на ответното дружество: http://www.*****.

Предвид използването на личните данни на жалбоподателите, след прекратяване на трудовите им договори, за целите на томболата, те отправят Нотариална покана (том 1, акт 127 на нотариус М.Г., рег. № 622 на Нотариалната камара, с район на действие РС-София), до бившия си работодател, с която го уведомяват, че не желаят данните им да се използват по какъвто и да е начин от „Р.Д.“ЕООД, в това число в рекламните материали на дружеството, освен срещу заплащане на възнаграждение.

Жалбоподателите твърдят, че спрямо тях не са извършени плащания, а издателството продължава изпращането на рекламни материали и след получаване на нотариалната покана, без да премахва личните им данни от интернет страницата си.

Те сочат, че личните им данни са използвани неправомерно, извън целите на регистър „Персонал”, още докато са били служители на „Р.Д.“ЕООД.

По време на действие на трудовите им договори, в регистър „Персонал” целта на събиране и обработване на личните им данни е за управление на човешките ресурси, за финансово-счетоводна, пенсионна, здравна и социално-осигурителна дейност и не е посочено, че те ще се събират и обра-

ботват за целите на ежегодно провежданата томбола на издателството.

Жалбоподателите определят описаните действията на ответното дружество-„Р.Д.”ЕООД, като нарушение на чл.2, ал.2, чл.4, ал.1, чл.18, ал.2, т.2-4, чл.19, ал.1, чл.28а, ал.1, чл.32, ал.4, чл.33, ал.1 и чл.34а, ал.1, т.1 и 2 от ЗЗЛД и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, молят КЗЛД да образува производство по разглеждане на жалбата им и при установяване на нарушение на правата им, да наложи, предвидената от закона имуществена санкция.

Към жалбата са приложени копия от:

- 1.Заповед за прекратяване на трудово правоотношение с Т.Л.Ц.;
- 2.Заповед за прекратяване на трудово правоотношение с Е.Д.Г.;
- 3.Рекламни материали от томболата на „Р.Д.”ЕООД за 2010г;
- 4.Нотариална покана /том 1, акт 127 на нотариус М.Г., рег. № 622 на Нотариалната камара, с район на действие РС-София/;
- 5.Разпечатка от http://www.*****, към 23.07.2010г.

С писмо изх. № 9321/10/10.08.2010г. на Председателя на КЗЛД, до господин Б. - управител на „Р.Д.”ЕООД, е изискано писмено становище по жалбата на Т.Л.Ц. и Е.Г., включително намира ли се дружеството в договорни отношения с тях, какви техни лични данни обработва и основанийето за обработването им към момента, информация за характера и целите на създаваните от „Р.Д.”ЕООД материали, по отношение на жалбоподателите.

В становището си „Р.Д.”ЕООД, навежда доводи за неоснователност на жалбата, предвид факта, че в качеството му на администратор на лични данни, регистриран под № 0033133, дружеството е обработвало, в регистър „Персонал”, категории лични данни на служителите си, каквито са имена, ЕГН, адрес, паспортни данни, телефон, снимка, информация за трудово възнаграждение, длъжностна характеристика, дата на постъпване на работа и информация за трудов стаж, във връзка с изпълнение на правата и задълженията му като работодател, за целите на управлението на човешките ресурси.

Според издателството не е вярно твърдението, че името и подписа на г-н Т.Л.Ц., в качеството му на „директор на томболата”, са отпечатани и разпространени, чрез „Български пощи” ЕАД, в описаните рекламни кампании, след прекратяване на трудовия му договор, нито че името и подписа на г-жа Е.Д.Г., като „маркетингов директор”, са отпечатани и разпространени в рекламна кампания с код CBRB63 в 30 000 рекламни материала, след прекратяване на трудовото ѝ правоотношение.

От издателството считат, че чрез изготвяне и разпространение на материали, съдържащи имената на служителите, отговарящи за провеждането на кампаниите и томболите, не е извършено нарушение на чл. 2, ал. 2, т.2 от ЗЗЛД, тъй като данните им се събират и обработват с оглед изпълнението на техните функции и задължения по трудов договор, като част от управлението на човешките ресурси и следователно данните на жалбоподателите са били събирани за конкретни, точно определени и законни цели и същите не са обработвани допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Комисията е уведомена, че в разпространяваните рекламни материали не са използвани реалните подписи на жалбоподателите, а ръкописно изписване на имената им и че за издателството е установена практика рекламните кампании и използваните в тях материали, да се планират, изготвят и изпращат за отпечатване, най-малко 10 седмици преди датата на планираното разпространение, а за по-продължителни кампании, най-малко 6 месеца преди началото им.

В случая на жалбоподателите, рекламните материали са били отпечатани, изготвени и разпространението им е било планирано, много преди прекратяване на техните трудови договори и те са били предоставени за разпращане в периода 21.06.2010 г. - 28.06.2010г., когато разпространението им вече не е могло да бъде преустановено.

Според дружеството не е налице и твърдяното в жалбата нарушение на чл. 34а, ал. 1, т. 1 и 2 от

ЗЗЛД, тъй като издателството в нито един момент не е обработвало данните на жалбоподателите за целите на директния маркетинг, а специалните правила за обработване на лични данни за целите на директния маркетинг, предвидени в ЗЗЛД, се отнасят до обработването на лични данни на физически лица, на които се предлагат определени стоки и услуги по пощата, по телефон или по друг директен начин, както на физически лица, които се анкетира с цел проучване относно предлаганите стоки и услуги (§ 1, т. 15 от ДР на ЗЗЛД) и тези правила не са приложими към физически лица, ангажирани в организацията и управлението на кампании на директен маркетинг, предлагащи, от името на своя работодател, с оглед изпълнение на трудовите си договори, определени стоки и услуги, какъвто е случая с г-н Т.Л.Ц. и г-жа Е.Д.Г.

От издателството обръщат внимание, че на жалбоподателите е заплащано трудово възнаграждение именно за да планират, организират, управляват и да се ангажират, лично, с провежданите кампании.

В становището се оспорва твърдението, че „Р.Д.“ ЕООД е използвало данните на жалбоподателите в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като данните им са използвани за изготвяне на посочените в жалбата рекламни материали, преди прекратяването на техните трудови договори, на основание и в съответствие, с чл. 4, ал. 1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД.

Предвид факта, че при изготвяне на рекламните материали г-н Т.Л.Ц. и г-жа Е.Д.Г. не само са били информирани за съдържанието им и за използването на личните им данни в тях, но и са предложили имената и снимките им да бъдат включени в материалите като маркетинг подход, от издателството считат, че е налице конкретно, изрично, информирано и недвусмислено съгласие на жалбоподателите, техни данни да се включат в материалите.

Дружеството предоставя на КЗЛД материали от предходни кампании, с посочване на имена и снимки на жалбоподателите, чието изготвяне и разпространение отново е било организирано и контролирано, от г-н Т.Л.Ц. и г-жа Е.Д.Г.

С оглед факта, че изготвянето и отпечатването на рекламните материали е приключило преди прекратяване на трудовите договори с жалбоподателите и към момента не се извършва нова обработка на данните им, „Р.Д.“ ЕООД ангажира мнението, че личните данни, посочени в тези материали не съставляват самостоятелен регистър и в този контекст обработването им попада в обхвата на целите, за които се обработват данните в регистър „Персонал“ като липсва нарушение на чл. 18, ал. 2 от ЗЗЛД и водените от дружеството регистри са надлежно заявени пред КЗЛД.

В становището се изтъква, че липсва нарушение на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като пряката ангажираност в процеса на създаването и одобрението на материалите, както и на планирането и управлението на кампаниите, в които тези материали са използвани, обуславят информираността на жалбоподателите по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД (чл. 19, ал. 2 от ЗЗЛД).

Според издателството дори и да се счете, че е налице обработване на личните данни на жалбоподателите и към настоящия момент, дружеството има право, на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, да използва тези данни до приключване на кампаниите, за които са изготвени и отпечатани съответните материали с оглед инвестираните средства и нанасянето на значителни материални вреди на дружеството при преустановяване на изпращането им.

В становището се коментира, че получената на 30.06.2010 г., нотариална покана, съдържаща две алтернативни искания - да се преустанови ползването на данните на жалбоподателите или да им бъде заплатено възнаграждение за ползването, не е обозначена като искане по чл. 28а, ал. 1 от ЗЗЛД и се подчертава, че законът не предвижда възможност за отправяне на заявления по чл. 28а, ал. 1 от ЗЗЛД с алтернативна опция.

Според издателството, отправената нотариална покана не следва да се разглежда като заявление по чл. 28а, т. 1 от ЗЗЛД и съответно за дружеството не следва да възникват задълженията по чл. 28а, ал. 1, чл. 32, ал. 4 и чл. 33, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като от приложените материали е видно, че в

срока по чл. 32, ал. 4 от ЗЗЛД са протичали преговори и че в действителност жалбоподателите не са искали „Р.Д.“ ЕООД да преустанови ползването на данните им, а да получат от него по 12 работни заплати на обща стойност 60 100 лева, за двамата.

В заключение „Р.Д.“ ЕООД информира КЗЛД, че към настоящия момент вместо данните на г-н Т.Л.Ц. и г-жа Е.Д.Г. в уебстраницата на дружеството, www.****, са посочени имената на новите лица, определени за отговорници по провеждане на томболата

Към становището на „Р.Д.“ ЕООД са приложени заверени копия от:

1. Пълномощно от 12.08.2010 г. от управителя на „Р.Д.“ ЕООД;
2. Разпечатка от Търговския регистър от 18.08.2010 г.;
3. Количествено-стойностна сметка и фактура към нея, издадени от „Български пощи“ ЕАД;
4. Разпечатка на съобщение по електронна поща от 16.07.2010 г. с официален превод към нея;
5. Разпечатка на съобщение по електронна поща от 07.07.2010 г. от г-н Т.Л.Ц. към адв. П.Г.-адвокат на „Р.Д.“ ЕООД;
6. Разпечатка на съобщение по електронна поща от 07.07.2010 г. от г-жа Е.Д.Г. към адв. П.Г.-адвокат на „Р.Д.“ ЕООД;
7. Разпечатки на съобщения по електронна поща във връзка с организиране на срещи и разговори с жалбоподателите и техния адвокат и представяне на предложения за споразумения;
8. Рекламни материали от предишни кампании, в които са използвани данните на жалбоподателите-6 броя различни рекламни материали;
9. Рекламни материали от изброените в жалбата 6 кампании, в които са използвани данните на жалбоподателите;
10. Разпечатка от http:***** от 18.08.2010 г.

На свое редовно заседание, проведено на 04.10.2010г. (Протокол № 33), КЗЛД приема жалбата на госпожа Е.Д.Г. и господин Т.Л.Ц. за допустима, насрочва я за разглеждане и конституира „Р.Д.“ ЕООД като ответна страна по нея, в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

На 29.10.2010г. в КЗЛД е депозирано становище рег. № 9321/10/29.10.2010г. от адв. Н.Н., в качеството му на представител на Т.Л.Ц. и Е.Д.Г., в което се сочи, че управлението на човешките ресурси е вътрешнофирмена дейност, която не оправдава използването на лични данни в рекламни материали за набиране на нови клиенти на дружеството.

Изтъква се, че дружеството е имало възможност да преустанови разпространението на личните данни на бившите си служители, тъй като рекламните материали се отпечатват от търговски партньор на „Р.Д.“ в полузавършен вид и с развитие на рекламната кампания се персонализират във вида, предназначен за изпращане на клиентите.

Едва на по-късен етап, в писмо с код BLG-FRR-0910-OE е посочено друго лице – Е.К., като „директор томбола“.

На Комисията е обърнато внимание, че в писмо с код GS-GSP-0910-OE отново фигурира името на Т.Л.Ц. и той отново се появява в кампаниите от месец октомври 2010г.

В становището се подчертава, че ръкописното изписване, в рекламните материали, на имената на жалбоподателите е признак за идентифициране в много по-голяма степен, отколкото подписа.

Ангажирано е мнението, че независимо от изпълняваните длъжности и отговорности и от съпричастността на жалбоподателите в създаването на рекламните материали, това не може да бъде основание за използване на личните им данни и тяхното разгласяване до множество лица и че

„Р.Д.”ЕООД е обработвало личните данни на жалбоподателите по начин, несъвместим с целите, за които ги е събирано, както по време на съществуване, така и след прекратяване на трудовите правоотношения с тях.

В становището се изтъква, че по време на действие на трудовите договори на жалбоподателите личните им данни са събирани и обработвани за целите на регистър „Персонал”- управление на човешките ресурси, без да е упоменато, че се събират и обработват за целите на провежданите от издателството рекламни кампании.

Изяснява се, че твърдяното от жалбоподателите нарушение на чл.18, ал.2 от ЗЗЛД касае липсата на посочване на целите на обработване на личните им данни в регистър „Персонал” на ответното дружество.

Към становището са приложени заверени копия от:

1. Вътрешни правила за реда за обработване на лични данни и за нивото на организационните и технически мерки за защита на данните в „Р.Д.” ЕООД;
2. Предложение за Споразумение, направено от „Р.Д.” ЕООД на Т.Л.Ц.
3. Предложение за Споразумение, направено от „Р.Д.” ЕООД на Е.Д.Г.
4. Декларация за предоставяне на личните данни към чуждестранното юридическо лице „Р.Д.А.” ИНК от Т.Л.Ц..
5. Декларация за предоставяне на личните данни към чуждестранното юридическо лице „Р.Д.А. ИНК от Е.Д.Г.
6. Рекламни материали от провежданата томбола, изпратени след датата на подаване на жалбата до КЗЛД, съобразно описаното в становището.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 03 ноември 2010г., като страните са редовно уведомени и се явяват: Т.Л.Ц. и Е.Д.Г. – лично, заедно с упълномощения от тях, адвокат Н.Н., а за „Р.Д.”- адвокат Д.К. с надлежно пълномощно.

Жалба рег. № 9321/30.07.2010г., подадена от госпожа Е.Д.Г. и господин Т.Л.Ц. срещу „Р.Д.”ЕООД е насочена срещу незаконосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателите от „Р.Д.” ЕООД, след прекратяване на договорните отношения помежду им.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, които са свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Р.Д.”ЕООД е регистрирано като администратор на лични данни под № 0033133 в Регистъра на администраторите на лични данни, воден от КЗЛД.

Към момента на депозиране на жалба № 9321/30.07.2010г. пред КЗЛД, „Р.Д.”ЕООД не се намира в договорни отношения с жалбоподателите, чийто трудови договори, са прекратени на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предложение 2 от КТ, считано от 28.06.2010г.

От материалите, предоставени по жалбата може да се заключи, че липсва регламент, в който детайлно да е описано какви данни на служителите си има право да събира и обработва „Р.Д.”ЕООД, за целите на провежданите рекламни кампании.

От дружеството разясняват, че в длъжностните характеристики на жалбоподателите са разписани отговорностите им, с оглед заеманите от тях позиции.

От издателството се позовават на факта, че господин Т.Л.Ц. и госпожа Е.Д.Г. са били в основата на изграждане на политиката на „Р.Д.“ЕООД по отношение на провежданите от дружеството кампании и това е било тяхно задължение по трудов договор.

От горното може да се направи извода, че с прекратяване на трудовите договори на жалбоподателите задължението им да бъдат съпричастни, под каквато и да е форма, към рекламните кампании на дружество „Р.Д.“ЕООД също е отпаднало.

Нещо повече, след прекратяване на трудовите им договори жалбоподателите отправят до бившия си работодател Нотариална покана (том 1, акт 127 на нотариус М.Г., рег. № 622 на Нотариалната камара, с район на действие РС-София), с която го уведомяват, че не желаят данните им да се използват по какъвто и да е начин от „Р.Д.“ЕООД, в това число в рекламните материали на дружеството, освен срещу заплащане на възнаграждение.

Тоест, дори и да се приеме, че докато са били в трудови правоотношения с издателството, жалбоподателите са дали, без да е било изрично, предварителното си съгласие за обработване на личните им данни за целите на провежданите рекламни кампании, от момента на прекратяване на трудовите им договори рекламните материали, съдържащи имената и подписите им не е могло да се свържат с лица, обвързани по какъвто и да е начин с ответното дружество.

След прекратяване на трудовите договори на жалбоподателите „Р.Д.“ЕООД, разпространява рекламни материали, върху които с ръкописен шрифт са изписани техните имена и въпреки че това не са техните подписи, се касае за техния саморъчен ръкописен стил, който ги идентифицира в не по-малка степен.

Въпреки прекратяване на договорните отношения помежду им и отправянето на нотариална покана, с която жалбоподателите изрично поставят искането си да се прекрати използването на личните им данни и те да бъдат заличени от системите на „Р.Д.“ЕООД, издателството, в разрез с нормата на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, продължава разпращането на рекламни материали, в които господин Т.Л.Ц. и госпожа Е.Д.Г. присъстват с данните си .

Представянето на жалбоподателите като лица, отговорни за рекламните кампании на „Р.Д.“ЕООД е свързано със заеманите от тях длъжности по трудов договор и действията по одобряване на рекламните материали, преди заявяването им за отпечатване е влизало в кръга на служебните им задължения, но само докато между тях и ответното дружество са съществували трудови правоотношения.

КЗЛД не кредитира мнението, ангажирано от „Р.Д.“ЕООД, че предвид разпоредбата на чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД дружеството е в правото си да обработва личните данни на жалбоподателите и след момента на прекратяване на трудовите им договори, до приключване на съответните кампании.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Разпространението на личните данни на Т.Л.Ц. и Е.Д.Г., след прекратяване на трудовите им договори и след изрично заявеното им несъгласие данните им да бъдат използвани по какъвто и да било начин от „Р.Д.“ЕООД, в това число и в рекламните материали на дружеството, представлява „обработване на лични данни“ от издателството, по смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД.

Материалите, събрани по жалба рег. № 9321/30.07.2010г. навеждат на извода, че обработването на личните данни на жалбоподателите от „Р.Д.“ЕООД е неправомерно, тъй като не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни, обективирани в чл.4 от ЗЗЛД.

Предвид изложеното и на основание чл.4 от ЗЗЛД, във връзка с чл.42, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

1. Обявява жалба рег. № 9321/30.07.2010г., подадена от Т.Л.Ц. и Е.Д.Г. срещу „Р.Д.”ЕООД за основателна.

2. Налага на „Р.Д.”ЕООД, със седалище и адрес на управление гр. София, 1766, район *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 12 000 (дванадесет хиляди) лева за това, че в качеството си на администратор на лични данни е продължило да разпространява личните данни на Т.Л.Ц. и Е.Д.Г., за целите на рекламните кампании на дружеството, след прекратяване на трудовите договори на жалбоподателите и въпреки тяхното изрично несъгласие, което представлява нарушение на чл.4 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-1/2010 г.

София, 02.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 13.10.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда по същество жалба с рег. № Ж-1/06.01.2010г. подадена от К.Р.Т. срещу А.А.Г. и жалба рег. № 9475/16.08.2010г. подадена от Н.С.С. срещу А.А.Г.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбите отговарят на нормативно установените изисквания, поради което се явяват редовни. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 24.03.2010 г., жалба рег. №Ж-1/06.01.2010г. от К.Р.Т. срещу А.А.Г. е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституиран А.А.Г., а като заинтересована страна е конституирана „П.” ООД. На свое открито заседание, проведено на 29.09.2010г., КЗЛД е обявила за допустима жалба рег.№9475/16.08.2010г. от Н.С.С. срещу А.А.Г. Двете жалби са идентични като фактическо състояние, ответната страна е една и съща – А.А.Г. и компетентния орган, който да разгледа жалбите е Комисия за защита на личните данни. В тази връзка на основание чл.32 от Административно-процесуалния кодекс, Комисията със свое решение, взето на 29.09.2010г. е обединила двете производства, за разглеждане в едно общо.

В двете жалби е изложена следната фактическа обстановка:

Лицето А.А.Г. е направил сайт, в който има публикувана информация за двамата жалбоподатели, представляваща снимков материал, видео, в които се съдържат техни лични данни.

В периода 10-15 юли 2009г. жалбоподателите са установили, че на сайта www.***** има публикувани техни снимки. На 20 юли на същия този сайт е било направено приложение форум, в което администраторът на сайта е поместил заглавия „Любовниците на Н.С.С.” и „К. от Л.”. Целта на форума е събиране на информация за жалбоподателите, която е свързана с личният им живот и съответно разпространяването ѝ на посетителите във форума.

На 08 август 2009г. е бил публикуван видео материал, на който се виждало, че жалбоподателят е причапан и заснет, като материала отразявал, че той се връща от работа. Във втората част на клипа е заснета срещата им с господин А.А.Г., за което била сезирана Софийска районна прокуратура. Жалбоподателят твърди, че на този сайт се съдържат негов лични данни, а именно трите му имена, родният му град, района, в който живее в момента, местоработата му, длъжността която заема. В един от видео материалите е посочен физически отличителен белег на К.Р.Т., който представлява голям белег на лицето му.

На 13.05.2010г. от К.Р.Т. е постъпило допълнение към жалбата му. С него той уточнява, че сайта, на който са публикувани личните му данни е снет от началото на месец февруари 2010г., а към 20 февруари е напълно възстановен отново. Към допълнението на жалбата е представено постановление на СГП от 11.03.2010г., с което се потвърждава като правилно и законосъобразно постановлението на СРП, с което е отказано образуване на досъдебно производство по тѣжба на жалбоподателят. Приложено е и постановление за отказ от образуване на досъдебно наказателно производство от 14.02.2010г. на СРП. В постановлението е отразено, че са снети обяснения от А.А.Г. (стр.3), в които той е заявил, че сайта е негов, но не съдържа, каквито и да било порнографски материали. “На зададен директен въпрос на А.А.Г., дали е качвал във въпросния сайт в интернет www.*****. материали, подронващи авторитета на Н.С.С. и настоящия ѝ приятел К.Р.Т., А.А.Г. заявява, че не може да даде еднозначен отговор на така поставения му въпрос, като е уточнил, че всичко качено във въпросния сайт е станало със знанието на Н.С.С., за което те двамата имали устна уговорка”.

Жалбоподателите твърдят, че не са давали изричното си съгласие, свързаните с тях лични данни да се обработват чрез разпространяването им от администратора на сайта. К.Р.Т. и Н.С.С. желаят публикуваните им лични данни в сайта да бъде премахнати.

От извършена служебна проверка се установява, че фирма “П.” ООД хоства посочената в жалбите интернет страница.

На основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано становище от “П.” ООД, както и да представи договора, сключен с А.А., който администрира интернет страницата.

Становището на “П.” ООД е, че отговорното лице, което е публикувало информацията за жалбоподателя е господин А.А., в качеството му на собственик на домейна (уеб страницата) www.*****. Между фирмата и А.А. има сключен договор от 01.10.2009г. Предмет на този договор е предоставяне от страна на “П.” ООД на едногодишна абонаментна услуга за Уеб Хостинг. Цялата информация, която има на страницата е качена от А.А. и единствено той имал достъп и отговарял за съдържанието на сайта. В становището се сочи, че “П.” ООД не може да променя съдържанието на вече публикуваната информация и не може да заличи информацията, която се отнася до К.Р.Т. Фирмата счита, че съгласно легалната дефиниция, дадена в §1 от ДР на ЗЗЛД на “обработване на лични данни”, единствено А.А. е обработва свързаните с К.Р.Т. лични данни.

Към становището е приложен заявление-договор от 01.10.2009г. между “П.” ООД и А.А.Г.

На 06.10.2010г. „П.” ООД е уведомило Комисията, че сключеният договор с А.А.Г. за предоставяне на услугата уеб хостинг е прекратен през месец февруари 2010г., поради нарушаване на българското законодателство от страна на господин А.А.Г.

При извършена служебна справка в интернет страница www.bgwhois.com, съдържаща публична база данни на регистрирани домейни се установява, че домейнът ***** е със сменен IP адрес и променено местоположение от 09.02.2010г. и е запазен до 10.04.2018г. Местоположението

на сървър, който осигурява услугата уеб хостинг е САЩ, гр. Лос Анджелис.

Ответната страна в административното производство – А.А.Г. е изразил становището си по жалбата на К.Р.Т., като е уточнил, че към датата на подаване на жалбата не го е познавал. Също така заявява, че няма сключен договор за уеб-хостинг с “П.” ООД и че преди три години е работил към тази фирма.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица, както и при осъществяване достъпа на лицата до тях и да осъществява контрол по спазването на закона, с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. Приложимостта на закона се обуславя от наличието на редица законови предпоставки. На първо място законът осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Информацията за К.Р.Т. и Н.С.С., публикувана в сайта представлява техни лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е физическото лице А.А.Г. Като администратор на интернет страница www.*****, той сам е определя целите и средствата за обработване на личните данни на жалбоподателя.

От своя страна “Регистър на лични данни” е всяка структурна съвкупност от лични данни, достъпна по определен критерии, централизирана, децентрализирана или разпределена на функционален или географски принцип. От изложеното, Комисията приема, че администраторът на лични данни – А.А.Г. води един регистър. Той представлява структурна съвкупност от лични данни на жалбоподателите, достъпен е чрез влизане в страницата www.*****.

Обработването на лични данни от страна на администратор на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните. В конкретния случай липсват доказателства в насока жалбоподателите да са дали изричното си съгласие, свързаните с тях лични данни да се обработват от А.А.Г.

На следващо място, условие за приложимостта на ЗЗЛД и реализиране на контролните правомощия на комисията в изпълнение на закона, е изискването за безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от определението на понятието „обработване на лични данни“, всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Разпространението на лични данни на К.Р.Т. и Н.С.С. чрез публикуването им в интернет сайта www.***** е действие по обработване на лични данни.

При разпространяване на информация, съдържаща лични данни в по-голям обем, от този който е достатъчен, за да бъде еднозначно идентифицирано лицето е необходимо да се установи кръга на лицата, които ще обработват тези данни, както и в какво качество, на администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД или като обработващ личните данни – чл.24 ЗЗЛД. И в двата случая обработването на лични данни следва да се подчинява на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на условията на чл.4, ал.1 от същия закон. Основно правило е личните данни, които се обработват да бъдат пропорционални и съотнесими на целите, за които се обработват.

Личните данни на жалбоподателите са обработени от А.А.Г., в качеството му на администратор на лични данни, без да е налице нито едно от условията, визирани в чл.4 от ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни, установи по безспорен начин, че А.А.Г. с ЕГН ***** в условията на продължавано нарушение от 06.01.2010г. (датата на подаване на първата жалба от К.Р.Т. до КЗЛД) до момента на постановяване на настоящето решение в гр. София е извършил административно нарушение, изразяващо се в неправомерно обработване на свързаните с К.Р.Т. и Н.С.С. в нарушение на чл.2, ал.2 и чл.4 от ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателите се обработват от А.А.Г., без наличието на нито едно условия посочени в чл.4 от ЗЗЛД. Личните данни са обработени от А.А.Г. незаконосъобразно, недобросъвестно и не са пропорционални и съотнесими, на целите, за които са събрани.

С нарушаване на цитираните разпоредби е извършено административно нарушение от страна на А.А.Г., което подлежи на санкциониране съгласно ЗЗЛД. При определяне размера на налаганото с настоящето решение административно наказание, Комисията се съобрази с характера и степента на нарушението и обществените отношения, които засяга.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледани по същество жалбите са основателни, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. № Ж-1/06.01.2010г. от К.Р.Т. срещу А.А.Г. и жалба рег. №9475/16.08.2010г. от Н.С.С. срещу А.А.Г.

2. На основание чл. 42, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага на А.А.Г. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес: гр. София, ж.к. *****, административно наказание– глоба в размер на 11 000 (единадесет хиляди) лв. за нарушение на чл.2, ал.2 и чл.4 от ЗЗЛД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9523/2010 г.
София, 02.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.11.2010 г. (Протокол №37) на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба вх. №9523/20.08.2010г. подадена от Б.Д.П.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

КЗЛД е сезирана с жалба от Б.Д.П., с която жалбоподателят изразява възмущението си от умишлена злоупотреба от страна на банков служител на "Ю.И.Е.Д.Б" АД. В жалбата са изложени следните факти:

Жалбоподателят и съпругата му са кандидатствали за отпускане на кредит, но не били одобрени и съответно кредит не им е отпуснат.

На 28.06.2005г. жалбоподателят отишъл в магазин Х.В., където му била издадена фактура №0000000013 от същата дата на стойност 152.20 лв. Господин П. твърди, че е внесъл изцяло дължимата сума.

През месец юли 2005г. жалбоподателят получил карта EUROLINE, но не я използвал. На 24.08.2009г. получил покана за доброволно изпълнение от частен съдебен изпълнител В.Ц.

Господин Б.Д.П. иска от Комисията да разреши проблема му със заведените срещу него съдебни и изпълнителни дела.

Към жалбата са приложени като доказателства: уведомление от ЧСИ Ц. от 24.08.2009г. по д.№0124/2009г., покана за доброволно изпълнение на ЧСИ Ц. от 24.08.2009г., възражение от Б.Д.П. от 21.09.2009г., копие на фактура №0000000013/28.06.2005г., заявление - договор за издаване на EUROLINE кредитна карта от 07.07.2005г., разпореждане №2883/15.12.2009г. на Г. районен съд, искова молба от "Ю.И.Е.Д.Б" АД и др.

В чл.30 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата не съдържа изискуемите се реквизити, а именно: не е конкретизиран администратора на лични данни, срещу който е насочена, нарушението на ЗЗЛД, както и не е подписана.

С писмо, изх.№ 9523/30.09.2010г. на Председателя на КЗЛД, съгласно чл.30, ал.1 от Административно процесуалния кодекс, Б.Д.П. е уведомен за реда за подаване и разглеждане на жалби на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. На жалбоподателят му е указано, че жалбата му страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. Съобщено му е също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено. Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото е получено на 04.10.2010г. Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл на 07.10.2010г. , като нередностите в жалбата

не са отстранени.

Жалбата се явява нередовна по следните съображения:

Жалбата от Б.Д.П. не е съобразена с изискванията на ПДКЗЛДНА и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл.30, ал.1, т.4 от ПДКЗЛДНА, жалбата трябва да съдържа подпис, който в конкретния случай липсва. Не е посочен конкретен администратор на лични данни, срещу който е насочена жалбата, както и не е уточнено, в какво се състои нарушаването на правата на жалбоподателя по ЗЗЛД. Б.Д.П. е уведомен, че съгласно чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, следва в 3-дневен срок от получаване на съобщението, да отстрани пороците, съдържащи се в жалбата му. Указано му е, че при неизпълнението на дадените указания в срок, води до прекратяване на административното производство.

Жалбата няма да бъде разгледана по същество, поради факта, че не съдържа изискуемите се от закона реквизити, от което следва че е нередовна.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията

РЕШИ:

Обявява жалба с вх. № 9523/20.08.2010г. от Б.Д.П. за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9620/10 г.

София, 02.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 03.11.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалби с рег.№№ 9618/01.09.2010 г., 9619/01.09.2010 г. и 9620/01.2010 г. от Н.С., С.Х. и С.Б. срещу „С.Н.” ЕАД (издател на в-к „С”) за нарушения по Закона за защита на личните данни.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество.

За жалбоподателите се явява адвокат В.Л.К.-Б. с изрично пълномощно от жалбоподателите за административното производство по посочените жалби. Представя заверено ксерокопие от публикация от 13 август 2010 г. във в-к „С.”- право на отговор на проф. С.Х., с което се прави опровержение на изнесената първоначално от вестника информация.

Юрисконсулт А. от БАН присъства на заседанието.

Ответната страна „С.Н.” ЕАД- редовно уведомена- не се представлява, не ангажира допълнително доказателства за целите на административното производство по жалбите.

Н.С., С.Х. и С.Б. поотделно сезират КЗЛД с жалби, в които протестират срещу неправомерното обработване на личните им данни от страна на „С.Н.” ЕАД (издател на в. „С”) и журналиста Д.И., в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като за целта излагат следните факти:

В брой*****, във в-к „С.”, (Приложение № 1), журналистът Д.И. е разпространил техни лични данни- информация за трудовите им правоотношения и размерът на получаваните от тях трудови доходи.

Жалбоподателите считат, че с публикуването на информацията е нарушено правото им на личен живот, поради което настояват за налагане на максимална санкция на виновните лица.

Към жалбата се прилага копие от вестника с посочената статия, както и Етичният кодекс на българските медии.

С Решение от 04.10.2010 г. Комисията обявява за допустима и насрочва за разглеждане по същество жалба с рег. № 9620/01.09.2010 г. от С.Б., която сезира КЗЛД по повод на считаното от нея за неправомерно обработване на личните й данни от страна на „С.Н.” ЕАД, свързано със същата публикация и изнесената в нея информация.

С Решение от 13.10.2010 г. (Протокол № 35) на основание чл. 32 от АПК Комисията обединява за разглеждане в едно производство жалби с рег. №9618/ 01.09.2010 г. и рег. №9619/ 01.09.2010 г., и жалба, рег. №9620/ 1.09.2010 г., тъй като касаят едно и също фактическо състояние, от което произтичат правата и задълженията на страните и са насочени срещу един и същ администратор на лични данни.

С писмо вх. № 9618/10/22.10.2010 г. от страна на вестника се предоставя писмено становище, в което се навеждат мотиви за неоснователност на жалбата, като се позовават на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 5 и чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, сочейки, че изнесената информация относно жалбоподателите представлява обществен интерес и че нейното оповестяване не следва да рефлектира в личната сфера на засегнатите лица, дотолкова, че трудовите им възнаграждения се изплащат от бюджета на РБългария, което косвено е свързано с интересите на българските данъкоплатци.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В качеството си на физически лица Н.С., С.Х. и С.Б. сезират КЗЛД с жалба, в която протестират срещу неправомерно обработване на личните им данни от страна на „С.Н.” ЕАД- издател на в. „С.” - в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Приложените към жалбата писмени доказателства потвърждават и изнесените в жалбите твърдения относно обработване на лични данни на жалбоподателите. В посочената статия не се изнасят лични данни като име, възраст, ЕГН на С.Б., поради което не би могло по несъмнен начин тя да бъде еднозначно идентифицирана, но доколкото случаят безпорно касае обработване на лични данни на останалите жалбоподатели (разпространение и съхранение) каквито представляват информацията за трудовите възнаграждения на служители, Комисията следва да упражни предоставените й от закона контролни правомощия относно обработваните лични данни от страна на „С.Н.” ЕАД.

Съгласно чл. 1 от ЗЗЛД, приложението на закона е свързано с уреждането защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни, като целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В конкретния случай, преценката на основателността на жалбата следва да се извърши след намирането на разумния баланс между правото на неприкосновеност на засегнатите лица, правото на свобода на печата, правото на индивида в едно демократично общество да бъде информирано

т.е. баланса между общественния интерес и личен живот.

Свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура- чл. 40, ал. 1 от Конституцията на РБългария. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. Това би следвало да са проблеми, свързани с управлението на държавата, проблеми със социален, политически, икономически, спортен или развлекателен характер, чиито последици пряко или косвено биха могли да рефлектират в правната сфера на всеки индивид. Дори законодателят в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на РБългария лимитира правото на свободно разпространение на информация, тъй като то има отношение към други основни граждански свободи. Степента, в която е допустимо ограничаването на правото свободно да се изразява мнение е в зависимост от значимостта на интереса, който го налага. Единствено обществен интерес от по- висш порядък би оправдал налагане на ограничение на конституционно гарантирани човешки права от категорията на абсолютните, каквото се явява правото на неприкосновеност на личния живот. Всяка интервенция в защитената сфера на тези свободи от страна на трети лица, които с действията си биха били в състояние да накърнят или ограничат тяхното упражняване, би следвало да се счита за противозаконно до доказване на по- висш обществен интерес, който го е наложил. В конкретния случай изнасяне на информация относно възнагражденията на държавни служители от БАН с оглед на водените в обществото дебати с този предмет безспорно представлява значим обществен интерес, изхождайки от обстоятелството, че въпросните възнаграждения, макар и част от тях, се изплащат от държавния бюджет и е право на всеки данъкоплатец да бъде информиран за начините на разходване на бюджетните средства.

Свободата на словото е една от основите на демократичното общество, и е едно от най-важните условия за неговото развитие и за развитието на всеки човек. Тя следва да се прилага не само към «информация» или «идеи», които се възприемат благосклонно или на които се гледа като на безвредни или с безразличие, но също и към такива, които засягат, шокират или смущават държавата или която и да е част от населението. Такива са изискванията на плурализма, толерантността и широкоумието, без които няма «демократично общество». Комисията счита, че не е налице засягане на доброто име на жалбоподателите като висша ценност от естество да обоснове ограничаването на свободата на словото както на автора на статията, така и на печатната медия, а напротив - съдържащата се в статията информация е и в интерес на обществото с оглед изложените по-горе мотиви.

КЗЛД намира за неоснователните изводи на засегнатите страни, че изнесената информация относно трудовите им възнаграждения е засегнала личното им достойнство, правото на безопасност и сигурност. Личните възприятия и преживявания, в това число и негативни, в резултат от изнесена в печата информация, са субективни, поради което единствено на твърденията на жалбоподателите не може да бъде основан извод за наличието на фактическа обстановка, която да застрашава безопасността, сигурността и личното достойнство на лицата.

Жалбоподателите считат, че с публикуване на информацията относно трудовите им възнаграждения са нарушени правата им по ЗЗЛД, позовавайки се на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Така посочената разпоредба е една от хипотезите, при условията на която е допустимо обработването на лични данни. В чл. 4, ал. 1, т. 5 и чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД допустимостта на обработването на лични данни се допуска в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията:

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег.№№ 9618/01.09.2010 г., 9619/01.09.2010 г. и 9620/01.2010 г. от Н.С., С.Х. и С.Б. срещу „С.Н.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

О.М. Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

О.М. Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№9653/2010 г.

София, 02.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 03.11.2010 г. (Протокол №37) на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба вх. №9653/07.09.2010г. подадена от И.С.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е образувано по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят сезира Комисията с оплакване, че в нарушение на ЗЗЛД администратора на лични данни Г. е регистрирал на негово име мобилен номер *****. Жалбоподателят твърди, че не е сключвал договор за предоставяне на мобилна услуга.

Господин С. иска от Комисията, да извърши проверка на изнесените факти в жалбата.

Към жалбата като доказателства са представени кореспонденцията между жалбоподателя и мобилният оператор.

С писмо изх. № Ц-03-8372/21.09.2010г. на Комисия за защита на потребителите е препратена на основание чл.178, ал.3 от Закона за защита на потребителите жалба от И.И. с аналогично съдържание на жалбата, с която е сезирана КЗЛД.

С писмо изх. №14-00-1990/30.09.2010г. на Комисия за регулиране на съобщенията е препратена по компетентност жалба от И.И. с аналогично съдържание на жалбата, с която е сезирана КЗЛД.

На основание чл.36, ал.2 от Административно процесуалния кодекс от „К.Б.М.” ЕАД е изискано становище по изложените в жалбата твърдения. Изискано е от жалбоподателя да уточни, кои органи и институции е сезирал за посочения в жалбата му до КЗЛД случай, като посочи номерата на образуваните реписки.

С уточняваща молба от 11.10.2010г. И.И. е посочил, че е подал в Софийски районен съд искова молба с вх.№43275/03.09.2010г. срещу „К.Б.М.” ЕАД с правно основание чл.45 от Закона за задълженията и договорите, която прилага. Жалбоподателят уточнява, че подготвя жалба и срещу БТК АД, с която възнамерява да сезира КЗЛД.

Ответната страна е депозирала на 19.10.2010г. писменото си становище по жалбата. В него е посочено, че при извършена проверка по случая е установено, че в архива на дружеството е наличен формуляр за регистриране на потребител на предплатени услуги с името и данните на господин И. Въз основа на формуляра е регистриран мобилен номер ***** на името на И. Уточня се, че мобилния оператор не притежава компетентността за проверка на автентичността и верността на документите на лицата, които подават молби за предоставяне на мобилни услуги, като тези правомощия са от компетентността на съответните държавни органи. Сочи се, че въпреки липсата на заключение от компетентен държавен орган, с което да е констатирано извършена злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, „К.Б.М.” ЕАД се е съобразило с желанието на клиента, изразено в писмо вх.№587-180725202/05.07.2010г. и номера е изключен от мрежата на Г.

Към становището като доказателства са приложени: писмо от 04.08.2010г., формуляр за регистриране на потребители на предплатени услуги от 19.02.2010г. и пълномощно.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Комисия за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на лични данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД, чиято цел е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Закона за защита на личните данни намира приложение относно обработване на лични данни на физическите лица. Съгласно дефиницията на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. От своя страна като лични данни може да се определи всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци- признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че съществува формуляр от 19.02.2010г. за регистрация на потребител на предплатени услуги за мобилен номер 089 6482142. Във формуляра са изписани трите имена, единия граждански номер и адреса на жалбоподателят. Под името на титуляря е положен подпис. В жалбата си господин И. твърди, че не е подписвал

договор с „К.Б.М.” ЕАД, за предоставяне на мобилни услуги. Установяването на автентичността на подписа върху формуляра не е от компетентността на Комисията. КЗЛД не е разследващ орган и тези действия не са включени в правомощията ѝ, а са от компетентността на прокуратурата.

От изложените в жалбата твърдения, Комисията прави обосновано предположение, че в случая се касае за твърдения относно извършено престъпление, което може да бъде квалифицирано като такова по смисъла на чл. 309 и сл. от НК.

Съгласно чл. 81 във връзка с чл. 24, ал. 4 от Наказателно процесуалния кодекс наказателно производство се образува по тжба на пострадалия. В тази връзка не намира приложение нормата на чл. 31, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс, която въвежда в задължение образуваната административна преписка да бъде изпратена служебно по компетентност. Още повече, че органите на прокуратурата не са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК и актовете, които издават нямат характер на административни актове.

Предвид изложеното и на основание чл.27, ал.2, т.3 и т.6 от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл.38, ал.1, и ал.2 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба с вх. № 9653/07.09.2010г. от И.С.И. срещу „К.Б.М.” ЕАД за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 42/2010 г.

гр.София, 11.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 24.11.2010 г., във връзка с Решение № 11186 от 30.09.2010 г. на Върховния административен съд, 5-чл. с-в- II колегия, постановено по адм. дело № 8046/20.10.2010 г., с което се отменя Решение № 42/30.09.2009 г. на КЗЛД, разглежда жалба с рег. № Ж- 42/15.05.2009 г., подадена от Б.А.Я. срещу Центъра за професионално обучение към „И.Г.БГ” ООД.

С Решение № 11186 от 30.09.2010 г. на ВАС, 5-чл. с-в- II колегия е отменено Решение № 42/30.09.2009 г. на КЗЛД, като преписката е върната за ново произнасяне по същество с указания КЗЛД да се произнесе по въпроса допустимо ли е администратор на лични данни да изисква фотокопие на личната карта (и въобще на български документ за самоличност), както и фотокопие на диплома или

свидетелство за завършена образователна степен.

Жалбоподателката Б.А.Я. е била регистрирана като безработна в Бюро по труда „Възраждане”.

Ответната страна „И.Г.БГ” ЕООД е регистрирано в КЗЛД като администратор на лични данни. Дружеството води два регистъра „Персонал” и „Обучавани”. Във втория от тези регистри са събрани лични данни за обучаваните: име, ЕГН, снимка, адрес, паспортни данни, месторождение, телефон, образование с копие от дипломата за завършената степен, трудова дейност.

Между Агенцията по заетостта (АЗ) и Център за професионална обучение „И.Г.БГ” е сключен на 23.07.2008 г. договор за обучение на 20 безработни лица, между които и г-жа Б.А.Я. Между нея и АЗ, чрез Бюрото по труда, на 24.07.2008 г. също е сключен „Договор за квалификационно обучение на безработно лице със стажуване” за придобиване на професионална квалификация по специалността „Икономическо информационно обслужване”. След завършване на първото ниво на курса, жалбоподателката е получила „Удостоверение” за целта. За издаване на Свидетелство за професионална квалификация след завършване на II ниво от курса, от Б.А.Я. са поискани три цветни снимки, паспортни данни с ксерокопие от личната ѝ карта без данни за датата и мястото на издаване. Същите са били необходими за попълване на данните в издаваното след завършване на II ниво на курса „Свидетелство” и съобразно Наредба № 4/16.04.2003 г. за документите в системата на народната просвета, издадено от министъра на образованието и науката (Наредбата).

Жалбоподателката отказала да предаде исканите ѝ 3 броя снимки. Тъй като същата завършила успешно II ниво на курса, Свидетелството ѝ за професионална квалификация било попълнено с резултатите от държавните изпити, вкл. с трите имена, ЕГН, място на раждане и гражданство. Било ѝ предложено да подаде писмена декларация, че отказва да предаде исканите ѝ снимки, но Б.А.Я. отказала.

След като не получила Свидетелството, жалбоподателката подава жалба против „И.Г.БГ” ЕООД в КЗЛД за незаконосъобразно обработване на данни. Комисията се произнася с Решение № Ж-42/15.05.2009 г., с което оставя без уважение жалбата на Б.А.Я., като приема, че данните ѝ се обработват законосъобразно съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. Решението на Комисията е обжалвано от Б.А.Я. и тричленен състав на ВАС, пето отделение отхвърля жалбата ѝ като неоснователна.

С оглед на така изложената фактическа обстановка и дадените указания на ВАС с Решение № 11186 от 30.09.2010 г. ВАС, 5-чл. с-в- II колегия, Комисията приема жалбата за неоснователна, като мотивите за това са следните:

В качеството си на администратор на лични данни и произтичащите от това му качество задължения по ЗЗЛД, „И.Г.БГ” ЕООД подава Заявление за регистрация във водения от КЗЛД съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри на лични данни на 10.02.2009 г., като обявява 2 броя регистри- „Персонал” и „Обучавани”. Към момента информацията е актуализирана. „И.Г.БГ” ЕООД е вписано в Регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 53505.

В регистъра „Обучавани” дружеството е декларирало, че за целите на обучителните си програми събира следните лични данни на обучаваните- име, ЕГН, снимка, адрес, паспортни данни, месторождение, телефон, копие от диплома за завършена степен на образование, образование, трудова дейност. Данните се събират със съгласието на физическите лица.

„И.Г.БГ” ЕООД е издало инструкция за техническите и организационни мерки за защита на данните, съгласно Наредба № 1/ 07.02.2007 г. по чл. 23, ал. 5 от ЗЗЛД.

Относно твърденията за нарушение на чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД- посочената норма касае правомощието на Комисията да поддържа регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. На практика относно „И.Г.БГ” ЕООД соченото нарушение не съществува. Видно от материалите по административната преписка „И.Г.БГ” ЕООД е вписано в поддържания

от КЗЛД регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри. Обстоятелството е отразено в Констативен акт № към Ж- 42/09/04.11.2009 г. по повод проверка, извършена на основание чл. 12, ал. 3 от ЗЗЛД на „И.Г.БГ” ЕООД. Относно твърдението, че нарушението е било извършено към 2008 г., следва да се отбележи, че съгласно чл. 34, ал. 1, предл. второ, не се образува административно наказателно производство ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В допълнение, извършената проверка не констатира нарушения относно задължението за вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От друга страна, с оглед изложените от съда мотиви и въпроси относно придобиването на статут на администратор на лични данни и произтичащите от това качество задължения, следва да се подчертае, че вписването в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД касае процедура, която няма лицензионен характер. В чл. 3 от ЗЗЛД законодателят ясно е указал кои лица са администратори на лични данни, при наличието на какви предпоставки обработват лични данни. Вписването на тези лица в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД представлява едно от техните задължения, произтичащи от статута им на администратори на лични данни, който се придобива *ex lege*.

В периода 24.07- 12.12.2008 г. г-жа Б.А.Я. е била включена в курс „Икономическо информационно осигуряване” I-во и II-ро ниво, организиран и финансиран от Дирекция „Бюро по труда” /ДБТ/ Възраждане- гр. София. Обучението е проведено от ЦПО към „И.Г.БГ”, спечелила избора институция, съгласно Закона за обществени поръчки.

Агенцията по заетостта чрез ДБТ Възраждане е сключила договори за обучение, съответно с обучаващата институция и безработното лице, в съответствие със Закона за насърчаване на заетостта и Правилника за неговото прилагане. След завършване на първо ниво на курса, спазвайки чл. 2.3.8 от Договора за квалификационно обучение със стажуване № 10104690866311 обучаващата институция е издала на г-жа Б.А.Я. Удостоверение за професионално обучение с номенклатурен № 3-32, съгласно чл. 44 от Наредба № 4 от 16.04.2003 г. за документите за системата на народната просвета, издадена от на министъра на образованието и науката (наричана по долу за краткост Наредбата). Удостоверението е с рег. № У 482-14/19.09.2008 г.

С цитираната наредба се определят държавните образователни изисквания за документите за системата на народната просвета по чл. 16, т. 10 от Закона за народната просвета. В чл. 76 от същата наредба е указано как се удостоверява завършено професионално обучение в институциите за професионално обучение.

Изискванията за придобиване втора степен на професионална квалификация, II степен за специалността 4820102 „Икономическо информационно осигуряване” са регламентирани с Държавното образователно изискване за придобиване квалификация по професия 482010 „Икономист-информатик”. Обучението завършва с полагане на държавен изпит и издаване на Свидетелство за професионална квалификация с номенклатурен номер 3-54. Съгласно чл. 52, ал. 2, т. 3 от Наредбата, задължителни реквизити на втора страница на свидетелството са: снимка на притежателя; личен подпис; печат; данни за притежателя на документа: трите имена, ЕГН, месторождение, ЛНЧ, гражданство и т. н. В този смисъл обработването на личните данни на г-жа Б.А.Я. е законосъобразно и допустима съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, представлявайки нормативно установено задължение за администратора на лични данни.

По отношение на поставените въпроси доколко е допустимо администратор на лични данни да изисква фотокопие на личната карта /и въобще на български документ за самоличност/, както и фотокопие на диплома или свидетелство за завършена образователна степен, следва да се отбележи, че законодателят в чл. 4 от ЗЗЛД е определил хипотезите, при които обработването на лични данни е допустимо, при спазването на основните принципи, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Следователно, преценката ще се извършва съобразно всеки конкретен случай, като се съобрази с наличието на законовите предпоставки за извършването му. По конкретният казус мотивите относно законосъобразността на обработване на личните данни на Б.А.Я. от страна на „И.Г.БГ” ЕООД са подробно изложени в Решение № 42/30.09.2009 г. на КЗЛД, както и в Решение № 3912/ 24.03.2010 г. по адм.дело

№ 14733/2009 г. на ВАС, пето отделение. Събраните в хода на административното производство по жалба с рег. № Ж- 42/15.05.2009 г. доказателства не потвърждават изнесените в жалбата твърдения, че „И.Г.БГ” ЕООД събира и съхранява копие на документ за самоличност на жалбоподателката, а по отношение на изискването за предоставяне на фотокопие на диплома или свидетелство за завършена образователна степен, последното в случая се явява като изискване на Наредбата и Рамкова програма Б за начално професионално обучение с придобиване на втора степен на професионална квалификация, което е необходимо за досието на лицата, преминаващи съответните обучителни квалификационни курсове с оглед удостоверяване нивото на професионална квалификация.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж- 42/15.05.2009 г., подадена от Б.А.Я. срещу „И.Г.БГ” ООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-87/09

София, 11.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 28.07.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба, рег. № Ж-87/20.11.2009 г., подадена от Б.И.И.

Жалбоподателят посочва, че на 14.11.2009 г. е видял на интернет страница с адрес http://*****, че са публикувани негови лични данни. На посочената дата той е сезирал 7 РПУ на МВР гр. София. Жалбата е заведена в деловодството на 7 РПУ на МВР гр. София под №34666/16.11.2009г. В разговор с оперативния работник към районното, жалбоподателят е посъветван да се обърне за съдействие и към КЗЛД за премахване на личните му данни от интернет страницата.

С жалбата се иска да бъде разпоредено свалянето на личните данни, свързани с господин Б.И.И. и да бъде наложено наказание на лицето, което ги е публикувало.

Като доказателство към жалбата е приложена разпечатка от посочената интернет страница, от която е видно, че под заглавието „Обезщетените собственици” са поместени трите имена на жалбоподателя, адресът му, номера на документа му за самоличност, датата и органа, който го е издал, единният му граждански номер и номерата на имотите, с които е бил обезщетен.

Във връзка с установяване на факти и обстоятелства по отношение на обработването на лични данни на жалбоподателя и на основание решение на Комисията, взето на проведено заседание на 11.03.2010г. (Протокол №11) е извършена проверка на фирма „С.” ООД относно достъпа до интернет чрез адреса http://*****. От проверката е установено, че фирмата не

хоства интернет страницата, на която са публикувани личните данни на жалбоподателя.

На заседание на КЗЛД, проведено на 05.05.2010г. е взето решение да се потърси съдействие от Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” на МВР. В изпълнение на решението на Комисията е изпратено писмо изх.№Ж-87/ 01.06.2010г. до Директора на Главна дирекция “Борба с организираната престъпност” към МВР. В отговор на писмото ГДБОП е уведомила Комисията, че след извършена проверка се е установило, че интернет страницата е качена на сървър, извън територията на Република България, а именно: Далас, САЩ, а хостинг компанията, която предлага безплатен хостинг е със седалище Литва. ГДБОП заявява, че за да бъде получена информация от хостинг компанията за IP адреса на лицето публикувало личните данни е необходимо да се образува досъдебно производство. Производството ще се образува след изготвяне на съдебна поръчка чрез международния отдел на Върховна касационна прокуратура, за получаването на необходимата информация..

Страни в административното производство по реда на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, което се развива пред Комисията са: физическото лице, чиито лични данни са неправомерно обработени, с което са нарушени правата му по ЗЗЛД и администратор на лични данни, който е обработил данните.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административния орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

От извършената проверка се установи, че домейнът *****.com е регистриран в САЩ (Далас). Хостингът на страницата, на която са качени данните на жалбоподателя е осигурен от компания, която се намира в Литва и предлага безплатен уеб хостинг.

От служебно събраните по административната преписка доказателства не може да се определи ответната страна в административно производство.

В отговор ГДБОП е уведомила Комисията, че за да се събере информация, относно хостинг компанията за IP адреса на лицето, публикувало личните данни на господин Б.И.И. е необходимо образуване на досъдебно производство.

Съгласно разпоредбата на чл.207 от Наказателно-процесуалния кодекс, досъдебно производство се образува, когато са налице законен повод и достатъчно данни за извършено престъпление. В предвидените в особената част на Наказателния кодекс случаи производство от общ характер се образува по тълба на пострадалия до прокурора.

Предвид изложеното и на основание чл.27, ал.2, т.3 и т.6 от АПК във връзка с чл.38, ал.1 от ЗЗЛД Комисията,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег.№Ж-87/20.11.2009г. от Б.И.И., за недопустима и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 8717/2010 г.
гр. София, 11.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.11.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 8717/21.06.2010 г. подадена от Р.К. срещу министъра на вътрешните работи.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят – не се явява, не се представлява, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

За министъра на вътрешните работи се явява главен юрисконсулт Б.И., представя пълномощно с рег. № I-18307/29.07.2009 г.

Жалбоподателят Р.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР-Варна неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

През 2002 г. жалбоподателят е задържан за 24 часа в РПУ- Варна, при което му е направена полицейска регистрация. По късно от органите на прокуратурата е уведомен, че поради липса на доказателства няма да му бъде повдигнато обвинение. През 2003 г. жалбоподателят подава молба до РДВР-Варна за заличаване на полицейската регистрация, на която е отговорено с писмо рег. № 4509/28.02.2003 г. от КИАД, че полицейската регистрация е заличена и материалите по нея- унищожени. През 2004 г. при искане за подновяване на разрешителното му за оръжие получава отказ с мотив за извършена полицейска регистрация. След поредното подаване на молба за нейното заличаване е уведомен, че със Заповед рег. № 3-319/24.02.2003 г. на директора на НС „Полиция” полицейската му регистрация е заличена. При кандидатстване за работа в началото на тази година се установява, че въпросната регистрация все още не е заличена от масивите на МВР.

Моли КЗЛД да издаде задължително предписание за заличаване на полицейската му регистрация.

Към жалбата се прилагат копия от 2 бр. писма на МВР, с което е уведомен за заличаване на полицейската регистрация.

Жалбата не е подписана, поради което с писмо изх. № 8717/29.06.2010 г. с оглед отстраняване на нередовностите Р.К. е уведомен за срока на тяхното отстраняване. Видно от протокол, рег. № 8717/10/01.07.2010 г. на 01.07.2010 г. нередовностите са отстранени, като под текста на жалбата е положен подписа на жалбоподателя.

С решение от 14.07.2010 г. (Протокол № 26) Комисията обявява жалбата за допустима, конституира министъра на вътрешните работи като ответна страна в качеството му на администратор на лични данни и изисква становище от него по изложените в жалбата твърдения, както и разпечатка от АИС „Централен полицейски регистър” от Дирекция „КИС” на МВР за жалбоподателя.

От страна на МВР изразяват становище по случая, навеждайки мотиви за неоснователност на жалбата, като предоставят и исканата от Комисията информация.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при об-

работването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл. 1 ал. 5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Законът за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл. 165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД.

С жалбата си Р.К. иска от КЗЛД да издаде задължително предписание на министъра на вътрешните работи за заличаване на полицейската му регистрация от информационните масиви на МВР, сочейки че съхранението ѝ води до неблагоприятни за него последици- отказ за подновяване на разрешителното му за оръжие.

От представената от МВР справка от автоматизираната информационна система „Централен полицейски регистър” е видно, че информацията за жалбоподателя, съдържаща данни по регистриран ЗМ № №439/2002 на РПУ 05 Златни пясъци, ОД на МВР Варна и ЗМ № 455/2002 г. на РПУ 05 Златния Пясъци, ОД на МВР Варна не представлява полицейска регистрация по смисъла на чл. 59 от Закона за МВР. Данните се отнасят за извършени престъпления съответно по чл. 325, ал. 2 от НК и по чл. 144, ал. 1 от НК, които са от общ характер и за тях има регистрирани заявителски материали в информационните фондове на МВР. В конкретния случай не се касае за личните данни на Р.К. с оглед неговата личност, а такива непосредствено обвързани и отнесени към конкретен заявителски материали, които по своята същност са били и досъдебни производства и посочените лични данни са свързани с хода и резултатите от тях.

Организацията на работата по Заявителски материал за престъпления от общ характер е уредена с Инструкция № Из-1269/03.07.2009 г. Чл. 1 от инструкцията предвижда нейното приложение и по отразяване на данните за ЗМ в информационните фондове на МВР. Определението за ЗМ се съдържа в чл. 2 от инструкцията и съгласно него ЗМ е получено в структурите на МВР съобщение, съдържащо данни за престъпление от общ характер. В чл. 4, ал. 2 от инструкцията са изброени личните данни, които подлежат на обработване във връзка със ЗМ и се отразяват в съответния регистър.

Същността на ЗМ в конкретния случай ги определя като такива по чл. 2, изр. 2 и те представляват същевременно и досъдебно производство.

Глава четвърта от инструкцията съдържа реда за отразяване на работата по ЗМ в АИС „ЦПР”, за т.н. ЗМ/досъдебно производство. За тези ЗМ чл. 24, ал. 1, т. 2 от инструкцията изисква да бъде внесена информация и в Единната информационна система за противодействие с престъпността (ЕИСПП). Това задължение кореспондира и с чл. 8, ал. 1, т. 1 от Наредба за единната информационна система за противодействие с престъпността, който от своя страна е в изпълнение на чл. 378, ал. 5 и чл. 379, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ). Съгласно последния тази информационна система е с цел осъществяване от всички компетентни органи на единно информационно осигуряване на дейността по противодействие на престъпността.

Всички промени в движението на ЗМ/досъдебно производство се отразяват в регистъра, а чрез него и в ЕИСПП. Видно от тематичната справка от АИС „ЦПР”, всички лични данни на жалбоподателя по описаните ЗМ са актуализирани и в тях е отразено движението и прекратяването на досъдебни производства.

Оплакването на жалбоподателя, че му е отказано издаване на разрешително за оръжие е в противоречие с т. 15 и т. 1.6 от предоставената справка. Данните от т. 1.6 сочат, че към настоящия момент

Р.К. притежава разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, издадено на 13.12.2007 г. и валидно до 14.11.2010 г. В тази връзка, твърденията на жалбоподателя не се подкрепят и не се доказват от събраните доказателства в рамките на образуваното административно производство.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег. № 8717/21.06.2010 г. подадена от Р.К. срещу министъра на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 8808/2010 г.

гр. София, 11.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.11.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № 8808/24.06.2010 г. от общински съветници при община Я. Н.Г. и Х.Х. срещу Общински съвет- Я. и Районен съд- Я.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество.

Н.Г.- явява се лично и с пълномощник- Ф.Д.-П.

Х.Х., Общински съвет- Я. и Районен съд- Я.- не се представляват, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

Н.Г. и Х.Х. сезират КЗЛД с жалба, в която твърдят, че личните им данни се обработват неправомерно от страна на председателя на Общински съвет- Я. и председателя на Районен съд- Я., като за целта излагат следните факти:

На 11 юни 2010 г. от електронните медии в Я. жалбоподателите научават, че председателят на Общинския съвет Г.М. е поискал справки за съдимост за всички 37 съветници и председателят на Районния съд му е предоставил достъп до исканата информация.

В жалбата се посочва, че до този момент общинските съветници не са видели тези справки, но информацията е предоставена на медиите официално от пресцентъра на общината, което жалбоподателите считат за нарушение на техните права.

Жалбоподателите считат, че изнасянето на подобна информация е незаконосъобразно, за което навеждат мотиви, както и че представлява тенденциозно действие, с което се цели тяхното злепоставяне.

Жалбоподателите настояват за налагане на санкции на председателя на Общински съвет- Я. и председателя на Районен съд- Я.

В условията на служебното начало от страните са изискани становища, доказателства и пояснения, свързани с изясняване на фактическата и правна страна на жалбата.

Страните предоставят исканата информация в рамките на предоставените им срокове.

С Решение от 04.10.2010 г. (Протокол № 33) Комисията обявява жалбата за допустима.

С писмо вх. № 8808/10/01.11.2010 г. от страна на Я.-ски районен съд се изразява становище за неоснователност на жалбата, като се сочи, че предоставената на Председателя на ОбС-Я. информация относно съдебния статус на жалбоподателите е извършено с оглед установяване на обстоятелствата по чл. 30, ал. 4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), на основание чл. 3, ал. 5 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

С писмо вх. № 8808/10/15.07.2010 г. Председателят на ОбС-Я. изразява становище за неоснователност на жалбата, като се позовава правомощията си по чл. 25, т. 6 от ЗМСМА.

От страна на жалбоподателя Н.Г. се представя аудиозапис с изявление на Г.М. пред журналисти, в което коментира действията си относно обжалване решение на ОИК- Я. по повод нейно решение за отказ за вземане на решение за предсрочно прекратяване на пълномощията на общински съветник Н.Г.

В устните си изложения пред комисията, видно от Протокол № 39/17.11.2010 г., жалбоподателят и процесуалният му представител конкретизират изложените в жалбата си твърдения за нарушения на ЗЗЛД, като сочат че претенциите им касаят нарушаване на техните права с оглед на считаното от тях за неправомерно предоставяне на лични данни от страна на Районен съд- Я. на Председателя на ОбС- Я. В устната защита пред Комисията Д.-П. сочи, че липсва нормативно основание, което да овластява трети лица да изискват от съда справка за съдимост. Последната счита, че подобна справка има право да изиска Общинската избирателна комисия по време на избори.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че жалбата е основателна.

Правомерността на обработването на лични данни на физическите лица следва да бъде обвързана с една от предвидените в чл. 4 от ЗЗЛД предпоставки за допустимостта на обработването на лични данни, при спазването на принципите за това, указани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

Видно от представените в рамките на административното производство доказателства с писмо изх. № 08/0180 от 02.06.2010 г. Председателят на ОбС- Я., позовавайки се на разпоредбата на чл. 30, ал. 4, т. 2 и т. 11 и ал. 5 от ЗМСМА и чл. 5, ал. 3 от ЗСВ, изисква от Районен съд- гр. Я. справка за всички общински съветници. Тъй като чл. 30 ал. 5 от ЗМСМА изисква обстоятелствата, във връзка с които се прекратяват предсрочно пълномощията на общински съветник, да се установяват с документи издадени от държавни органи, не следва, че предоставянето на справка на Председателя на ОбС-Я. относно съдебния статус на жалбоподателите е действие по обработване на лични данни, извършено законосъобразно, в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Следва да се има предвид, че нормативните основания за предоставяне на справка за съдимост на трети лица са посочени в Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата по съдимост (наричана за краткост Наредбата). Чл. 33, ал. 5 от нея гласи, че “Справка за съдимост се издава за служебна цел на:

1. съд, прокуратура и разследващи органи;
2. органите по § 1, т. 1 и 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация;
3. учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения;“, а сред визираните в § 1, т. 1 и 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация органи не фигурират органите на местно самоуправление.

Комисията счита за ирелевантно позоваването на чл. 5, ал. 3 от ЗСВ, съгласно който органите на съдебната власт осъществяват взаимодействие с органите на законодателната и изпълнителната власт за всеобхватна и пълна защита правата на гражданите и юридическите лица и реализиране на наказателната политика на държавата. Тази норма прокламира взаимодействието като основен принцип в работата на държавните органи, и не е свързан с регламентирането на техни конкретни правомощия и реда за тяхното упражняване. В конкретния случай в Наредбата законодателят изрично е уредил лицата, които имат право служебно да изискват справки за съдимост.

Съгласно чл. 18 от ЗМСМА, общинският съвет е орган на местно самоуправление, а в чл. 25 са уредени правомощията на неговия председател. Позоваването на т. 6 от последния, относно неговата представителна власт, следва да се обвърже с дейността на общинския съвет. В случая не се установяват данни, които да индицират инициатива на Общински съвет- Я. относно действия, предприети във връзка с изясняване на съдебното минало на жалбоподателите.

В чл. 27, ал. 1, т. 13 от Закона за местните избори се сочи, че общинската изборителна комисия е органът, в чийто правомощия е предсрочното прекратяване на мандата на общинските съветници, след като се установи, че кандидатът не отговаря на условията на чл. 4 или чл. 4 а от същия. В конкретния случай законодателят не е изрично посочил лицата, които имат право да сезират компетентните органи в случай на установяване на престъпни обстоятелства от съдебното минало на общинските съветници. Но с оглед на така посочените правомощия на общинската изборителна комисия следва, че тя ще бъде компетентния орган, който при наличието на данни е длъжен да предприеме необходимите действия и служебно да изиска справка за съдимостта на съответните лица- общински съветници.

Относно исканията за изследване на целите и мотивите на председателя на ОбС- Я. за изискване на справка за съдимост за общинските съветници и изложените доводи за тенденциозност с цел злоупотребяване, Комисията оставя без разглеждане, тъй като не касае предмета на жалбата и е извън нейните правомощия.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Уважава жалба с рег. № 8808/24.06.2010 г. от общински съветници при община Я. Н.Г. и Х.Х. срещу Общински съвет- Я. и Районен съд- Я.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава следното задължително предписание:

1. Указва на Председателя на Общински съвет- гр. Я. да обработва лични данни на общинските съветници в съответствие с реда, предвиден в ЗЗЛД и действащото в РБългария законодателство.

2. Указва на Районен съд- гр. Я. да не допуска предоставяне на лични данни без наличие на законови основания за това и в нарушение на реда, предвиден в ЗЗЛД и действащото в РБългария законодателство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9410/2010 г.
София, 11.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 24.11.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. №9410/06.08.2010г. подадена от Г.В.С. срещу община В.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 03.11.2010 г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана община В., а като заинтересовани лица Общински съвет В. и „Л.Б.” ЕООД.

Г.В.С. в жалбата си излага твърдения, за това че след извършена от него справка на интернет е установил, че единият му граждански номер е публикуван в интернет адрес: www.*****, за което не е давал съгласието си.

Господин Г.В.С. иска от Комисията да извърши проверка, относно изнесеното в жалбата твърдение и след установяване на извършено административно нарушение по ЗЗЛД, да санкционира виновните лица, за извършеното нарушение.

Към жалбата не са представени доказателства.

На основание чл.36, ал.2 от Административно процесуалния кодекс е изискано становище от Общински съвет В., община В. и „Л.Б.” ЕООД.

На 30.09.2010г. е депозирано писмо от Общински съвет /ОбС/ В., с което уведомява Комисията, че страница www.***** не е собственост и не се администрира от общинския съвет, поради което ОбС В. не носи отговорност за публикуваната информация в страницата. Към становището е приложено писмо №ОС10-94-Г/6/09.07.2010г. на ОбС В. до жалбоподателя, с което е уведомен, че практиката на ОбС В. е съобразена с изискванията на ЗЗЛД и че следва да се обърне към фирмата, която администрира сайта, в който са публикувани личните му данни.

На 04.10.2010г. е постъпило писмено становище от „Л.Б.” ЕООД, с което се уточнява, че електронното издание В.К.” е електронна медия, която има задача да отразява дейността на местната власт във В. В част от рубриките на електронното издание се публикуват официалните протоколи от сесиите на общински съвет В., на временните и постоянни комисии, пресконференции и др. Източника на информацията, която е публикувана е взета от официалния сайт на община В. – www.*****. Протоколите от сесиите на ОбС В. се копират във вид, в който те са качени на официалната страница на общината и съдържанието им не се променя, с оглед обстоятелството, че представляват официални документи и промяната на съдържанието им може да се третира като нарушение. Дружеството заявява пред КЗЛД, че ще бъдат направени проверки на архива на електронното издание и ще бъдат премахнати всички лични данни, независимо от обстоятелството, че ще бъде променено официалното съдържание на протоколите. „Л.Б.” ЕООД информира КЗЛД, че следва да се обърне внимание на компетентните лица в община В., за да бъдат взети мерки от тяхна страна за защита на личните данни, които се съдържат в протоколите на ОбС В..

На 13.10.2010г. Община В. е изразила становището си по жалбата, като е уточнила, че протокол №53/25.04.2007г. на ОбС В. е публикуван на официалната интернет страница на общината на

14.05.2007г. по искане на Председателя на съвета и архивиран (снет) от сайта на 14.11.2007г. Към становището е приложено писмо от 09.05.2007г. на Председателя на ОбС В., извлечение от хостинг сървър от 14.05. и 14.11.2007г., заповед №4367/21.12.2007г. на кмета на община В., Инструкция за прилагане на Наредба №1 от 07.02.2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, процедура за използване на информационните ресурси на общината, вътрешна справка на дирекция ФСД и заверено копие от платежно нареждане.

На откритото заседание, проведено на 24.11.2010г., страните са редовно и своевременно уведомени по реда на АПК. Жалбоподателят се явяват лично. Ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните. В конкретния случай, жалбоподателят твърди, че е не е давал съгласието си, данните му да бъдат разпространени чрез публикуването им в интернет.

Формално погледнато свързаните с жалбоподателя лични данни са обработени от община В. при наличие на условието, визирано в чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, а именно нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Съгласно чл.22, ал.2 от ЗМСМА и чл.69, ал.7 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – В., неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация /Правилника/ се вменява в задължение на кмета на общината да разгласи актовете на общинския съвет на населението чрез средствата за масово осведомяване, интернет страницата на общината или по друг подходящ начин. В текста от Правилника е конкретизирано, че се довеждат до знанието на населението «решенията и подробните протоколи от заседанията на общинския съвет». При тълкуване на разпоредбата може да се направи извода, че кмета на общината е задължен да публикува протокола в пълният му вид, без да прави заличавания.

С решение №4874-4 на ОбС В., взето на заседание, проведено на 25.04.2007г. на основание чл. 21, ал. 1, т.6 и т. 23 във връзка с чл.17, ал.1, т.7 и чл.52, ал.1 от ЗМСМА във връзка с решение на Общински съвет – В. № 4774-2/52/16.03.2007 г. и на база социален доклад по чл.27 ППЗСП, Общински съвет – В. е **отпуснал** еднократна финансова помощ за задоволяване на основни жизнени и комунално-битови потребности на лицата, посочени в приложение към решението. В приложения списък към решението на лицата, на които се отпускат финансова помощ под №142 са публикувани трите имена, единият граждански номер, адреса на жалбоподателя, номера и датата на молбата му за отпускане на финансова помощ, информация, че лицето е сирак от дом „К.Н.” – В., че е ученик в 12 клас в СОУ за деца с нарушено зрение и обстоятелството, че на жалбоподателят му предстои абитуриентски бал и напускане на дома.

При извършена служебна справка в сайта www.*****, към момента на подаване на жалбата се установи, че решението на общинският съвет съдържа цитираната информация за жалбоподателя, а към 27.10.2010г. е заличен само единият граждански номер на Г.В.С..

В представените към административната преписка процедури „Използване на информационните ресурси на община В.”, които са неразделна част от „Инструкция за прилагане на Наредба №1 от 07 февруари 2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни” в раздел 8 Описание на процедура – Общи правила за публикуване на

информация на сайта на община В. е предвидено, че „информацията се публикува без допълнителна редакция, така както е подадена”.

Официалният сайт на общината е общодостъпен и всеки може да разглежда и копира публикуваната там информация. При преценката на основателността на жалбата следва да се намери баланса между защитата на неприкосновеността и правото на личен живот на физическите лица, изразяващо се в защитата на свързаните с тях лични данни от неправомерно разпространяване и нормативно установеното задължение на общините да сведат до знанието на населението актовете на общинските съвети. В конкретния случай обработения обем от лични данни на Г.В.С. е в размер по-голям от необходимото.

Общинският съвет е орган на местното самоуправление, който се избира от населението на общината. Съгласно Конституцията на Република България, гражданите имат право да участват в управлението на общината, както чрез избирането на органи на местно самоуправление, така и непосредствено чрез референдум и общо събрание на населението. При осъществяване на конституционното си право на управление, гражданите следва да са информирани своевременно за действията и актовете на избраните от тях органи на управление. Контролът върху актовете, който осъществява обществеността се изразява в правната възможност, предвидена в чл.45 от ЗМСМА, същите да бъдат оспорени по административен или съдебен ред. Целта на законодателят с разпоредбата на чл.22, ал.2 от ЗМСМА е да се обезпечи информираността на обществото, по отношение на актовете на общинските съвети и по този начин да се гарантира правото на контрол върху тях.

От друга страна, целта на ЗЗЛД е да гарантира неприкосновеността на личността и личен живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. В актовете на органите на местното самоуправление могат да се съдържат лични данни и с информиране на обществеността се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Към административната преписка се събраха доказателства, неоспорени от страните, от които се установи, че „Л.Б.” ЕООД е копирало протокол №53/25.04.2007г. на ОбС В. от официалния сайт на община В. във вида и обема, в който е бил публикуван. Целта на копирането на протокола и публикуването му в електронното издание „В.К.” е да се информира обществеността за дейността на местната власт. Целта на обработването на личните данни на жалбоподателя от дружеството е различна от целта на общината, за която са събрани данните, а именно индивидуализиране на лицето, на което по решение на общински съвет е отпусната финансова помощ. Във връзка с изложеното КЗЛД приема, че в конкретния случай, „Л.Б.” ЕООД е обработващ лични данни, по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

Комисията възприема, че при колизията на правото на неприкосновеност на личността от една страна, и правото на информираност на обществеността, с оглед на осъществяване на дадените ѝ със закон правомощия, от друга, следва да се намери разумен баланс, при който да не бъде накърнено, нито едно от тези права. Със заличаване на част от личните данни на физическите лица, които се съдържат в актовете на общинските съвети при публикуване им в интернет страницата на общините би се гарантирала защитата на правото на личен живот от неправомерно разпространяване на данните. С действието по заличаване на част от данните би се гарантирал в по-голяма степен и принципа, залегнал в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД - пропорционалност на данните спрямо целите, за които се обработват. Заличаването на личните данни, трябва да бъде в такава степен и обем, че съдържанието на решението да остане ясно и разбираемо. С промяната на съдържанието на протоколите на общинския съвет, които ще се публикуват в интернет, изразяваща се в заличаване на част от съдържащите се в тях лични данни няма да бъде нарушено правото на гражданите да бъдат информирани за действията на органите на управление. Този извод следва от предвидената в чл.22, ал.3 от ЗМСМА правната възможност, желаещите граждани да имат достъп до пълното съдържанието на актовете чрез четенето

им на място в рамките на работното време на общината, а така също и да получават копие от тях.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег. №9410/06.08.2010г. подадена от Г.В.С. срещу община В.

2. На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД, издава задължително предписание на Общински съвет В., в качеството му на орган на местно самоуправление във връзка с чл.24, ал.2 от ЗМСМА, да създаде правила относно задължението на кмета на общината, регламентирано в чл.22, ал.2 от ЗМСМА и чл.69, ал.7 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет - В., неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, за публикуване на протоколите на общинския съвет и взетите решения на интернет страницата на общината. С правилата да се уредят правомощията на кмета на общината да заличава личните данни на физическите лица, съдържащи се в актовете на общинския съвет в протокола, който се публикува на интернет страницата на общината.

3. На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД, издава задължително предписание на кмета на община В., да предприеме необходимите действия за актуализация на „Инструкцията за прилагане на Наредба №1 от 07 февруари 2007г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни” от 03.03.2008г. и процедури „Използване на информационните ресурси на община В.”, неразделна част от Инструкцията в съответствие със задължителното предписание по т.2 от настоящето решение в частта, в която е регламентирано, че публикуваната информация на официалната интернет страница на общината не подлежи на допълнителна редакция, като се съобрази и с правилата на ОбС В., която ще бъде приета и във връзка с даденото от КЗЛД задължително предписание.

Задължителните предписания следва да бъдат изпълнени в едномесечен срок след получаването им, като Комисията за защита на личните данни да бъде уведомена за предприетите организационни и технически мерки относно изпълнението им.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№9863/2010г.
гр.София,11.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове Кристиан Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на закрито заседание, проведено на 17.11.2010 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба рег.№9863/28.09.2010г. от И.Х.У. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

На основание чл.25, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.38, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) е образувано административно производство.

В КЗЛД е постъпила жалба от И.У., за това, че е абонат от 10 години на мобилния оператор, а през 2008г. е сключен договор на негово име без знанието му и съгласието му. Информацията за договора, господин И.У. е получил от фирма „Ф.Т.”. Жалбата е адресирана до „К.Б.М.” ЕАД с копие до Комисия за регулиране на съобщенията, КЗЛД и Комисия за защита на потребителите. Жалбата е депозирана по електронен път и не е подписана с електронен подпис. Към жалбата не са представени доказателства.

Изискано е от „К.Б.М.” ЕАД, становище по жалбата и представяне на сключения договор за предоставяне на мобилна услуга от 2008г.

На 03.11.2010г. в КЗЛД е депозирано становище на ответната страна, в което се сочи, че И.У. е страна по договор №30681872, сключен на 21.12.2008г. Уведомява се Комисията, че на подадената на 29.09.2010г от господин И.У. молба до дружеството е отговорено. Дружеството е указало на жалбоподателя, че при съмнения от негова страна за извършена злоупотреба с подписа му, както и доказването на евентуална измама е необходимо да се обърне към компетентните за това органи. Мобилният оператор заявява, че договорът е сключен съобразно вътрешните процедури на дружеството, във връзка с което го счита за надлежно и законосъобразно подписан. Не е от компетентността на „К.Б.М.” ЕАД, да проверява автентичността на положения подпис.

Жалбата е нередовна по следните съображения:

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

В условията на служебното начало, залегнало в чл.9 от АПК, на господин И.У. с писмо изх.№9863/11.10.2010г. на Председателя на КЗЛД е указано, че жалбата му, с която е сезирал Комисията не отговаря на нормативно установените реквизити в чл.30 от ПДКЗЛДНА, като е посочено, че жалбата не е подписана. На основание чл.36, ал.2 от АПК е изискано да представи допълнителна информация, дали има произнасяне по жалбата му от страна на мобилния оператор, Комисия за регулиране на съобщенията и Комисия за защита на потребителите.

Видно от известие за доставка /обратна разписка/ писмото с указанията е получено на 21.10.2010г. Преклузивният срок за изпълнението им е изтекъл на 25.10.2010г. В законово определения срок, нередностите на жалбата не са отстранени, поради което на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, административното производство следва да се прекрати.

С оглед на изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, във връзка с чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, Комисията,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. №9863/28.09.2010г. от И.Х.У. срещу „К.Б.М.” ЕАД, като нередовна и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на заинтересованата страна по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9945/2010г.

София, 13.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 24.11.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № 9945/04.10.2010г., подадена от Ю.Й.И. срещу Н.Т., билетопродавач в „Х.Б.” ООД, и „Х.Б.” ООД.

Жалбоподателят уведомява, че на 30 септември 2010г. при пътуване по маршрут № 7 в посока центъра на град П., билетопродавачката в автобус с рег. № РВ 2541, съгласно разпоредбите на „Х.Б.”ООД, проверява дали карта за пътуване № 01390 на името на Н.Б.Т. и на негово име като придружител, е истинска.

При проверката билетопродавачката иска личната карта на господин Ю.Й.И. – за проверка и съпоставка на данните от нея и тези, посочени в картата за пътуване, а жалбоподателя иска тя да удостовери, че е служител на „Х.Б.”ООД, защото липсва легитимация на работното ѝ облекло, както и разрешение за право на извършване на проверка на лични документи на нейно име, издадено по надлежния ред.

Жалбоподателят твърди, че при това му искане, билетопродавачката започва да го обижда, прави опит да го избути на тротоара през отворената врата на следващата спирка, нарича го измамник и го обвинява, че е закупил картата си от инвалида, на чието име е издадена, предупреждава го, че следващия път няма да бъде допуснат от нея да се качи в автобуса.

Билетопродавачката отказва категорично да се легитимира, а името ѝ господин Ю.Й.И. научава от шофьора на автобуса и не знае доколко е вярно.

Жалбоподателят твърди, че въпросната билетопродавачка, с действията си, представлява опасност както за него, така и за останалите пътници и счита, че е уронила доброто му име пред останалите граждани в автобуса.

В разговори, проведени с техническите секретари на кмета и зам.кмета по транспорта на град П., жалбоподателят се информира, че не е издавана тяхна заповед за извършване на проверка на лични документи от билетопродавачките в „Х.Б.”ООД и че е обсъждано с ръководството на дружеството да се прекрати незаконната практика на проверки на личните документи на гражданите, ползващи

неговите автобуси.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Жалбоподателят моли Комисията да разгледа жалбата му, да се произнесе относно правото на служителите на „Х.Б.“ООД да извършват проверка на лични данни и лични документи и да го информира за извършените проверки и взетите мерки.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път, е нужно подателя да притежава електронен подпис.

Получената по имейла жалба от господин Ю.Й.И. не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № 9945/10/18.10.2010г. на Председателя на КЗЛД, с което жалбоподателят е информиран, че жалбата му страда от порок и че на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА, във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва да я потвърди, в тридневен срок от получаване на съобщението за това, със собственоръчен или електронен подпис.

На жалбоподателя е посочено, че при неизпълнение на дадените указания в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Горното писмо, видно от приложената обратна разписка, е получено от господин Ю.Й.И. на 21.10.2010г. и срока за изправяне на нередовностите в жалбата е изтекъл на 25.10.2010г.

Към настоящия момент жалбата на господин Ю.Й.И. пред Комисията за защита на личните данни, не е потвърдена със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл.29, ал.1 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията.

Според ал.2 на чл.29 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА, изчерпателно, са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Жалбата на господин Ю.Й.И., получена по електронната поща с вх.№ 9945/ 04.10.2010г., не е подписана със собственоръчен или електронен подпис.

Предвид гореизложеното, на основание чл.30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Обявява жалба рег. № 9945/04.10.2010г., подадена от Ю.Й.И. срещу Н.Т., билетопродавач в „Х.Б.“ООД, и „Х.Б.“ООД за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9962/2010г.
София, 13.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 24.11.2010г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. № 9962/04.10.2010г., подадена от Б.Д.И. срещу „К.Б.М.”ЕАД („Г.”).

Жалбоподателят уведомява, че са предоставени негови лични данни – имена и единен граждански номер, от „К.Б.М.”ЕАД на „С.Г.Г.”ООД.

Личните данни на господин Б.Д.И. са предоставени на финансовата агенция във връзка с негово задължение към мобилния оператор в размер на 86.83 лева.

Жалбоподателят сочи, че към момента окончателно е изплатил дълга си към „К.Б.М.”ЕАД, договора помежду им е едностранно прекратен, но въпреки това „С.Г.Г.”ООД го заплашват, че срещу него се води съдебна процедура.

Господин Б.Д.И. подчертава, че не е давал съгласие „К.Б.М.”ЕАД да предоставя личните му данни на „С.Г.Г.”ООД и не е бил уведомен за това от Оператора.

Към жалбата не са приложени допълнителни доказателства.

Жалбоподателят моли КЗЛД да му съдейства за разрешаване на описания случай и за защита на личните му данни като гражданин на Република България.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Формата на искането за откриване на административно производство е определена в чл.29, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Писменото искане трябва да съдържа пълните имена и адреси на лицата, естество на искането, дата и подпис.

Според чл.29, ал.2 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на КЗЛД, с писмо, по факса или по електронен път, по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис, тоест при подаване по електронен път е нужно подателят да притежава електронен подпис.

Съгласно чл.14 от АПК административните производства се водят на български език и до-

кументите, предоставени на чужд език трябва да бъдат придружени с точен превод на български.

Получената по имейла жалба от господин Б.Д.И. не е написана на български език, не е подписана и не може да се установи от кого изхожда.

Изготвено е писмо изх. № 9962 / 20.10.2010г. на Председателя на КЗЛД, в което на жалбоподателя е указано, че предвид нормата на чл.14 от АПК, в тридневен срок от получаване на настоящото съобщение, следва да депозира жалбата си на български език.

Той е уведомен, че жалбата му страда от порок и на основание чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, следва, в същия срок, да я потвърди със собственоръчен или електронен подпис.

На жалбоподателя е посочено, че при неизпълнение на дадените указания, в срок, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото на Председателя на КЗЛД е изпратено по електронен път на жалбоподателя, на предоставения от него имейл – *****@abv.bg., на 21 октомври 2010г. и срока за изправяне на нередовностите в жалбата е изтекъл на 25.10.2010г.

Към настоящия момент жалбата на господин Б.Д.И. не е потвърдена със собственоръчен или електронен подпис.

Съгласно чл.29, ал.1 от ПДКЗЛДНА, производствата пред КЗЛД започват по писмено или устно искане на физическо или юридическо лице или по инициатива на комисията.

Според ал.2 на чл.29 от ПДКЗЛДНА писмените искания се подават в деловодството на Комисията, с писмо, по факса или по електронен път по реда на Закона за електронния документ и електронния подпис.

В чл.30 от ПДКЗЛДНА, изчерпателно, са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането, отправено до КЗЛД.

Жалбата на господин Б.Д.И., получена по електронната поща, с вх. № 9962/ 04.10.2010г., не е подписана и не отговаря на изискванията на чл.14 от АПК, тъй като не е написана на български език.

Предвид гореизложеното, на основание чл.14 от АПК, във връзка с чл.30, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД, и с чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ 9962/04.10.2010г., подадена от Б.Д.И. срещу „К.Б.М.”ЕАД („Г.”) за нередовна, оставя я без разглеждане и прекратява, образуваното по нея административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 10327/2010 г.
София, 27.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 16.12.2010г. г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. №10327/ 02.11.2010 г., подадена от С.Х.Б. срещу „Х.А.А.А.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни е сезирана с жалба рег.№10327/ 02.11.2010г., подадена от С.Х.Б. за това, че на 03.10.2010г. му е отнет неправомерно от владение лек автомобил марка „Мерцедес”. Жалбоподателят сключил договор за лизинг за отнетия му автомобил с „Х.А.А.А.” ООД. В жалбата се твърди, че автомобилът е отнет от служители на фирма, с която лизингодателят имал взаимоотношения. В отнетия автомобил се намирили движими вещи и фирмени документи на жалбоподателя. В жалбата се излагат доводи за взаимоотношенията на жалбоподателя с ответната страна по повод сключения договор за лизинг и извършените нарушения на договора от страна на „Х.А.А.А.” ООД. Жалбоподателят твърди, че ответната страна неправомерно е предоставила свързаните с него лични данни без съгласието му на трето лице „Е.Е.”. Не е уточнено в жалбата, кои от личните данни на господин С.Х.Б. са предоставени на третото лице.

С.Х.Б. иска от Комисията да извърши проверка на изнесените от него факти и при установяване на извършено нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, да наложи административно наказание на ответната страна.

Към жалбата са приложени следните документи: Договор за финансов лизинг №530101280, техническа спецификация към договора за финансов лизинг, приемо-предавателен протокол от 28.11.2008г., пълномощно от 17.11.2008г., договор за заместване на страна по договор от 17.11.2008г., оферта за автомобил, обезпечения към договора за финансов лизинг и ксеро копие на талона на автомобила.

В условията на служебното начало, залегнало в Административно процесуалния кодекс и на основание чл.36, ал.2 от същия закон е изискано становище от ответната страна в административното производство.

На 19.11.2010г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от „Х.А.А.А.” ООД. В него се посочва, че дружеството е сключило с жалбоподателя договор за финансов лизинг. Сочи се, че в Общите договорни условия към договора за финансов лизинг е уговорено между страните, че лизингополучателят се съгласява, в рамките на обработването на личните му данни от страна на лизингодателя да ги съхранява и предава на трети лица в рамките на законовите задължения за придобиване на средствата по договора. Ответната страна е сключила договор със „С.Е.” ЕООД, за събиране на задължения по сключените договори като е уточнено, че фирмата изпълнител също е администратор на лични данни. „Х.А.А.А.” ООД навежда доводи, че обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено при наличието на две от условията за допустимост на обработване на данните, т.2 и т.3 от чл.4 ЗЗЛД, поради което не е извършено нарушение на закона. Твърди се, че личните данни са използвани за точно определена и конкретна цел – договора за финансов лизинг.

Към становището по жалбата е представено копие от сключения с жалбоподателя договор за финансов лизинг, удостоверение на КЗЛД, за вписване в регистъра на администраторите на лични данни.

В допълнение на представените към административната преписка доказателства, ответната страна е приложила и договора сключен между нея и „С.Е.” ООД.

С молба от 02.12.2010г., депозирана по преписката, С.Х.Б. заявява, че оттегля подадената от

него жалба срещу „Х.А.А.А.” ООД и моли Комисията да прекрати образуваното пред нея административно производство.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на С.Х.Б. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег.№10327/02.11.2010г. от С.Х.Б. срещу „Х.А.А.А.” ООД

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10328/2010 г.

София, 27.12.2010г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 16.12.2010г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разглежда жалба с рег. №10328/ 02.11.2010 г., подадена от Б.Т.Ц. срещу „Х.А.А.А.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба рег.№10328/02.11.2010г., подадена от Б.Т.Ц. за това, че на 03.10.2010г. му е отнет неправомерно от владение лек автомобил марка „Мерцедес”. Жалбоподателят сочи, че е сключил договор за лизинг за отнетия му автомобил с „Х.А.А.А.” ООД. В жалбата се твърди, че автомобилът е отнет от служители на фирма, с която лизингодателят имал взаимоотношения. В отнетия автомобил се намирили движими вещи и фирмени документи на жалбоподателя. В жалбата се излагат доводи за взаимоотношенията на жалбоподателя с ответната страна по повод сключения договор за лизинг и извършените нарушения на договора от страна на „Х.А.А.А.” ООД. Жалбоподателят твърди, че ответната страна неправомерно е предоставила свързаните с него лични данни без съгласието му на трето лице „Е.Е.”. Не е уточнено в жалбата, кои от личните данни на господин Б. са предоставени на третото лице.

Б.Т.Ц. иска от Комисията да извърши проверка на изнесените от него факти и при установя-

ване на извършено нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, да наложи административно наказание на ответната страна.

Към жалбата са представени следните документи: договор за финансов лизинг №530101036, техническа спецификация към договора за лизинг, пълномощно от 03.09.2008г., уведомително писмо изх.№2936/ 30.09.2010г., номер на подаден заявителски материал от 30.09.2010г. в 07 РПУ на СДВР, договор за заместване на страна по договор от 17.06.2008г., оферта за автомобил, копие от талона на автомобила и пълномощно от 27.10.2010г. на нотариус Я.Н.

В условията на служебното начало, залегнало в Административно процесуалния кодекс и на основание чл.36, ал.2 от същия закон е изискано становище от ответната страна в административното производство.

На 19.11.2010г. в деловодството на КЗЛД е постъпило становище от „Х.А.А.А.” ООД. В него се посочва, че дружеството е сключило с жалбоподателя договор за финансов лизинг. Сочи се, че в Общите договорни условия към договора за финансов лизинг е уговорено между страните, че лизингополучателят се съгласява, в рамките на обработването на личните му данни от страна на лизингодателя, да ги съхранява и предава на трети лица в рамките на законовите задължения за придобиване на средствата по договора. Ответната страна е сключила договор със „С.Е.” ЕООД за събиране на задължения по сключените договори като е уточнено, че фирмата изпълнител също е администратор на лични данни. „Х.А.А.А.” ООД навежда доводи, че обработването на личните данни на жалбоподателите е извършено при наличието на две от условията за допустимост на обработване на данните, т.2 и т.3 от чл.4 ЗЗЛД, поради което не е извършено нарушение на закона. Твърди се, че личните данни са използвани за точно определена и конкретна цел – договора за финансов лизинг.

Към становището по жалбата е представено копие от сключения с жалбоподателя договор за финансов лизинг, удостоверение на КЗЛД, за вписване в регистъра на администраторите на лични данни.

В допълнение на представените към административната преписка доказателства, ответната страна е приложила и договора, сключен между нея и „С.Е.” ООД.

С молба от 02.12.2010г., депозирана по преписката, С.Б. в качеството му на пълномощник заявява, че оттегля подадената от Б.Т.Ц. жалба срещу „Х.А.А.А.” ООД и моли Комисията да прекрати образуваното пред нея административно производство. Към молбата е приложено пълномощно от 27.10.2010г. заверено от нотариус Я.Н. С представеното пълномощно се дават следните права на С.Б.: да представлява упълномощителя пред Комисия за защита на личните данни, като подава жалби, молби възражения, както и всякакви други документи и да получава документи. Пълномощното е безсрочно и следва да се тълкува изцяло в полза на упълномощителя. Комисията приема, че упълномощителят е дал право на упълномощеният да извършва действия по оттегляне на подадената жалба. По административната приписка липсват доказателства, от които да се установи, че пълномощието на С.Б. е оттеглено, поради което КЗЛД приема, че господин Б. има представителната власт да оттегли жалбата на Б.Т.Ц.

Комисия за защита на личните данни констатира, че молбата за оттегляне на жалбата, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля на С.Б. за десезиране на Комисията.

Във връзка с изложеното и на основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег.№10328/02.11.2010г. от Б.Т.Ц. срещу „Х.А.А.А.” ООД.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Красимир Димитров /п/****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ 8856/2010 г.****гр. София, 30.12.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.12.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), постави на разглеждане по същество жалба с рег. № 8856/28.06.2010 г., подадена от Р.П.Р. от София срещу „Ч.Е.Б.” АД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят Р.П.Р.- явява се лично.

За „Ч.Е.Б.” АД се явява юрисконсулт Л.Р.Й. с нотариално заверено пълномощно с рег. № 1814/16.08.2010 г.

Страните отхвърлят предоставената възможност за споразумение по чл. 20 от АПК.

Р.П.Р. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че правата му по ЗЗЛД са нарушени като личните му данни са използвани неправомерно от страна на И.К. и А.Д. в качеството им на членове на Управителния съвет на „Ч.Е.Б.” АД.

Жалбоподателят настоява да бъде изяснено по какъв начин горепосочените лица са се сдобили с личните му данни, които са били използвани за съставяне на пълномощно с рег. №1811/ 16.07.2008 г. от нотариус Н.Л., копие от което е приложено към жалбата.

Р.П.Р. твърди, че не е предоставял данните си на И.К. и А.Д. в качеството им на членове на Управителния съвет и на „Ч.Е.Б.” АД и няма сключени договори с тях.

Към жалбата се прилага копие от пълномощно с рег. № 1811/16.07.2008 г. на нотариус Н.Л., вписана в регистъра на Нотариалната камара под № 536.

С Решение от 04.10.2010 г. (Протокол № 33) Комисията приема жалбата за допустима, конституира като ответна страна- администратор на лични данни „Ч.Е.Б.” АД, от което изисква становище по изложените от Р.П.Р. твърдения. От последния също си изисква информация относно момента и начина, по който се е сдобил с приложеното към жалбата пълномощно.

С писмо вх. № 8856/10/26.10.2010 г. жалбоподателят съобщава, че през месец юни 2010 г. при проверка в Службата по вписванията относно негов имот установява, че на базата на представеното пълномощно е извършена разпоредителна сделка без негово съгласие. За тази цел Р.П.Р. подава жалба до Районна прокуратура- гр. Б. и Обяснение по Заявителски материал № 184/21.07.2010 г. по описа на РУП- Б., копия от които се прилагат.

Видно от представните доказателства и становища по жалбата, личните данни на жалбоподателя се обработват от ответната страна, като основателността на обработването следва да се прецени с оглед условията, при които се извършва, доколко те са съобразени с разпоредбите на ЗЗЛД. След анализ на представените доказателства, от правна и фактическа страна се установява следното:

„Ч.Е.Б.” АД е енергийно предприятие, което притежава индивидуална лицензия за разпределение на електрическата енергия. Съгласно чл. 40, ал. 1, т. 2; чл. 88, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във връзка с глава Пета и др. от ЗЕ, дружеството е собственик на разпределителните мрежи и всички енергийни обекти и съоръжения от съответните разпределителни мрежи на обособена територия. Дружеството е законово задължено да бъде единствен хипотетичен приемател/собственик на всички новоизграждащи се енергийни обекти, като съгласно чл. 62 от ЗЕ, когато е необходимо изграждането или разширението на площадкови и/или линейни енергийни обекти, енергийното предприятие трябва предварително възмездно да придобие право на собственост или право на строеж върху необходимата за изграждане на обекта земя. С оглед на законово дефинираните си правомощия дружеството извършва регулярно сделки относно придобиване на енергийни обекти и свързаните с тях сервитутни права. Конкретният случай касае сключване на придобивно-разпоредителна сделка за съоръжения по присъединяване, във връзка с което са обработени личните данни на Р.П.Р.

Тъй като съгласно чл. 18 от ЗЗД сделката следва да се извърши под формата на нотариален акт, продавачът „Б.” ООД е длъжен да подготви набор от документи, сред които и съответните удостоверителни документи за собственост, включително и за поземления имот, предвид учредяване на сервитутни права по чл. 64 от ЗЕ. При анализ на документите се установява, че към момента на подготовката за извършване на сделката по придобиване на енергиен обект, ведно със следващите се сервитутни права по чл. 64 от ЗЕ „Б.” ООД е прехвърлил собствеността върху поземления имот в тежест, на който би трябвало да се учредят последните, на лицето Р.П.Р. (Нотариален акт № 143, том 3, рег. № 1037, дело № 588 от 2007 г. на Съдия по вписванията при РС- Б. – Е.М.). Справката е направена посредством електронния вариант на Имотния регистър- Служба по вписванията Б., откъдето е извлечена информация за жалбоподателя, нужна за изготвяне на пълномощно за извършване на сделката.

Съставянето на спорното пълномощно се явява елемент от фактическия състав относно деяние, за което жалбоподателят е сезирал Районна прокуратурата- гр. Б., и за което съобщава, че има постановление за образуване на досъдебно производство.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс (НК), а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Това следва и от разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗАНН, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административнонаказателно производство не се образува.

Съставянето и използването на неистински официален документ (вкл. удостоверяващи прехвърляне или учредяване на право на собственост или на други вещни права), както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 308 от НК.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Спира административното производство по жалба с рег. № 8856/28.06.2010 г. от Р.П.Р. от София срещу „Ч.Е.Б.” АД до произнасяне на Районна прокуратура- гр. Б. за образуване на досъдебно производство по случая.

Производството следва да се възобнови служебно или по искане на една от страните, в случай че разследващите органи установят, че няма данни за образуване на досъдебно производство.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев /п/****Мария Матева /п/****О.М. Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ 9127/2010 г.****гр. София, 30.12.2010 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 15.12.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 9127/14.07.2010 г. от И.К. от гр. К. срещу Министерство на вътрешните работи (МВР).

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят – не се явява, не се представлява, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

За министъра на вътрешните работи се явява главен юрисконсулт Д.В.Й. – с пълномощно, рег. № I-18309/29.07. 2009 г., представя разпечатка от входящия регистър на Централно деловодство на МВР за датите 24 и 25 ноември на 2009 г.

За „С.” АД не се явява процесуален представител.

Жалбоподателят И.К. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР-К. неправомерно обработват негови лични данни, както и че му е отказан достъп до тях и съгласно твърденията и приложените писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

В началото на 2009 г. при рутинна проверка от органите на МВР е установено, че в информационните масиви на МВР фигурира информация за жалбоподателя като извършител на деяние „по чл. 129 от НК”, което според него се счита за „причиняване на средна телесна повреда”, за което твърди, че не отговаря на истината. Жалбоподателят се обръща с молба до Директора на ОДП- К. за изясняване на случая, за резултатите от което желае да бъде уведомен писмено. На 19.06.2009 г. от ОД на МВР- К. изпращат писмо с отговор на И.К., в което се указва реда и начина за предоставяне на исканата от него информация. Неудовлетворен от отговора на МВР г-н К. сезира Окръжна прокуратура- гр. К. с молба №1666/ 06.07.2009 г. с изложени в нея мотиви и съмнения относно злоупотреба с личните му данни. До момента не е уведомен за хода и резултатите от прокурорската проверка. Междувременно при проведена среща с прокурор от РП- К. е уведомен, че няма да получи писмен отговор, поради факта, че е получил отговор от ОД на МВР- К.

На 20.11.2009 г. И.К. изпраща чрез куриерска фирма „С.” Заявление за достъп до информация

до министъра на вътрешните работи, относно обработваните за него лични данни. До момента исканата информация не му е предоставена.

Жалбоподателят иска от комисията съдействие за достъп до обработваната за него информация от страна на МВР, както и да бъде потърсена отговорност от администратора на лични данни за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Към жалбата се прилага копие от Заявлението до МВР, Жалба до ОП- К. с вх. №1666/06.07.2009 г. и квитанция за куриерската услуга.

В условията на служебно начало, с писмо изх. № 9127/09.08.2010 г. от МВР е изискано писмено становище по жалбата, както и предоставяне на разпечатка от АИС „Централен полицейски регистър” за лицето И.М.К.

С писмо вх. № 9127/10/20.08.2010 г. от страна на МВР изразяват становище за недопустимост и неоснователност на жалбата, излагайки необходимите за целта мотиви, като сочат, че няма данни за постъпило Заявление за достъп до информация в тяхната деловодна система от жалбоподателя. От предоставената справка от АИС „Централен полицейски регистър” няма данни за жалбоподателя като извършител на деяние „нанасяне на средна телесна повреда”.

С Решение от 04.10.2010 г. (Протокол № 33) Комисията изисква от „С.” АД справка относно пратка с номер на товарителница 30333529, както и информация за получаване на същата пратка от министъра на вътрешните работи.

С писмо вх. № 9127/10/28.10.2010 г. от страна на „С.” АД съобщават, че въпросната пратка е приета в офиса им в гр. К. на 23.11.2009 г. в 11.44 ч. Посочва се, че жалбоподателят е декларирал, че съдържанието на пратката е документи с адресат – министъра на вътрешните работи. Пратката е доставена на 24.11.2009 г. в 10.02 ч., като получател на пратката е г-н Н. Не се представят доказателства, тъй като товарителницата е унищожена, тъй като не съществува нормативно установено задължение за нейното съхранение.

От страна на министъра на вътрешните работи с писмо вх. № 9127/10/25.10.2010 г. заявяват, че посоченото заявление за достъп до лични данни от И.К. не е постъпвало в деловодството на МВР, поради което не е било предмет на разглеждане по същество. В подкрепа на така изложеното твърдение се представя разпечатка от входящия регистър на Централно деловодство на МВР за датите 24 и 25 ноември, от която е видно, че не е регистриран документ от такова лице за тези два дни.

На 09.12.2010 г., след като се запознава с преписка с рег. № 9127/14.07.2010 г., И.К. подава молба с рег. № 9127/10/09.12.2010 г. до Комисията с искане за прекратяване на производството по подадената от него жалба и предоставяне на посочени материали от посочената административна преписка.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10 ,ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията

РЕШИ :

Прекратява административното производство по жалба с рег. № 9127/14.07.2010 г. от И.К. от гр. К. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 9353/2010 г.
гр. София, 30.12.2010 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 17.11.2010 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № 9353/02.09.2010 г. от М.А. и П.А. срещу Община П.- район „С.“.

Страните са редовно уведомени за разглеждането на жалбата по същество.

Община П.- район „С.“ не изпраща процесуален представител, не ангажира допълнителни доказателства за целите на административното производство по разглежданата жалба.

М.А.- явява се лично, представлява и съпругата си П.А..

Жалбоподателите М.А. и П.А. сезират КЗЛД с жалба 7908/25.05.2010 г., в която твърдят, че служителите в Община П.- район „С.“ неправомерно са достъпвали до техните лични данни в регистър НБД „Население“. В тази връзка молят да бъде извършена проверка с цел установяване на лицата, които са имали достъп до тази информация в периода 12.04.2010 г. - 20.05.2010 г., както и правното основание на което е бил осъществен.

В условията на служебното начало с писмо № 7908/10/11.06.2010 г. от министъра на МРРБ с копие до гл. директор на ГД „ГРАО“ при МРРБ е изискано становище по жалбата и изложените в нея твърдения.

С писмо вх. № 7908/10/05.07.2010 г. от страна на МРРБ се предоставя исканата информация, като се прилага и разпечатка от регистър НБД „Население“, от която са видни лицата, осъществили достъпа до данните на жалбоподателите, както и основанията на което е извършено. Информацията е предоставена и на сем. А.. В приложено становище на Община П.- район „С.“ се твърди, че жалбоподателката и синът ѝ имат съставени актове за раждане в нея, поради което във връзка с уточняване на месторождение и роднински връзки се наложило многократно извършване на справки. Сочи се, че се допускат и справки по телефона с оглед кратките срокове за приключване на възложените задачи.

С писмо вх. № 9515/10/14.09.2010 г. от ГД „ГРАО“ предоставят идентична информация, като се подчертава, че извършените справки за жалбоподателите не са свързани с извършване на промяна в данните им.

Междувременно жалбоподателите депозират нова жалба с рег. № 8853/28.06.2010 г., която по късно оттеглят с молба рег. № 8853/10/04.08.2010 г.

На 02.08.2010 г. сем. А. депозират нова жалба до КЗЛД, с която след като са се запознали с писмените материали по жалбата, настояват за извършване на проверка на Община П.- район „С.“, при която да бъде извършен цялостен контрол на институцията по отношение на обработваните от нея лични данни, да бъдат събрани документи регламентиращи правомощията на служителите при работата им с лични данни, да се провери достъпа до техните лични данни последните 2 г., както и инструкцията по чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД.

На същата дата М.А. депозира жалба с рег. № 9353/02.08.2010 г., в която твърди, че Община П.- район „С.“ неправомерно е обработвала личните му данни, като сочи че служители на институцията неправомерно достъпвали неговите лични данни, позовавайки се на извлечение от регистър НБД „Население“.

На 02.08.2010 г. П.А. депозира жалба с рег. № 9352/02.08.2010 г., в която твърди, че Община П.- район „С.“ неправомерно е обработвала личните ѝ данни, като сочи че служители на институцията неправомерно достъпвали нейните лични данни, позовавайки се на извлечение от регистър НБД „Население“.

Лицата настояват за изясняване на случая и санкциониране на виновните лица.

В горепосочените жалби правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние и по които е компетентен един и същ административен орган, поради което може да се започне и проведе едно производство.

С жалба рег. № 7908/25.05.2010 г. от М.А. и П.А. срещу Община П.- район „С.“, лицата отправят искане за събиране на информация относно лицата, осъществили достъп до личните им данни в НБД „Население” и налагане на санкции в случай на установени нарушения. По същество с искането си жалбоподателите упражняват правото си по чл. 26 от ЗЗЛД за достъп до обработваните за тях лични данни. Видно от събрания по жалбата доказателствен материал, исканата информация е предоставена на сем. А., поради което производството по нея следва да бъде прекратено.

С решение от 04.10.2010 г. (Протокол № 33) на основание чл. 32 от АПК Комисията обединява производството по жалби с рег. № № 7908/25.05.2010 г.; 7908/10/02.08.2010 г.; 8853/28.06.2010 г.; 9352/02.08.2010 г.; 9353/02.08.2010 г. под номер 9353/02.08.2010 г.; производството по искания с рег. № 7908/25.05.2010 г. и 7908/10/02.08.2010 г. прекратява на основание чл. 27, ал. 2, т. 5 от АПК- поради липса на правен интерес, тъй като изложените искания са извън предмета на настоящото производство, но в тази връзка ще бъдат предмет на контролна проверка от страна на КЗЛД; производството по искане с рег. №8853/ 28.06.2010 г. прекратява на основание чл. 56, ал. 1 от АПК- по искане на страните;

На основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА жалба с нов рег. № 9353/02.08.2010 г. от М.А. и П.А. срещу Община П.- район „С.“ е обявена за допустима.

На основание чл. 38, ал. 2 от ПДКЗЛДНА от Община П.- район „С.“ е изискано становище в 7-дн. срок по изложените в жалбата факти, както и необходимите писмени доказателства. С писмо вх. № 9352/10/01.11.2010 г. от страна на общината изразяват становище за неоснователност на жалбата като подчертават, че достъпването до данните на жалбоподателите от страна на служителите в администрацията е свързано с техните нормативно установени задължения да поддържат базата данни актуална.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема жалбата за неоснователна.

Жалбоподателите М.А. и П.А. сезират КЗЛД с жалби с твърдения, че служителите в Община П.- район „С.“ неправомерно са достъпвали до техните лични данни в регистър НБД „Население”. От изисканите в рамките на административното производство доказателства от страна на МРРБ, ГД „ГРАО” при МРРБ и Община П.- район „С.“ се установява, че на 21.04.2010 г. данните на П.А. са достъпвани от служител на Столична община- Район „Л.”, а на 17.05.2010 г. данните и на двамата жалбоподатели са достъпвани от служител на Община П.- район „С.” в продължение на 5 минути. Достъпът до данните на П.А. от страна на служителите на Столична община- Район „Л.” е обоснован във връзка със сключен граждански брак и промяна на името, за което лицето подава декларация. Тъй като жалбоподателката и синът ѝ имат издадени актове за раждане, съставени в Община П.- район „С.” и във връзка с промяната на данните се налага необходимостта за актуализирането им в базата данни където М.А. фигурира като съпруг на жалбоподателката и достъп е осъществен и до неговите данни.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Функциите на ЕСГРАОН са създаване и поддържане на регистри за гражданското състояние и регистри на населението, създаване и поддържане на автоматизирани информационни фондове въз основа на регистрите за населението. Тя функционира на национално, областно и общинско равнище.

Обработването на личните данни в ЕСГРАОН следва да се извършва в съответствие с основните принципи на обработване на личните данни, закрепени в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД при хипотезите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Един от основните принципи, на който трябва да бъде подчинено обработването на личните данни е този за тяхната точност и актуалност. Поддържането им в този вид е вменено като задължение на администратора на лични данни по силата на чл. 104 от ЗГР и в този случай изключва съгласието на физическото лице като необходимо условие за допустимост на обработване на личните му данни. В този смисъл следва да се отхвърлят като неоснователни възраженията на жалбоподателите относно обработване на личните им данни от страна на в Община П.- район „С.“. Още повече, че в чл. 5, т. 2 от ЗГР изрично предвижда, че при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които определят родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен.

В жалбите си г-н и г-жа А. излагат становище, че от страна на Община П.- район „С.“ не са предприети необходимите технически и организационни мерки от страна на администратора на лични данни срещу незаконосъобразно обработване на личните им данни, позовавайки се на становище от общината, в което се отбелязва, че „се допускат извършване на справки по телефона с оглед на спазване на кратките срокове на възложените задачи“. Така формулирана информацията относно организацията на работата на служителите в общината по отношение на действията им по обработване на лични данни навеждат жалбоподателите към съмнения относно степента на защита на личните данни, считайки че те се предоставят безконтролно на случайни лица по телефона. В случая се касае за контакт между отделни общински институции, необходим с оглед действията по поддържане на съответните регистри. Този извод се налага и от липсата на факти, доказващи по категоричен начин предоставяне на неконтролиран достъп до данните на жалбоподателите на трети лица и евентуално причинените с това действие вреди на лицата.

От друга страна, имайки предвид дадената в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД дефиниция на понятието „обработване на лични данни“ като „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.“, се налага извода, че само по себе си действието дефинирано от жалбоподателите като „достъпване“ до личните данни не попада в обхвата на така дадената дефиниция, доколкото то не е кумулативно обвързано с някое от останалите изброени, за които няма категорични индикации в разглежданите жалби.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията:

РЕШИ:

Остава без уважение жалба с рег. № 9353/02.09.2010 г. от М.А. и П.А. срещу Община П.- район „С.“.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

ВИЕ ПИТАТЕ, НИЕ ОТГОВАРЯМЕ

Въпрос: Задължени ли са управителите на етажната собственост да се регистрират като администратори на лични данни?

Отговор: На свое редовно заседание, проведено на 24.02.2010г., Комисията за защита на личните данни прие решение, с което освобождава управителите на етажната собственост (председателите на управителните съвети) от задължение за регистрация като администратори на лични данни на основание чл. 17а, ал. 2 от Закона за защита на личните данни. С решението си Комисията указва на същите да събират в книгата на собствениците само посочените в чл. 7, ал. 2 от Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) данни - трите имена на собственика, на членовете на неговото домакинство и на обитателите, както и самостоятелния обект и началната дата на обитаване.

Комисията издаде задължително предписание на Министерството на регионалното развитие и благоустройство да приведе образца на книгата на собствениците в жилищна сграда в режим на етажна собственост, утвърден с негова Заповед № РД 02-14-1111 от 15.06.2009г., в съответствие с горесцитираната разпоредба от ЗУЕС.

Комисията се е произнасяла и относно публикуването на информация, предоставена от управителите на етажната собственост за публичния регистър на електронната страница на съответната община. Създаването и поддържането на публичен регистър на сградите или отделните входи в режим на етажната собственост от страна на общинските или районни администрации, в качеството им на администратори на лични данни, съставлява обработване на лични данни по смисъла параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. Необходимостта от обработване произтича от чл.44, ал.1 от Закона за управление на етажната собственост, съгласно който съответната общинска или районна администрация има задължение да създаде и поддържа такъв публичен регистър. Обработването на лични данни във връзка с поддържането на този публичен регистър е допустимо на основание чл.4, ал.1 т.1 от ЗЗЛД. Оповестяването или даването на достъп до лични данни от регистъра на етажните собственици, независимо дали той се поддържа на електронен или на хартиен носител, следва да се осъществява само със съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните и след неговото предварително уведомяване. В този смисъл публикуването на информация относно адресите на членовете на управителния съвет /управителя/, в случай, че са различни от адреса на етажната собственост, която представляват, се допуска само с тяхното изрично съгласие.

Въпрос: Задължително ли е даването на писмено съгласие от страна на физическото лице за обработването на личните му данни?

Отговор: Съгласно разпоредбите на ЗЗЛД обработването на лични данни на физическите лица трябва да е законосъобразно. Едно от законосъобразните изисквания е изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласие на физическото лице е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (28) / 2011 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова
Разпространява се в електронен вид